

SÖKAREN

NR1

1983 ÅRGÅNG 20

PRIS 10:00 inkl. moms

Omröva Bibeln!

Sai Baba

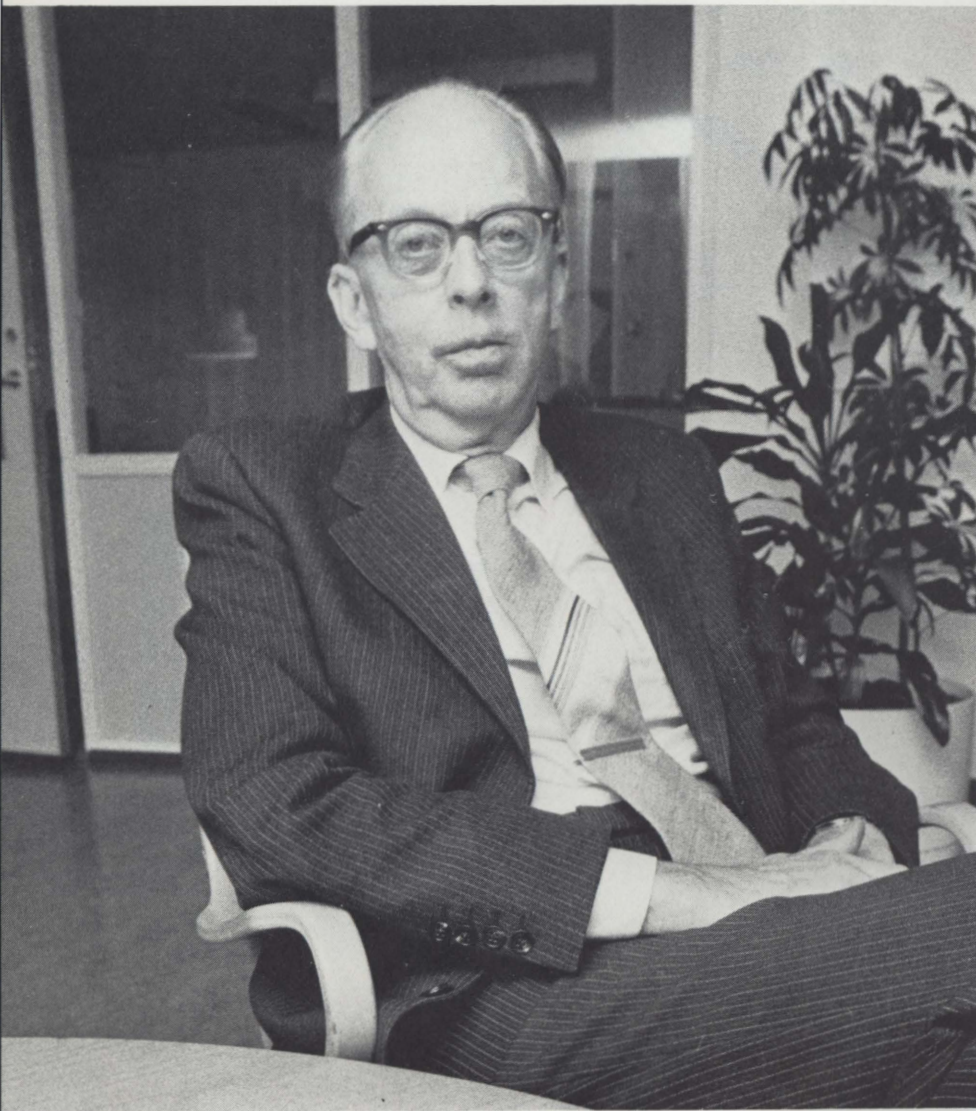
Nya religioner

Framtiden

Kyrkan måste ompröva Bibeln!

Tidskriften Religion & Livsfrågor, som utges av föreningen Lärare i Religionskunskap, har haft en debatt om Bibeln. Vi återger större delen av C G Boëthius inlägg, med hans tillåtelse (R&L nr 3, 1982).

Carl Gustaf Boëthius har bl a varit redaktör för tidningen Vår Kyrka och ordförande i RFSU. Foto Stig Almqvist, Reportagebild.

Enligt Religionssociologiska institutet är ca tio procent av den vuxna befolkningen kyrkligt eller frikyrkligt aktiva. Bland klasslärarna (årskurs 1-6) är andelen förmodligen något större, men huvuddelen av dem uppfattar de kristna läroren som historiska egenheter, för all del med vissa fina inslag. Att hälften av lärarna, enligt skolöverstyrelsens och förra skolministerns uppgift, nästan har slutat att undervisa om kristendom beror säkert

delvis på att deras utbildning på detta speciella område är svag.

Det finns emellertid en annan orsak till att så många lärare känner motvilja mot att undervisa om kristendomen. De anser att den ohjälpligen är intellektuellt och etiskt misskrediterad och tycker att det tar emot att lära barn sådant. De tar, liksom människor i allmänhet, avstånd från en Gud som är allsmäktig, och sålunda skulle kunna ha förhindrat världskrigen och

u-landssvälten, men ändå är god och kärleksfull. Teodicéproblemet upplevs faktiskt som avgörande, vad än predikanterna säger om att den kritiken är yttlig.

Lärarna vill inte heller vara med och skapa tilltro till en religion som i sin heligaste urkund berättar att när Jesus dog öppnades gravarna och många avsmnade heligas kroppar stod upp och kom in i den heliga staden (Matt 27:51). Nya testamentet (NT) har alltför många sådana inslag. Lärarna vet inte heller vad de ska säga till barnen om bibelns astronomiska och biologiska världsbild. Skolan har ju sedan hundra år undervisat tväremot den i naturkunskapen. Men att i religionskunskapen ta avstånd från den – är det inte att förgräpa sig på fromma föräldrars övertygelse?

Etiskt kan vanliga människor numera inte godta läran att några få ska bli saliga samtidigt som dessa få i sin salighet är medvetna om att det stora flertalet lider eviga helvetesqual. Detta är ofrånkomligen NT:s förkunnelse, såsom särskilt filosoferna Boström och Hedenius har erinrat om hos oss. Att ärkebiskopen nyligen tog avstånd från NT på denna punkt hjälper inte, så länge hela frågan om kyrkans förhållande till godtagbart och icke godtagbart i bibeln är ouppklarad och hälften av prästerskapet med förnyad entusiasm förkunnar att allt måste godtas. Häri instämmer de flesta (men inte alla) frikyrkliga.

Att lärarna ryggat tillbaka för att undervisa om en kristendom som dras med så många olösta inre konflikter är lätt att förstå. Men finns det någon utsikt att en intensifierad skolundervisning, genomförd av avkristnade lärare, skulle verka stärkande på barnens tro och förtröstan och på deras respekt för värderingar, normer och regler, enligt skolministerns fromma förhoppning? Nej, tyvärr inte, så länge teologins och kyrkans kris är ouppklarad.

Bakom krisen ligger ett moraliskt nederlag. Den historisk-kritiska bibelforskningen och den därav framtvingade teologiska liberalismen påvisade ungefär mellan 1850 och 1930 att bibelns texter och kyrkans läror är

fulla av ohållbara påståenden. Därmed erkände man det berättigade i en del av den profana kritiken. Det var ett hederligt och modigt vetenskapligt arbete. Allt har naturligtvis inte hållit måttet inför fortsatt forskning, men helt klart är att kyrkan är tvungen att dra en fruktansvärd konsekvens: att döma ut och ta avstånd från väsentliga delar av NT. Ett antal kyrkomän gjorde det, men aldrig någon kyrka som helhet. Man sticker i stället huvudet i ökensanden och låtsas som om ingenting hänt. Det är huvudorsaken till att så många lärare finner det alltför svårt att undervisa om kristendomen.

Luthers reformation upplevdes av många som världens undergång, men den hade livskraft. Den undergrävde kyrkans auktoritet, men ersatte den med bibelns. Den reformation som teologiska bibelkritiker och liberaler påvisade som ofrånkomlig innebär ett ännu större hot: det senkomma erkännandet att bibelns auktoritet har störst samman, och sedan uppgiften att bygga något hållbart på spillrorna. Ingen vet om kyrkan skulle överleva något sådant. Därför har kravet på en omvälvning begravts i en småningom inträdd tystnad. Ansatsen var alltså förfelad? Var inte säker. Kyrkan kvävde under sekler kättarrörelser, innan tiden slutligen var mogen och Luther fullföljde dem.

(Ovanstående utgör huvuddelen av en artikel, som var införd på Dagens Nyheters kultursida 23 juli 1981.)

Sammanstörtandet av bibelns astronomiska och biologiska världsbilder innebär en oerhörd förändring. Den mest primitiva – och mest utbredda läran om verbalinspirationen var förintad. Kan man inte lita på allt, kan man inte lita på något, blev ofta reaktionen – och är det fortfarande i pingströrelsen och Maranata. Kyrkorna gjorde därför våldsamt motstånd mot påståendena att det finns fel i bibeln och har ännu inte hämtat sig från den trovärdighetsförlust detta skadespel innebär. I USA har ju för övrigt striden blossat upp igen i sin mest primitiva form och cementerar därmed den bildade världens omotiverade förakt för tron. I Sverige har tidningen Vår Kyrka och i Finland tidningen Läraren publicerat artiklar om att enligt modern vetenskap ingen biologisk utveckling har ägt rum och att bibeln sålunda hade rätt i sin skapelseberättelse...

Och det är faktiskt inte någon alldeles enstaka företeelse att klasslärare i Sverige drar sig för att sära troende föräldrars känslor genom att tala klartext om denna fråga vid bibelundervisningen. Dessa lärare tror att "objektiviteten" kräver att man låtsas som om det inte är riktigt säkert att det har ägt

rum någon biologisk utveckling. Felet ligger naturligtvis hos de fundamentalistiska samfundet som för sina medlemmar bakom ljuset och därmed skapar den här onödiga konflikten. I naturkunnighetsundervisningen råder däremot inga problem. Där fungerar en tyst överenskommelse att även bokstavstroende föräldrar ska finna sig i att skolan sedan hundra år lär ut något helt annat än vad bibeln gör.

Kyrkans lurendrejeri

Över från detta självklara område till det mera komplicerade. Jag menar alltså att massor av klasslärare drar sig för att undervisa om kristendomen därför att kyrkorna hänger fast vid så mycket i bibeln som idag är omöjligt att acceptera även för religiösa människor. Det har svarats att mina exempel är missvisande, inte gör saken rättvisa. Jag utgår, har det sagts, från en enkelspårig rationalism utan att se vad som är litterära uttrycksformer, vad som har existentiell udd och vad som har andliga djupdimensioner.

Efter att ha tagit del av denna kritik på de enskilda punkterna är jag dock fortfarande övertygad om att jag liksom de gamla ortodoxa förkunnarna tolkar bibeln så som de som skrev den faktiskt menade (bortsett från olösta exegetiska problem). Jag kan inte se annat än att man här gör våld på texterna genom att tolka dem långt mer symboliskt än vad de i verkligheten tillåter. Man anvisar en väg att – inte tolka, men översätta, transponera texterna till sådant som är förenligt med humana värderingar och modern religionspsykologi. Det måste vi göra, men vi måste samtidigt erkänna att vi därmed tar avstånd ifrån, lämnar en del av det som var texternas ursprungliga fulla innebörd. För att vara fullt hederliga måste vi säga att många texter är primitiva, legendariska och barbariska. Först sedan vi har sagt det har vi rätt att säga att de ändå inrymmer omistliga religiösa sanningar och sanningar om jordelivets villkor. Vissa ting i texterna tar vi avstånd ifrån av ofrånkomliga saksakal, annat på grund av inre nödvändighet.

Somliga punkter är inte alls subjektiva. Det gäller världsbilden. Det gäller konstaterandet att Jesus och därmed Paulus misstogs sig om tidpunkten för den yttersta dagen (Mt 10:23, 16:28, 24). Även de frommaste vetenskapliga exegeter brukar fastslå att herdarna och de vise männen vid Jesu krubba är legendariska inslag.

Jag tror naturligtvis inte att den historisk-kritiska bibelforskningen gör det möjligt att vaska ut en kärna av säkra texter, men den har belyst överbyggliga motsägelser mellan evangelierna (vilket inte hindrar EFS-förlaget

att ge ut en bok om att det inte finns några motsägelser i NT). Forskningen har betecknat vissa inslag som särskilt tvivelaktiga eller klart legendariska och dragit in evangelierna i deras helhet i den osäkerhet som alltid vidlåder traderade källor. Inget av allt detta beror på subjektiva avgöranden. För att vinna något mera trovärdighet måste man inte bara inom teologin utan också inom kyrkorna försöka bli överens om vilka textställen som i varje fall är omöjliga att sätta tro till av rena saksakal. Det som inger de "streckande" klasslärarna olust är inte så mycket osäkerheten som det förhållandet att kyrkorna inte vill tala i klartext om den och söka finna en religiöst gångbar väg mitt i den. Det ger ämnet en anstrykning av ängslan och – ja, faktiskt – lurendrejeri. Detta beror alltså inte på lärarna utan på kyrkorna.

Helvetesläran

Så till frågan om de eviga straffen. Jag påstår att Jesu förkunnelse inrymmer en krass, fasansfull helveteslära och att intensiteten i hans budskap delvis föds ur viljan att rädda så många som möjligt i den mänsklighet han ömkar sig över. Så är det menat i texten, och så har det förkunnats under nästan hela kyrkans historia. De troende accepterade det i allmänhet och satte därmed som mål för sitt liv att vinna den egna saligheten, samtidigt som de visste att de flesta träffas av orden: "Gån bort från mig, I förbannade, till den eviga elden." Det egendomliga är att först i vår tid nästan alla människor har börjat säga sig att en sådan salighet är etiskt oacceptabel. (En annan sak är att vi alla i praktiken säkert skulle bönfälla att bli lyfta ur plågan, även om vi visste att de flesta blev kvar i den.)

Teologer och förkunnare i vår tid tar därför i regel avstånd från den krasaste helvetesförkunnelsen, vilket är något nytt. De hävdar då att Jesu många utsagor om den eviga fördömmelsen använde sig av ett bildspråk för bakomliggande själsliga realiteter som vi kan känna igen och bejaka. Per Beskow säger t ex att då Jesus talar om de många på den breda vägen och de få på den smala "är det inte något påstående om hur det ligger till statistiskt med de saliga och fördömda i den kommande världen. Det är en uppmaning att satsa allt för att vinna Guds rike, vilket är något helt annat."

Detta är en vanlig tolkning, framförd av många framstående teologer i vårt århundrade. Men hur är det möjligt att påstå att utsagorna i Mt 7:14 och 22:14 inte från början skulle ha varit bokstavligt menade? Hur skulle bibeltexten kunna eller vilja inskräpa allvaret i avgörelsen genom att hän-

visa till något som den inte menar? På samma sätt hävdar många teologer att de ständiga hänvisningarna till förtäpelsen och de eviga plågorna också bara var till för att inskräpa allvaret men annars inte hade någon reell innebörd. Det går inte ihop, intellektuellt och moraliskt. Och det svär emot den flammande eskatologiska atmosfären i evangelierna. Vi tvingas erkänna att Jesus förkunnade verkliga eviga plågor för flertalet och frälsning för de få. Hallesby var biblisk då han började en predikan: Mina åhörare, vi ska idag tänka på våra hädangångna som vilar i sina gravar här utanför kyrkfönstren, och vi ska särskilt tänka på att de flesta av dem nu är i de eviga plågornas värld, och till sist ska vi framställa den väg som Jesus har anvisat för vår frälsning från detta öde. – Det är omöjligt att komma ifrån att detta var Jesu budskap enligt NT:s texter, och det är omöjligt för oss att anamma det.

Radikal omprövning räddningen

De konkreta exemplen på sådant som kyrkorna av saksål eller av inre skäl måste göra upp med kan lätt mångfaldigas. Och man kan inte komma från denna uppgift genom att påpeka att varje religion och livsåskådning rymmer spänningar och problem. Skillnaden mellan kyrkornas och tex den moderna fysikens reaktion inför nya aspekter är himmelsvid. Fysikerna omprövar. Kyrkorna förblir rigida och lyssnar inte på de universitetsteologer som omprövar. När Einstein och senare kvantfysikerna påvisade sådant som är oförenligt med den newtonska världsbilden, ja, då övergav forskarna den vad gäller atomfysiken. Fyra av de främsta nobelpristagarna i fysik har t o m uttalat att de nya och "ofattbara" resultaten omöjliggör den materialistiska och rationalistiska världsbilden till den grad att man tvingas till tankegångar som liknar den österländska mystiken. Det är så radikala omprövningar av de egna fundamenten som är nödvändiga, menar jag, om evangeliernas Sanning idag ska kunna framstå ens som ett tänkbart alternativ.

Per Beskow har naturligtvis rätt i att detta inte kan ske genom förnuftig planering och omröstningar. Men jag är övertygad om att antingen går Kyrkan under, eller också frambryter av inre nödvändighet en oordnad, kaotisk, livsfarlig kris i teologin och beaktelsen, vars utgång ingen kan förutsäga. Kyrkans enda räddning är ett ifrågasättande som är lika hotfullt för det kyrkliga etablissemangen som en gång Franciskus eller Luther eller 1800-talets väckelserörelser var. Som det nu är går allt bakåt i de gamla

kyrkorna utom kyrkomusiken och nattvarden där man kan finna näring för sin religiösa hunger utan att få allt förstört för sig av den heliga bråten. I de fundamentalistiska väckelserörelserna firar man visserligen "karismatiska" triumfer. Dessa undergräver emellertid ytterligare det kristna budskapets trovärdighet hos allmänheten, eftersom denna förkunnelse är kopplad till en uppenbart bedräglig bibelsyn. Att man kan ha stor framgång genom att föra folk bakom ljuset är en känd företeelse i världshistorien.

Enligt Skolöverstyrelsen och förra skolministern har hälften av klasslärarna slutat att undervisa i religionskunskap. Ordföranden i Kristendom och Skola lektor Torsten Bergsten

säger i en intervju i tidningen Broder-skap nr 9 att "ämnet helt enkelt håller på att självdö". Enligt min övertygelse beror detta alltså på att så många lärare upplever den nuvarande kyrkliga förkunnelsen som ett konkursbo. Eller som C G Jung uttrycker det i sin självbiografi: "Hälften av mänskligheten stöder sig på en av mänskliga spetsfundigheter kläckt doktrin. Den andra hälften är sjuk av bristen på en myt som är situationen vuxen. Vad de kristna folken beträffar så har deras kristendom somnat in och under århundraden försummat att bygga vidare på sin myt."

Foto Rein Vålme

En hoppfull framtidsvisionär

Alvin Toffler, känd som författare till "Framtidschocken", har utkommit med ännu en bok, "Tredje vågen".

Mänskligheten har en framtid!

Mänsklighetens historia är långt ifrån slut, trots alla kriser, förändringar och hotande katastrofer och trots att världen kan synas på väg att bli ett dårhus. Detta är en grundtanke hos Alvin Toffler i hans bok "Tredje vågen" (Esselte Info).

Toffler är alltså optimist.

Den "nya vågen" skapar en ny civilisation, som ersätter den gamla, industrisamhället, vilket för omkring 300 år sedan följde efter jordbrukarsamhället.

Industri-civilisationens död och en ny civilisations födelse är vad som sker i vår tid. Den nya civilisationen kallar Toffler Tredje vågen.

I Tredje vågens civilisation har människorna nya värderingar, nya sätt att tänka, nya slag av teknik och en rik variation av nya livsstilar i ett mångskiftande samhälle.

Mitt i industri-civilisationens förfall kan vi hitta slående bevis för nyfödelse och nytt liv, menar Toffler. Med intelligens, och litet tur (!), kan den civilisation som nu blir till, göras sundare, vettigare och mer livskraftig än någon tidigare i mänsklighetens historia.

Toffler varnar det gamla samhällets förespråkare för att hålla tillbaka den nya vågen, den nya kulturen, även om mycket i det nya kan te sig utmanande och hotande. Förändringar sker inom familjelivet, i arbetsmetoderna, i sättet att leva, i ekonomin. Detta kan synas vara en upplösning av en gammal, god livsstil, men förändringarna är nödvändiga.

"Denna nya civilisations gryning är det mest omvälvande som har inträffat i vår livstid", anser Toffler, och en förvandling till något bättre.

Tredje vågens civilisation är anti-industriell, men samtidigt högteknologisk. Massproduktion av identiska varor minskar. Differentieringen av varuutbudet ökar – alltså korta, kundanpassade tillverkningsserier. Den teknologiska utvecklingen fortsätter.

Tredje vågens produktion grundas på förnybara energikällor och råvaror

och på nya produktionsmetoder, som gör löpande band-principen i de flesta fall föråldrad. Andra vågens energibas kommer att kollapsa och ersättas av en ny – det är inte frågan om huruvida detta kommer att inträffa, utan när det sker.

Företagsgiganter ersätts i stor utsträckning av småföretag. Men Toffler säger att vi nu börjar inse att varken det stora eller det lilla är så väldigt vackert – det bästa är "lämplig" storlek, alltså en intelligent blandning av stort och smått.

Decentralisering av beslut blir kännetecknande för Tredje vågens samhälle.

Förändringarna kommer inte att ske smärtfritt, tror Toffler. De närmaste decennierna blir troligen en period av spänningar, konflikter, omvälvningar, kanske utbrett våld. Men Toffler utgår från att mänskligheten inte kommer att utplåna sig själv. Ur omvälvningarna kommer det nya, mer människovänliga samhället att uppstå.

Vår generation är, skriver Toffler, den sista i den gamla civilisationen och den första i en helt ny.

"Prosumenter"

I Första vågens samhälle, jordbrukarsamhället, var produktion och konsumtion sammanvävda. Denna enhet bröts sönder av industrialismen, som skilde konsumtion från produktion: människorna blev specialiserade på skilda arbetsuppgifter – produktion för eget bruk minskade och handeln ökade. Men i Tredje vågens samhälle kommer människorna att i stor utsträckning åter själva producera det de konsumerar. De blir "prosumenter". Denna tendens är idag mycket stark. Folk gör allt mer åt sig själva utan att anlita fackfolk – man bygger själv, reparerar själv, målar själv osv. – Människorna börjar också att allt mer själva ta ansvar för sin hälsa och inte bara lita till läkarna.

I Tredje vågens samhälle kommer människorna att arbeta mindre mot

Första vågen av förändringar inträffade för omkring 10 000 år sedan, när de flesta människorna övergav det nomadiserande livet och blev fasta jordbrukare med helt ny livsstil.

Andra förändringsvågen blev den industriella revolutionen, som utbröt i Europa i slutet av 1600-talet och nu har varat i 300 år. Den har grundats på analys, på icke förnybara energikällor, "storskalig", energislukande mekanik, naturförstöring och "krig" mot naturen.

Tredje vågen, som nu börjar svepa fram över världen, grundas på syntes, på förnybara energikällor, "småskalig", energisnål elektronik, miljövänliga produktionsmetoder och samarbete med naturen.

betalning och mer åt sig själva – som "prosumenter". Det uppkommer nya livsstilar, prosumenternas. Folk vill inte längre arbeta hårt för att producera för marknaden, utan i stället producera mer för eget bruk.

Industrialismen har varit, skriver Toffler, en brottsjö i historien, en kort period om tre århundraden i tidens oändliga ström. Nu befinner vi oss i början av en period av syntes, av övergripande tänkande, som ser sammanhang, i stället för det analytiska, sönderdelande, tänkande som karakteriserat Andra vågen.

Kulturkrig

I brytningen mellan Andra och Tredje vågen sker ett intensifierat kulturkrig – en kraftmätning mellan den framväxande Tredje vågens kultur och det döende industrisamhället. Vi ser en filosofisk revolt som syftar till att störta de förhärskande idéerna från den industriella epoken. Karakteristiskt för denna filosofiska revolt är att uppfattningen av naturen förändras.

Vi börjar se naturen mer som odelbara ekosystem, där allt hänger samman och påverkar varannat. Miljörörelsen är uttryck för den nya synen på naturen och vårt beroende av den och får oss att utforska de ekologiska sammanhangen och inse det nödvändiga i att vi lever i harmoni med naturen, samarbetar med den, är aktsam om den.

En ny sorts teknik kommer att sätta sin prägel på Tredje vågens samhälle. Två av de viktigaste industrierna blir elektronik- och datorindustrin. Dessa är idag i stark tillväxt. Vi kommer snart att få "det elektroniserade hemmet". En dator i varje hem blir standard.

Rymdindustri och gen-industri utvecklas starkt. Men de är, liksom en del andra framtidsindustrier, farliga. Rymdkrig, genläckage, ekologisk krigsföring hotar. Vi måste styra utvecklingen, inte låta den blint rusa vidare!

Nya sorters företag

Företagens mål kommer att omformuleras, bl a som följd av kritiken mot dem, mot deras miljöförstöring, dyra, onyttiga eller dåliga produkter, egoistiska sätt att behandla sina anställda osv. I Tredje vågens samhälle får vi en ny typ av mer ansvars-kännande, mer moraliska företag.

En skillnad är också att arbetet i fabrikerna blir mindre fysiskt påfrestande än idag, mer bekvämt. Automatiseringen, datoriseringen och elektroniseringen avlastar människorna fysiskt tungt och monotont arbete. Det löpande bandet försvinner. Stressen blir mindre, liksom bullret, och de anställda kan komma och gå vid tidpunkter som passar dem.

Även kontorsarbetet förändras. Det elektroniseras, och mycket arbete kommer att utföras av de anställda i deras eget hem.

Ökad mångfald

Tredje vågen-samhället blir mindre enhetligt, mer varierat än Andra vågen-samhället. Så till exempel krymper stora media, medan små media ökar i storlek och antal. Detta innebär en "avkollektivisering" av informationerna. Det blir färre människor som tar del av samma budskap, informationsmångfalden blir större. Mänskligheten blir som följd därav allt mindre likriktad i sina åsikter. En mångfald idéer och värderingar förmedlas genom en mångfald olikartade media.

Våra behov, vår smak och vår livssyn blir mindre enhetliga. Detta med-

för också ökad mångfald i utbudet av varor och tjänster.

Den ökade mångfalden märks också på familjeområdet. Tendensen till variation, när det gäller familjebildning, är redan stark. Antalet människor som lever tillsammans utan att vara lagligt gifta ökar snabbt, liksom de ensamstående. Ökar gör också antalet människor som väljer "en barnlös livsstil". Familjer med en förälder blir snabbt fler. Vidare finns storfamiljer och många andra intima konstellationer. En undersökning i USA fann inte mindre än 86 olika familjekombinationer inom ett begränsat område!

Även på det religiösa området finns en ökad mångfald; nya, alternativa hälsovårdsmetoder lanseras ständigt osv.

Ett viktigt problem som måste lösas i Tredje vågens samhälle är människornas upplevelse av alienation och

ensamhet, menar Toffler. Det måste skapas en känsla av gemenskap. Alla måste känna sig "vara med" och uppleva sin tillvaro som meningsfull.

Toffler har också en idé om "livsorganisatörer", ett slags konsulter som skall hjälpa människor att organisera sitt liv – att hitta ett passande arbete, en partner, att ordna ekonomin osv. Han tror att sådana konsulter behövs mer än psykoterapeuter som gräver djupt i själen.

Industri-civilisationen lämnar efter sig en värld där en fjärdedel av människorna lever i relativ välmåga, medan tre fjärdedelar är relativt fattiga. 800 miljoner är mycket fattiga – drygt 700 miljoner direkt undernärda.

Tredje vågens civilisation ger möjligheter åt såväl fattiga som rika.

Sådan är Alvin Tofflers visionära budskap, i urval och i korthet.

SM

Toffler i Sverige

Alvin Toffler har varit i Sverige i samband med att "Tredje vågen" utkommit i en svensk översättning. Han mötte svenska opinionsbildare under ett heldagsseminarium i Stockholms konserthus och studenter vid ett föredrag på universitetet. Han förklarade vad han i huvudsak ville säga med sin bok och ställde upp för frågor och försvarade sina ståndpunkter.

Han kommer inte med någon egen utvecklingsfilosofi, utan redovisar bara, enligt egen utsago, vad han anser är tendenser i tiden. Han grundar sig på många års studier och på intervjuer med en mängd människor av olika kategorier alltifrån nobelpristagare, statschefer och företagsledare till kroppsarbetare, husmödrar och studenter.

Toffler har akademisk bakgrund, men han har också upplevt det industriella samhället direkt från fabriksgolvet under fem år som bl a montör, svetsare, truckförare och stanspressskötare. Han anser sig främst vara journalist, men en ny typ av journalist som verkligen går på djupet i sitt ämne.

Alvin Toffler menar att utvecklingen nu går in i en ny tidsepok –

Tredje vågen. Industrisamhället kommer inte att försvinna, men ändra struktur. Framför allt kommer det att kännetecknas av större differentiering. Redan nu finns många exempel på att likriktning och massproduktion ersätts av differentiering och specialisering. Samhället "avmassifieras". Det innebär att ny teknik och nya krav från människorna låter dem leva och arbeta tillsammans i små grupper i stället för i stora kollektiv.

Massmedia blir mer "småskaliga". De lokala eller specialiserade radiostationerna ökar i antal. Stora tidningar och tidskrifter med nationell och internationell spridning minskar sin upplaga, och flera dör, medan mängder av lokaltidningar och små specialtidskrifter blomstrar. På en storflygplats har Toffler räknat till inte mindre än 60 olika tidningar bara för piloter. TV (i Amerika) får allt fler kanaler för olika och mindre geografiska områden och intresseområden.

På alla områden märks förändringar, säger Toffler. Mycket av detta röner motstånd från Andra vågens folk, men utvecklingen kan inte stoppas. Det bästa vi kan göra är att styra utvecklingen, inte bekämpa den.

Det är en tendens i tiden att människor blir mer medvetna. De vill inte vara anpassade "maskiner" i en materialistisk struktur. De söker mer och mer mening i det de gör. Därmed uppkommer en högre etik, och det gamla samhället, industrisamhället, bryts ned.

Toffler är ingen domedagsprofet. Han har en optimistisk syn på framtiden och vill hellre tala om morgondagens möjligheter än dagens svårigheter. Men för att "den humana tidsål-

dern", som just börjat, ska kunna utvecklas måste det ske en förändring av det politiska ledarskapet, anser han. Majoritetsprincipen är föråldrad och håller inte längre. Andra former av demokrati med delad beslutsrätt mellan representativa institutioner och direktdemokrati måste komma till stånd.

Tofflers tankar har blivit mycket uppmärksammade i många länder. I sitt hemland USA har han hållit en mängd föreläsningar och gjort en stor

TV-serie. I Japan såldes "Tredje vågen" i över 300 000 exemplar bara under de första månaderna efter utgivningen.

Han säger själv att hans synpunkter kan vara kontroversiella men att de tål att debatteras. Och en livlig debatt är en bra början för att skapa klarhet och styra framtiden, Tredje vågen, utifrån Tredje vågens premisser.

Åsa Freij

Foto Pressens bild

– Jag börjar boken med antagandet att det som nu inträffar inte är någonting mindre än en världsomfattande revolution, ett väldigt språng i historien, säger Alvin Toffler.

NOBEL FÖR FRED

”Det enda som kan rädda vår värld är den lilla inre rösten!”

Claes Nobel är brorsonson till Alfred Nobel. Han är verksam i USA, men svensk medborgare. I en intervju för den amerikanska tidskriften *New Realities* berättar han om sitt arbete för världens räddning undan ett förödande kärnvapenkrig. Här ett referat.

Claes Nobel kom till Förenta staterna 1959 för att skaffa sig handelsutbildning, och stannade sedan kvar där. 1974 startade han Earth Aid Society, en stiftelse vars ursprungliga syfte var att motverka miljöförstöringen. Fortfarande känner han starkt för miljökampen, men han prioriterar nu fredsfrågan. Tiden håller på att rinna ut, säger han. Ett förödande kärnvapenkrig hotar mänskligheten.

Vi lagrar kärnvapen, och sprider dem över hela jorden med en fantastisk fart. Det behövs bara en liten gnista för att ett allt förstörande krig skall sättas igång, och det finns ingen möjlighet att stoppa kriget, när det har börjat.

Det som sker är vanvett.

Och situationen förvärras. I en opinionsundersökning nyligen ansåg 76 procent att ett kärnvapenkrig var troligt inom några få år!

Läget är så allvarligt att det borde skrämna var och en av oss till handling.

Inom endast fem år förfogar ytterligare mer än ett dussin länder över dessa fruktansvärda vapen. Nästan vem som helst kan sätta igång ett kärnvapenkrig. Vilka personer i de olika länderna kommer att ansvara för dessa förstörelsemaskiner, som kan utrota människosläktet? Vilka kommer att kontrollera dem?

Claes Nobel tror inte att vi redan är dömda. Han verkar för freden och mot förintelsevapnen. Han ställer sina resurser som människa till förfogande för denna sak.

Hanserett hopp. Räddningen, säger han, är en andlig utveckling hos mänskligheten. Detta går upp för allt fler.

Nobel har varit agnostiker, men

Bild ur *New Realities*

börjat se på religionerna, – främst kristendomen – och slagits av en gemensam tråd som löper genom dem alla, att vägen till fred går genom inre fred och visdom.

Nu vill han sammanföra alla som hittills var för sig har arbetat för fred, i ett gemensamt projekt. Detta skall informera människorna i alla länder om vad som kan göras för att rädda oss och vår planet, och det skall ha till uppgift att finna Livets Källa, till skillnad från dödens källa, vilken är atombomben.

Visdom är knappast kännetecknande för de politiska ledarna idag, menar Claes Nobel. Ändå är det endast genom visdom vi kan hoppas att uppnå varaktig fred.

Men hur skall detta projekt kunna ge oss visdom? Jo, genom att använda det stora laboratoriet människan med hennes nervsystem, hjärna och tankar, där all visdom kan födas . . .

Nobels idé är att samla de bästa begåvningarna i hela världen från vetenskapens och religionens fält – liksom tänkare och ledare från andra områden – för att få dem att gemensamt arbeta för att skapa en bestående världsfred. – Detta är ingen omöjlig uppgift idag.

Vi måste försöka förstå livets andliga kärna och den insikt och ledning som vi kan få därifrån, inbegripet kunskapen om den Livskraft vi alla har del i – kalla den livsenergi, prana eller vad som helst.

En samling av alla goda krafter måste komma, understryker Claes Nobel, ty klockan tickar snabbare än någonsin. Alla män och kvinnor av god vilja bör handla nu, innan det är för sent!

Vad det gäller är att åstadkomma en förändring av människornas tankar genom att bringa i ljuset betydelsen av andliga erfarenheter. Dessa inre möjligheter, som människan har, måste ges en vetenskaplig grund. *De måste erkännas och diskuteras av våra ledande tänkare – vetenskapsmän, filosofer och religiösa ledare – och det måste göras klart för alla att de är något naturligt, normalt hos oss, och nyckeln till mänsklighetens överlevnad.*

Vi måste, menar Claes Nobel, få våra främsta begåvningar att rikta sin uppmärksamhet mot vad som kallas ”mysticism”. Det mänskliga sinnet måste öppnas mot de inre erfarenheterna, och detta kan ske snabbast och bäst genom att man sprider informationer om vetenskapliga undersökningar av mystisk erfarenhet.

Claes Nobel påpekar att de flesta människor inte inser att cirka 60 procent (!) av världens alla vetenskapsmän idag är engagerade i militära projekt. Något sådant hade inte kunnat ske om vi inte fjärrmat oss från den

del av oss som vi kallar anden, eller själen, och råkat ur balans. Vi låter oss ledas uteslutande av vårt intellekt i stället för av även den intuitiva sidan av vårt väsen.

Vi måste söka inre ledning för att kunna göra rätta val. Vi måste lyssna till vår intuition, eller inre röst, vilket vi sällan gör, eftersom vårt intellekt och ego skjuter det åt sidan i tron att det inget har med verkligheten att göra.

Claes Nobel säger att hans eget sökande lett honom till att det enda som kan rädda vår art är denna ”lilla inre röst”. Vi måste låta den tala, vi måste lyssna på den. Men detta är svårare än vi tror. Det visas av de

skilda meningar som meditatörer har.

Nobel kallar gärna den inre rösten Gud. Men han påpekar att den också kallas det högre självet, själen, atman osv. Namnet betyder inget.

Vi går in i en ny tidsålder, säger han. Vi kan inte fortsätta att tänka och handla på det gamla sättet. Bibeln säger att sanningen skall göra oss fria. Ingen bör frukta sanningen!

Källa: *New Realities* (P.O. Box 26289, San Francisco, California 94126, USA) nr 5, vol IV.

Adress: Earth Aid Society, Information Services, 7929 N. Port Washington Rd. Milwaukee, WI 53217, USA.

SM

60 000 kronor i pris för forskning om M-fält

För att stimulera till prövning av den brittiske växtfysiologen Rupert Sheldrakes kontroversiella hypotes om *formative causation* (en hypotes om orsaken till formbildningen i universum – se Sökaren 10, 1981!) har två internationella vetenskapliga pristävlingar utlysts.

I USA har Tarrytowngruppen i New York utlyst en tävling om 60 000 kronor för det bästa vetenskapliga testet av Sheldrakes hypotes. I England erbjuder samtidigt tidskriften *New Scientist* 3 000 kronor för det bästa förslaget till ett sådant test.

Enligt Sheldrakes hypotes uppkommer ett morfogenetiskt fält, ett M-fält, dvs ett osynligt formbildande fält, när ett system i naturen – en atom, en molekyl, en cell eller någon annan ”morfisk enhet” – för första gången blir till. Detta M-fält fungerar som en ritning efter vilken systemet byggs upp och regleras, och det påverkar bildandet av alla följande system av liknande slag, oberoende av var de befinner sig i tiden och rummet. Ärtlighetsmekanismerna ”tonar in” på denna information ungefär på samma sätt som en transistor tar in en radio- eller TV-sändning.

Tarrytowngruppens pris kommer att gå till det bästa testet – oavsett om hypotesen bevisas eller motbevisas. De forskare som deltar kan lägga upp sitt test efter förslag från Sheldrake eller från dem som deltar i tidskriften *New Scientist*s tävling; de kan också ha en helt egen uppläggning.

*New Scientist*s tävling är öppen till början av 1983, Tarrytowngruppens till 31 december 1985.

Sheldrakes hypotes, som postulerar att univiersum fungerar inte så mycket på grund av oföränderliga naturlagar som på grund av ”vanor”, mönster, vilka skapas och befästs i naturen genom ständiga upprepningar, har gett upphov till en het vetenskaplig diskussion. Tidskriften *Nature* menade att hans bok, *A New Science of Life*, gjort sig förtjänt av att brännas.

Hypotesen stämmer med det nu världskända fenomenet med den hundrade apan: Den postulerar att när en individ av en art har lärt sig något nytt, så förändras det organiserande kausativa fältet, M-fältet, för den individen, och dessutom förändras, genom ”morfisk resonans”, även det kausativa fältet för hela arten, låt vara mycket litet. Om det nya beteendet upprepas tillräckligt ofta, och av flera individer, då påverkas genom resonans mellan individernas ”morfogenetiska fält” hela artens beteende.

Alltså – vår reflexion – om många människor börjar tänka tankar om fred, miljövård, solidaritet osv, då påverkas vår arts M-fält, och *alla* blir mer benägna att tänka tankar om fred . . . på samma sätt som när den hundrade apan började tvätta sina potatisar: då gjorde plötsligt *alla* aporna det!

SM

Modet att skapa en ny kultur

Mänskligheten är i kris. Vi måste bryta det mönster vi hamnat i och skapa en ny kultur. Det ankommer på de kreativa och modiga människorna att visa på nya vägar.

Att mänskligheten för närvarande är mitt uppe i en rad mycket svåra kriser torde vara uppenbart. Vi har resurskris, inte minst vad gäller energiförsörjningen, och en miljöförstöring som vi håller på att alldeles förlora kontrollen över, samt överbefolkning, livsmedelsbrist och ekonomisk ojämlikhet, som är svåra gissel i stora delar av världen – och så det fasaväckande hotet om kärnvapenkrig.

Situationen är så alarmerande att man kan säga att det råder en allmän krismedvetenhet.

Medvetenheten är dock diffus, splittrad och knuten till olika lojaliteter och intressen. Därför är förmågan till effektiv handling inte alls vad kriterierna kräver.

Sociokulturell idématris

Det gäller att försöka förstå mekanismerna bakom kriserna. Vi kan ta fasta på att det som för oss in i kriser – och gör att vi kan ta oss ur dem – är mänskliga handlingar. Mänskliga handlingar är baserade på en tolkning av en situation som kräver något slags åtgärder. Det är fråga om bedömning av situationens karaktär och orsaker samt en syn på vad som behöver göras och hur pass angeläget det är att något görs. Resultatet av denna tolkning bestäms av vår verklighetsuppfattning, dvs våra föreställningar om verklighetens och människans natur, om etik och moral, om kriterier för sann kunskap och om det enskilda och samhällseliga livets mening och mål. Verklighetsuppfattningen är i sin tur sprungen ur de allmänna, fundamentala föreställningar som genomsyrar en kultur. Dessa föreställningar kan kallas sociokulturell idématris. Idématrisen innefattar en kulturs förståelse av sådana begrepp som sanning, rättvisa, skönhet, kärlek, frihet, jämlikhet, broderskap etc, och den skapas vanligen av kulturskapande genier av format. Hittills har det oftast varit fråga om religiösa och filosofiska tänkare med tankar av så djupnetterande kraft att de under tusentals år kunnat genomsyra en kultur. Under

senare år har även vetenskapliga tänkare funnits bland dessa kulturskapande genier – såsom Kopernikus, Newton och Einstein.

Den sociokulturella idématrisen är grundläggande för hur man inom en kultur tolkar verkligheten. Emellertid visar historien att dylika idématriser har en begränsad livslängd. Till sist mister de sin förmåga att genomsyra en kultur. Den kultur som idématrisen varit en bas för, får allt svårare att hålla samman, och till sist faller den sönder i ett kulturellt kaostillstånd, där inga allmänt accepterade föreställningar om vad som är sant, gott och värdefullt längre finns. Andlig och materiell förvirring och nedbrytning råder. Men: detta kaos är också grunden för en kreativitet och genialitet som är kulturskapande, och så småningom taren ny sociokulturell idématris form och blir grunden för en ny kultur eller en ny kulturell epok.

Den sociokulturella idématrisen genomgår alltså ett "levnadslopp" – den uppkommer, utvecklas, kulminerar och faller till slut sönder i sitt möte med den mänskliga verkligheten.

Den fråga vi nu kan ställa oss är: Var befinner sig idag den västerländska kristet-industrialistiska kulturen i detta levnadslopp? Är vi mitt uppe i någon av de smärre och ständigt uppträdande kriser som hänger samman med modifieringar och omformuleringar av kulturens fundament, eller rör det sig om en kulturs sammanbrott och den samtidiga födelsen av en ny kultur?

Detta är inga lätta frågor att besvara. Men det finns tänkare som försökt göra det, särskilt sådana som kan inordnas i den historiefilosofiska tanke-traditionen.

Arnold Toynbee

Jag skall här redogöra för en historiefilosofisk teori som ger ett intressant perspektiv på frågan var vår kultur befinner sig i sin utveckling, nämligen Arnold Toynbees teori. (A Study of History i 12 delar 1934–1961. En sammanfattning i ett band 1972.)

Toynbee försöker i sitt väldiga verk på mer än 7 000 sidor att göra en jämförande historisk studie av samtliga kända nu eller tidigare existerande civilisationer.

Första frågan i Toynbees systematiska behandling av civilisationerna gäller deras uppkomst, dvs han är på jakt efter de faktorer som är avgörande, när ett samhälle övergår från ett statiskt förcivilisationsstadium, som blickar tillbaka, till ett dynamiskt civilisationsstadium, som blickar framåt. I centrum för de processer som leder till att civilisationer uppkommer, sätter han människan som ett andligt och skapande väsen, och han beskriver en civilisations frambrytande som ett gensvar, förankrat i människans andliga, inre dimension, på ett slags utmaning.

Med sin tes om utmaning och gensvar försöker Toynbee fånga upp, och förstå, den mänskliga kreativiteten – kreativiteten som det mysterium där något fundamentalt nytt bryter fram, ett skapande som är ett gensvar på ett intensivt möte i det inre med det okända.

Utmaningen tar olika konkreta former som t ex militärt sammanbrott, yttre politiskt och militärt tryck eller diskriminering och andra trakasserier riktade mot någon klass eller ras inom samhället.

En fråga är nu vad som händer, när denna första utmaning har mötts framgångsrikt och en civilisation har fötts. Startar nu omedelbart en vidareutveckling av civilisationen?

Toynbee menar att det inte alls är säkert att en civilisations födelse följs av dess fortsatta utveckling. För att detta skall kunna ske fordras följande: Det inre, kreativa gensvar som lett till att den nya civilisationen blivit till, skall kunna utgöra en grund för mötandet av nya utmaningar. Och den kreativa förändring av civilisationen som blir följden av gensvaren på dessa utmaningar blir så en ny utgångspunkt för ytterligare utmaningar.

Denna process, där utmaning följs av gensvar, ny utmaning och nytt gensvar i en princip oändlig följd, kan förr eller senare avbrytas. I en del fall

blir det inte mer än en utmaning, såsom hos eskimåerna och nomaderna på de asiatiska stepperna. I dessa båda fall var utmaningen nämligen så stark att människorna paralyserades i sitt första gensvar. Men om processen fortsätter, vad är det då som visar att en civilisation håller på att utvecklas? Jo, Toynbee menar att en civilisations framsteg och utveckling består i att möta utmaningarna med ständiga gensvar, som skapar en kreativ förändring av civilisationen, där de materiella problemen lämnas och de inre, psykologiska och andliga alltmer tar överhanden. Ansvar för de kreativa gensvaren på utmaningarna vilar på en kreativ minoritets axlar. Denna minoritet har den utomordentligt svåra uppgiften att få de okreativa massorna att följa i dess fotspår – detta är den så kallade mimesiprocessen, en imitationsprocess.

Det är då klart att en civilisations utveckling kan fortgå endast så länge som den kreativa minoriteten kan hantera mimesiprocessen, dvs få den okreativa majoriteten att följa dess gensvar på utmaningarna. Det finns framför allt två hot mot denna mimesiprocess, dels stelheten och motspänstigheten hos samhällets institutioner, dels den kreativa minoritetens förlust av sin kreativa förmåga.

Med motspänstigheten hos institutioner menar Toynbee det historiska faktum att när den kreativa minoriteten frigör någon ny social kraft, då måste denna ofta kanaliseras genom någon gammal institution som inte är avpassad efter kraften ifråga. Det ideala är förstås att en ny institution blir instrument för den nya sociala kraften, men de gamla institutionerna är vanligen mycket seglivade.

De gamla institutionernas tröghet stimulerar revolutioner. Dessa är svårhanterliga för den kreativa minoriteten, och det är långt ifrån säkert att civilisationens kreativa liv kan fortsätta efter den genomgripande sociala förändring som en revolution innebär. Följden blir kanske i stället socialt och politiskt kaos, dvs civilisationens sammanbrott.

Detta sammanbrott blir också följden om den nya sociala kraften helt och hållet spärras eller blockeras av en gammal institution och revolutionen kvävs.

När det gäller frågan om den kreativa minoritetens förmåga att behålla sin kreativitet, menar Toynbee att det är ovanligt att kreativa individer eller grupper förmår möta mer än en utmaning. Det verkar uppstå en kreativitetshämmande bundenhet till den konkreta form som gensvaret på utmaningen fått. Det uppstår gärna en förhudning av ett kreativt gensvar, vilket är ytterligare en orsak till en civilisations sammanbrott. Den kreativa

Den brittiske historikern och filosofen Arnold Toynbee. Pressens Bild.

lågan brinner inte längre, och mimesiprocessen mister sin centrala drivkraft.

Om inte civilisationen kan åstadkomma en kreativ förnyelse i denna ytterst allvarliga kris, kommer upplösningssprocessen att börja.

Denna upplösning är dels inre, inom människorna, dels yttre, i samhället.

På det yttre planet händer att mimesiprocessen bryter samman, dvs massorna upphör att imitera och följa sina ledare, och den förutvarande kreativa minoriteten förvandlas till en dominerande minoritet, som i stället för att ha sin ledande position i kraft av sin kreativitet försöker behålla den med hjälp av ett tvångsmaskineri.

De massor som är underställda detta tvångsmaskineri alieneras alltmer från sina ledare och utgör vad Toynbee kallar ett internt proletariet. Till denna grupp räknar han alla människor som är "i" men inte "av" samhället i fråga. Det är alltså inte i första hand fråga om en förtryckt och nödlidande samhällsklass, utan om människor som på grund av moralssystemets förfall förlorat sin lojalitet med samhället. Men inte nog med det. Situationen blir än mer prekär genom att en civilisation i förfall drar på sig förakt från sina grannfolk. Från att ha varit fyllda av beundran och respekt förvandlas de till vad Toynbee benämner ett externt proletariet som vanligen utgör ett dödligt militärt hot.

För att försöka behålla kontrollen i denna svåra situation bildar den dominerande minoriteten ofta en "universell", eller totalitär, stat. Detta leder till en period av relativ fred, och de interna och externa proletariaten hålls

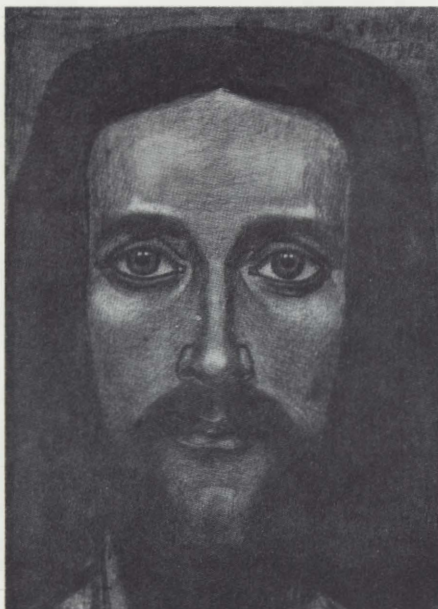
under godtagbar kontroll. Men den totalitära staten är ingen lösning på det grundläggande problemet, som ju är minoritetens oförmåga att ge kreativa gensvar på utmaningar.

En och samma utmaning återkommer gång på gång, men gensvaret uteblir eller är otillräckligt. Denna kreativa oförmåga ökar givetvis de sociala och politiska spänningarna, och den totalitära statens existens hotas.

Trots denna yttre dramatik menar Toynbee att de inre skeendena i människorna under upplösningssprocessen är de viktigaste. Människorna upplever den begynnande upplösningen som att de har förlorat sådant som de tidigare kunde ta för givet, och de blir nu fullt sysselsatta med att kompensera sig för sina förluster.

Toynbee behandlar fyra sådana förluster och de antingen passiva eller aktiva gensvaren på dem.

- Förlusten av den kreativa förmågan. Det passiva sättet att reagera på denna förlust är att ge sina spontana böjelser fria tyglar i en tro att detta skall skänka kreativiteten åter. Den aktiva reaktionen blir i stället att försöka återvinna den kreativa förmågan genom självkontroll och disciplinering av de naturliga lidelserna.
- Förlusten av föremål för mimesiprocessen, dvs förlusten av auktoriteter följa och repsektera. Passivt leder detta till en strävan att rädda det egna skinnet och ge upp alla högre etiska strävanden. Aktivt leder det till martyrskap, vilja att försvara goda principer, inte bara för principernas skull, utan för att driva det hela till sin spets med en förhoppning att genom döden befrias från en ond och svärbegriplig värld.

Kristus, vår kulturkrets främsta altruistiska geni.

- Förlusten av hänförelsen. På civilisationens utvecklingsstadium upplever människorna en hänförelse inför vadden egna civilisationen står för och åstadkommer. På upplösningstadiet försvinner denna hänförelse och den passiva reaktionen är rotlöshet, en känsla av att bara driva omkring, att vara moraliskt maktlös. Det onda verkar styra. Den aktiva reaktionen är en känsla av skuld, vilken förvandlas till försök att övervinna problemen.
- Förlusten av stilkänslan. Det passiva gensvaret på förlusten av den stilkänsla som hör till en civilisation under utveckling, är promiskuitet, vulgaritet och barbarism i levnadssätt och konst, samt religiös synkretism. Den aktiva reaktionen är en känsla av enhet, en känsla som saknar verklig grund.

En civilisations upplösning ger också fyra olika "helhetsreaktioner". Några människor försöker sig på den omöjliga uppgiften att rekonstruera en tidigare fas i den nu sönderfallande civilisationens liv. Några försöker upprätta ideal som ännu inte är mogna att förverkligas, utan hör framtiden till. Några tarsin tillflykt till en medvetenhet som innebär ett tillbakadragande från världen, en obundenhet av de världsliga umbärandena av samma typ som stoikernas apateia och buddhisternas nirvana. Den fjärde reaktionen, slutligen, är vad Toynbee kallar transfiguration, dvs en personlig förvandling, som innebär inte bara ett tillbakadragande från världen till en inre obundenhet utan också ett engagemang i den sargade och lidande världen med bibehållen förankring i en inre, förändligad eller gudomlig dimension.

Den enda reaktion som vinner

Toynbees fulla gillande är transfigurationen, som han anser att det interna proletariatet omsätter i en religiös kreativitet, vilken gör att en högre religion bryter fram och omsätts i en "universell" kyrka.

Toynbee menar att de högre religionerna är historiens verkliga kärna och att civilisationerna får sin mening genom att de eventuellt kan bidra till att en högre religion bryter fram.

Toynbees teori för en civilisations livscykel har alltså följande huvudmoment. Först sker en utmaning som den kreativa minoriteten hanterar på ett sådant sätt att en civilisation uppkommer. Så småningom mister den kreativa minoriteten sin kreativa förmåga och civilisationens sönderfall inleds. Den kreativa minoriteten förvandlas till dominerande minoritet, interna och externa proletariat uppkommer, en universell stat bildas, men sönderfallet fortskrider. Den universella staten får så sin nådstöt av ett krigiskt externt proletariat samtidigt som det interna proletariatets religiösa kreativitet omsätts i en högre religion och universell kyrka.

För västerlandets del fullbordades denna livscykel senast i och med Romarrikets fall och den kristna kyrkans födelse.

Vad som sedan hände var att kyrkan inte kunde hantera de jordiska tingen på ett fullt tillfredsställande sätt, utan en institutionell förstelning inträdde, och till slut bröt en sekulariserad civilisation fram ur den medeltida kristna enhetskulturen.

I andligt avseende representerar enligt Toynbee den nuvarande västerländska civilisationen en tillbakagång i jämförelse med kristendomens ursprungliga budskap.

Vart går vi?

Vart är då vår civilisation på väg?

Det finns många symptom på sammanbrott och upplösning. Särskilt viktigt är uppkomsten av patriotiskt småsinnade stater, som dyrkas av sina underlydande som verkliga gudar. Dessa gudar kräver av sina anhängare allt större och avskrämdare mänskliga offer i återkommande krig bröder emellan. Denna egenrättfärdiga och nationalistiska kult är en villfarelse som visat sig ödesdiger för 14 eller 16 av de 21 civilisationer Toynbee särskiljer.

Dessutom har det viktigaste kännetecknet på en civilisations upplösning framträtt, nämligen uppkomsten av en dominerande minoritet samt det som Toynbee kallar interna och externa proletariat.

Om mönstret från tidigare skall hålla, har vi bara att se fram emot upp-

komsten av en universell stat, men en sådan har ännu inte bildats trots försök av Napoleon och Hitler.

Det finns dock en faktor som gör att det gamla mönstret inte är helt tillämpligt, nämligen frigörandet av kärnenergin. Förr bildades en universell stat genom att någon av de stridande parterna segrade och lade under sig de andra. Detta är inte möjligt nu, eftersom ingen segrar i ett atomkrig.

Likväl är det, som Toynbee ser det, nödvändigt att bilda en universell stat, nämligen för att bevara freden, kontrollera användningen av resurserna och bedriva födelsekontroll.

Toynbee förordar ett federalt världsstyre vars makt inte får vara alltför centraliserad men måste vara tillräckligt starkt för att kunna uppnå de tre ovan nämnda syftena.

Om en världstat förlorar den kreativa förmågan, kan den inte få nådstöten av ett fientligt sinnt externt proletariat, eftersom något sådant inte finns, men Toynbee verkar tro att en förlust av den kreativa förmågan ändå är mindre trolig i världstaten, eftersom existensen av atombomben är så hotfull, eller annorlunda uttryckt så dramatisk utmaning, att människan har att välja mellan fortsatta kreativa gensvar eller jordens undergång genom ett globalt atomkrig, och detta är en valmöjlighet som torde hålla kreativiteten vid liv även under de svåraste omständigheter.

Om vår västerländska civilisation kommer att lyckas att genom frivillig anslutning skapa en världstat där många kulturer kan existera sida vid sida och som framgångsrikt löser freds-, resurs- och befolkningsfrågan, då kan vi fråga oss vad som sker på det religiösa området. Toynbee menar att de högre religionerna måste försonas och ta en mera aktiv del i samhällslivet, om det skall vara möjligt att undvika vår civilisations utplåning i ett globalt ragnarök. Religionernas försoning ser alltså Toynbee som ett villkor för civilisationens fortlevnad.

Hur menar då Toynbee att den enskilde bör handla i den svåra kris som världen befinner sig i? Han säger att vårt handlande kräver en förankring i högsta tänkbara moraliska medvetenhet, dvs en hållning som är så nära som möjligt den livshållning som han kallar transfiguration och som innebär ett engagemang för den lidande världen med en förankring i en inre, andlig dimension. I den kristna kulturkretsen har denna hållning sin främsta företrädare i Jesus Kristus. Toynbee menar i själva verket sina medmänniskor till ett liv i Kristi efterföljd.

Detta om Toynbees historiefilosofi.

Historiefilosofins syn på vår tid

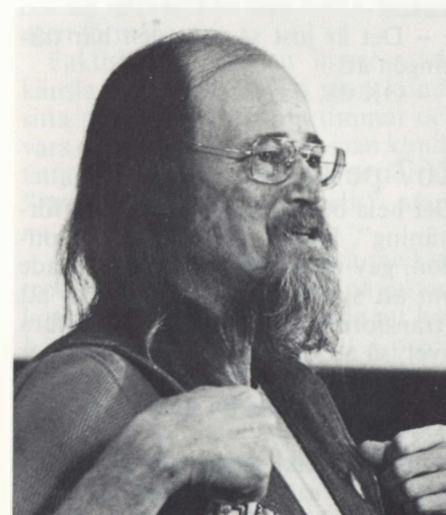
Det finns förstås många fler historiefilosofier än Toynbee. Jag kan bara nämna namn som Marx, Nietzsche, Spengler, Sorokin, Mumford och Teilhard de Chardin. Men jag skall inte redovisa deras teorier här, utan endast lägga fram ett slags sammanfattning, i tre punkter, som man skulle kunna kalla kärnpunkterna i den moderna historiefilosofins syn på vår tid.

- Vår civilisations kriser är så allvarliga och djupgående att de kräver en ny sociokulturell idématris, dvs en ny kultur.
- För att göra det möjligt att skapa en ny kultur måste vi göra oss mottagliga för en ny vision av det individuella och kollektiva livets yttersta natur, mening och mål.
- När till slut nya kulturella värden och föreställningar har skapats, kommer de att utgöra grunden för en ny etapp i den mänskliga kulturskapande odysseen, en etapp som kommer att föra mänskligheten närmare målet att vara medveten om de högsta ideal och visioner som vår tillvaro rymmer och så förverkliga dessa.

Historiefilosofins maning till oss är helt enkelt att vi inte skall låta oss drabbas av missmod, uppgivenhet och handlingsförlamning på grund av alla de väldiga hot som hänger över oss, utan i stället arbeta för nya värden och idéer utifrån vilka det går att finna livsbejakande lösningar på våra kriser.

I en tid av alltmer underminerad framtidstro ser historiefilosofin det som en realistisk möjlighet att vi skall kunna skapa nya värden som grund för vår kultur.

Hur kan vi nu som enskilda personer reagera på historiefilosofins vision att det inte bara är nödvändigt utan även möjligt att skapa en ny kultur?

Renodlare: Stephen Gaskin från The Farm. Foto Per Sellmann.

"Kulturtransformatörer i alla länder förena er!"

Kulturtransformatörer

Som jag ser det finns det i huvudsak två sätt att reagera. Det ena är att inte tro att det är möjligt att skapa en ny kultur och därför arbeta för någon variant av status quo. Det andra är att tro att det är möjligt och handla därefter.

Det första reaktionssättet lämnar jag därhän för att i stället fördjupa mig litet i det andra.

De människor som verkar för en möjlig ny kultur, skulle vi, om vi följer Toynbees terminologi, kunna beteckna som vårt tids kreativa minoritet. Ett annat och minst lika bra begrepp, som jag föredrar, är att kalla dessa människor kulturtransformatörer. De är av i huvudsak tre slag: renodlare, infiltratörer och överbryggare.

Renodlarna är de verkliga pionjerna, som försöker att teoretiskt och praktiskt konkretisera nya livsformer inom varje del av det mänskliga livet oberoende av det etablerade samhällets institutionella maskineri. Människor av detta slag är ofta helt absorberade av just sin vision av vad som är en nödvändig del av en ny och människovärdig kultur. Dessa pionjärer kan vara fanatiska, ensidiga och rent av inskränkta. De kan ha en mycket stark övertygelse att den egna visionen är fullständig och tillräcklig. Denna inställning kan ha både för- och nackdelar. Den energi som skapas av den fullständiga övertygelsen är kanske vad som behövs för att inte en god sak skall kvävas i sin linda, men i längden försvårar denna hållning för det övriga samhället att assimilera de nya idéerna och livsmönstren. En sådan assimila-

tion är ju mycket viktig om en kulturell förändring överhuvud taget skall kunna ske.

Därför vågar jag säga att om kulturtransformatörernas skara bara skulle bestå av renodlare, då skulle ingen ny kultur kunna skapas. Nya idéer måste naturligtvis drivas till sin spets, för därigenom blir deras sanna innebörd tydlig, men om nya idéer skall kunna bli brett verkande krafter i samhället, då måste andra kulturtransformatörer ta tag i de nya idéerna, nämligen sådana som har djupare förståelse av samhällets mångfacetterade komplexitet.

Det är nu som infiltratörerna kommer in i bilden. De är kulturtransformatörer som verkar inom det etablerade samhället och som med förankring i renodlarnas tankevärld försöker påverka samhället i riktning mot en genomgripande förändring. Detta är ett ytterst viktigt men mycket tungt arbete, som kräver tålamod och åter tålamod, ty infiltratörerna möter med stor säkerhet ett starkt motstånd, ja ibland kommer kanske de nya idéerna helt till korta, och i sådana stunder av besvikelse gäller det att inte svika sin sak genom att inta en hållning av emotionell, medveten fientlighet, för det skulle innebära att falla in i de reaktionsmönster som styr vår kultur för närvarande. Vi lever ju i ett slags prekär vapenvila där olika grupper är fullständigt övertygade om att just deras krav, synpunkter, livsmönster etc är absoluta riktiga och att enda sättet att få dem tillgodosedda är att hävda sig hänsynslöst i den globala

Infiltratör: Göran Wiklund från P&P. Foto Åsa Freij.

Överbryggare: Marilyn Ferguson. Svenskt Pressfoto

huggsexan. Om arbetet för en ny kultur är förankrat i denna typ av medvetenhet kommer resultatet inte att bli någon verkligt ny kultur utan bara en variant av den gamla.

Därför får infiltratorer aldrig slåss för en ny kultur utifrån den gamla kulturens medvetenhet.

De kulturtransformatörer som står starkast i den nya medvetenheten är överbyggarna. De är relativt fristående både från de organisationer som styrs av renodlarna och från samhällets institutionella maskineri. Deras uppgift är att skapa och stärka kontaktnät mellan infiltratorer och infiltratorer, mellan renodlare och renodlare och mellan infiltratorer och renodlare, så att insikten om kulturtransformationen som en gemensam uppgift fördjupas. Överbyggarnas uppgift är förstås också att försöka slå broar mellan gruppen kulturtransformatörer och representanterna för status quo så att kulturtransformatörernas krets vidgas.

Med en lätt travestering av Marx skulle överbyggarnas devis mycket väl kunna vara "kulturtransformatörer i alla länder förena er!".

Till sist vill jag säga att pratet om att vi behöver en ny kultur inte är någon from och ogrundad förhoppning. Det är en nödvändig och fullt realistisk uppgift för dem som förstår vad saken gäller, dvs de människorsom jag kallat kulturtransformatörer.

Fundamentet för arbetet för en ny kultur är en ny medvetenhet, som är präglad av vidsynhet och osjälviskhet. En sådan medvetenhet är inte något man får till skänks. Som allt annat här i världen kräver en ny medvetenhet, om det skall bli något djup och någon kraft i den, tid och arbete. Därför får vi inte glömma att arbetet för en ny kultur kräver av var och en av oss att vi från egna utgångspunkter systematiskt arbetar med oss själva för att sakta men säkert närma oss de altruistiska geniernas position.

Karl-Erik Edris är doktorand i statskunskap vid Stockholms universitet. Hans framställning ovan är en för Sökaren bearbetad version av ett föredrag som han höll under konferensen "Levande företag i en ny tid" förra året. Foto Per Sellmann

est-träningen

Av ÅSA FREIJ

Jag har gått igenom den omtalade, kontroversiella est-träningen.

I slutet av oktober hölls för första gången en est-kurs i Sverige, och jag lät mig övertalas att göra försöket att "bli en ny människa". Det började med att jag en dag, när jag mådde ovanligt dåligt, i olika sammanhang stötte på flera est-entusiaster, som gått på kurs i utlandet. De sjöng alla träningens lov, och samma dag kontaktade jag Lars, en av arrangörerna i Sverige.

(Redan på det här stadiet sägs träningen börja.)

– Det kostar 2 000 kronor, sa han. Men det är det värt många gånger om.

– Om man inte har det då? frågade jag.

– Vill man verkligen, så kan man skaffa det. Bara den ansträngningen kan vara viktig.

– Men jag anstränger mig för andra ändamål, till exempel ideella, och då blir det inte så mycket pengar över.

– Man måste lära sig att man både kan göra nytta och tjäna pengar. Och det lär man sig bland annat under est-träningen. Vill du gå kursen?

– Nja, jag är skeptisk. Jag vet ju att man måste ändra sig själv, ta ansvar för sig själv. Men jag har gått så många kurser och läst så många böcker, så det gör väl ingen skillnad med en kurs till...

– Jo, den här gör det. Det är en sak att förstå intellektuellt, en annan att verkligen uppleva hur det är. Jag kände likadant, jag är ju ändå psykolog. Det jag läste var intressant, och sant, men så föll jag ändå in i mina gamla vanor. est-träningen fick det att tränga in i mitt innersta. Nu kan jag inte lura mig själv längre. Vill du?

– Psykologer brukar ju säga att man måste vilja själv, om det ska bli resultat. Det är bara det att just bristen på vilja är problemet.

– Kursen kommer att få dig att vilja.

– Jag kanske inte vill vilja. Om man inte tycker om sig själv, så unnar man sig inte att det ska gå bra.

– Ja, det är en stor bit inom oss som just fungerar så destruktivt, men det tar träningen bort.

– Hur mycket har du betalt per person du värvat?

– Ingenting. Annars skulle jag vara rik nu.

– Vart går alla pengarna, som kommer in?

– Till många saker, bland annat ett stort stoppa-hungern-projekt.

– Det låter ju vettigt i alla fall.

– Nå, vill du?

– Har est-träningen fortsatt att vara lika populär i USA som den var när jag var där för fem år sedan?

– Ja, 380 000 människor har gått den.

– Om man inte orkar fullfölja den då?

– Om du ska göra träningen, måste du fatta ett beslut att fullfölja den.

– Om jag kunde fatta svåra beslut, skulle jag inte behöva gå på någon träning.

– Det är rätt, det här är faktiskt en del av träningen. Du måste ge dig själv ett löfte. Tror du att du kan bestämma dig för att stanna vad som än händer? Det kan vara ganska jobbigt ibland!

– Om jag visste hur jag kommer att reagera i alla situationer – eller bestämma hur jag vill reagera – då behövde jag inte gå på någon träning.

– Detta kommer est att lära dig. Ska du bestämma dig?

– Jag skulle i och för sig behöva en träning som är hård. Det är som Paulus sa: Det onda som jag inte vill, det gör jag, men det goda som jag vill, det gör jag inte. Karaktären är svag... Jag skulle behöva bli fastbunden som Odyssevs, när de bedrägliga sirenerna lockar!

– Det är just så som den här träningen är!

– OK då, skriv upp mig!

267 personer

Det hela började med en kvälls "förträning". Diane, snygg tjej från London, gav en introduktion och talade om att syftet med träningen var att "transformera vår förmåga att erfara livet, så att de situationer vi försöker stå ut med eller försöker ändra på, klaras ut helt enkelt i livets egen process".

I den jättelika studion i Filmhuset i Stockholm satt vi, 267 personer, tätt på obekväma stolar. Vi hade var och en betalat 2 000 kronor för att få vårt liv att fungera bättre.

Vi fick bland annat lära oss mikrofonteknik, för all dialog mellan oss och tränaren skulle ske med mikrofonens hjälp, och vi fick några smakprov på "sharing", som är en viktig del av träningen, dvs att säga vad man har på hjärtat, dela med sig...

Sitta på en stol 15 timmar

Den första verkliga träningsdagen, en lördag morgon, möttes vi av Michael, som sa att han visste han såg ut som Fred Flintstone (i den teknade TV-serien om Familjen Flint). Michael var tränaren. Han gjorde inget för att bli populär, talade om hur jobbig träningen skulle bli med många timmars sittande, få toalettpauser och en enda matpaus och att vi skulle hålla på tills det blev resultat någon gång mellan elva på kvällen och fyra på morgonen och att alla obehag vi kände var våra egna upplevelser och inte skulle skyllas på träningen och att vi dessutom skulle få "ingenting" av träningen... Så om någon ville lämna in nu, så var det bara att säga till och pengarna skulle betalas tillbaka.

En gick för att han inte gillade att skriva på papperet om att inte göra träningen ansvarig för något.

Vi skulle inte få något alls av träningen, eftersom vi redan hade det, sades det. Träningen skulle bara hjälpa oss att "fatta det", "to get it". Men den som stannar till slut, följer reglerna och "tar det han får", han "fattar det", eller blir upplöst, fick vi veta.

Reglerna var bl a att stanna, vara tyst och hålla ut, inte flytta stolen, inte ha klocka, passa tiden, applådera alla som yttrade sig – som ett tecken på erkänsla och på att man uppfattat vad som sagts.

Det blev lättare att acceptera de smått kränkande reglerna, när man fick klart för sig att det var en övning i att komma ifrån vanan att smita, ge efter för obehag, småljugna för andra och sig själv och ha låga tankar om sin egen förmåga.

Faktiskt var det en inspirerande känsla att upptäcka att man kunde sitta på en stol i femton timmar och vara utan mat i nio och att man kunde fatta beslut som höll i stället för att "kanske" göra, "eventuellt" stanna...

– Den som nu har klocka med sig trots förbud eller smygåter på rasten, kommer att känna hela tiden att han har det mellan sig och livet... precis som det brukar vara i era liv, som ju inte fungerar! Era liv fungerar inte just för att ni inte följer livets spelregler! Ni är *assholes* (ett mycket kränkande ord på engelska)!

Sittandet var en plåga första kvällen. Oräkneliga ställningsändringar lindrade plågan något: luta sig litet bakåt,

Kursdeltagarna Niklas (i mitten) och Krister samt Eva som deltog i det avslutande gästseminariet och kanske deltar i nästa kurs i mars 1983. Foto Åsa Freij

litet framåt, sätta fötterna på golvet, på stolen framför, benen i kors, en fot upp, sträcka benen framåt, hasa ned, sitta rakt, andra foten upp... Hade jag haft en klocka, så hade jag tittat på den ofta.

Bekännelser

En efter en bekände deltagarna sina svårigheter och fel.

– Jag har inte kunnat tala med min far på tio år.

– Jag har alltid känslan att ingen tycker om mig och spelar därför tuff bland mina kamrater.

– Jag värderar och dömer folk, tycker många är sämre än jag.

– Jag får aldrig mina relationer med flickor att fungera. Jag tror att jag inte duger, och så ger jag upp innan de gör slut med mig.

– Jag tycker livet är meningslöst. Jag längtar bara tills jag färgå och lägga mig.

– Jag kan aldrig vara mig själv, för jag tror inte att jag duger som jag är.

– Jag kan inte sluta röka och föraktar mig själv.

– Jag är bara ute efter andras erkännande, efter att få andra att uppskatta mig. Därför är jag vänlig och rolig och hjälpsam. Men jag bryr mig egentligen inte om dem. Det är mig själv jag är mån om bara.

De flesta, som stod upp, började med att tala om hur nervösa de var, när de skulle säga något inför så många människor.

– So what? (än sen?) sa Michael. Det sa han ofta. Till slut upptäckte deltagarna att det gick att ha vissa känslor, t ex rädsla, utan att låta sig styras eller hindras av dem.

Någon sa vid slutet av kursen:

– Jag är fortfarande jätterädd för att ställa mig upp. Men jag bryr mig inte längre om det!

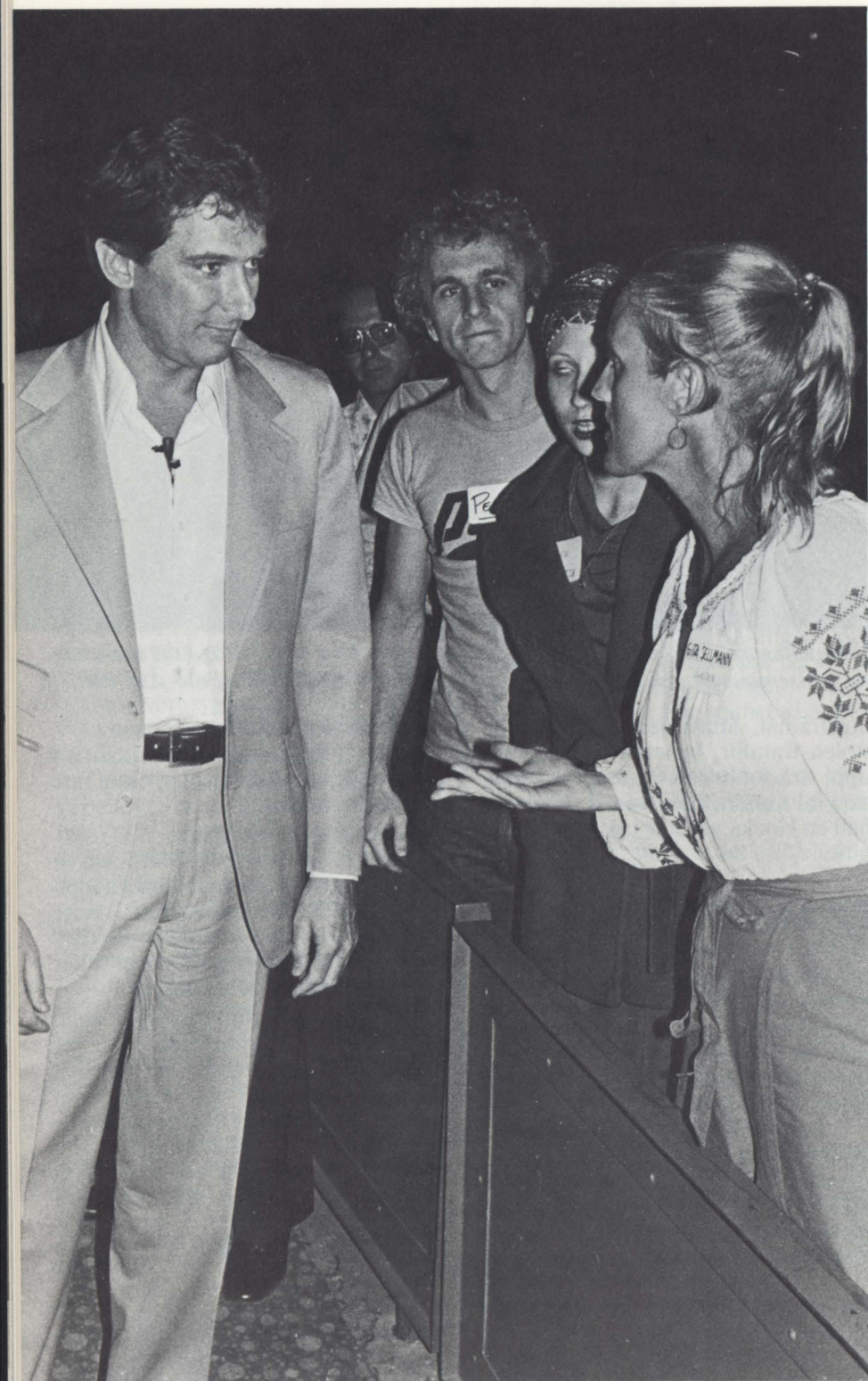
En kraftig applåd följde.

En extra kraftig applåd fick också en man som sa att han sedan första avdelningen av kursen provat att i varje besvärlig situation, vid varje upprörd känsla, säga: Det är jag själv som väljer det. Och då återfått sin balans.

Michael var, som han själv sagt, outtröttlig, talade med den ena efter den andra utan pardon. Och han fick med onekligen stor skicklighet fram vad som var det egentliga problemet – oftast ett eget val, eller en flykt. Ofta förbyttes beslutsamhetens friska färg hos den som modigt stått upp och bekant sina svagheter, i en generat svettig rodnad, när något helt annat än han avsett avslöjades.

Tårar saknades inte. Och vid en speciell övning, där det gällde att låta sig beskådas rätt upp och ned av de andra, bröt många ihop i hejdlös gråt. (Under denna övning delades deltagarna upp i omgångar, de fick gå upp på podiet en rad i taget och stå där att beskådas av de övriga och möta deras blickar utan att vika undan. Detta tyckte många var en jobbig konfrontation; många började gråta och skaka.)

Befriande var det dock att upptäcka att de problem man har delas av andra. Det blev en allt starkare syskonstämmning mellan de 267, och förtroendet för Michael växte – inte minst när han hjälpt några att "trolla bort" huvudvärk bara genom att få dem att "stanna med upplevelsen", göra den "fysisk" med form och färg.

Skaparen av est, Werner Erhard, pratar med Gita Sellmann, hustru till Sökarens medarbetare Per Sellmann, som tog bilden i USA.

Mot slutet av träningen var nästan alla ansikten glada och frimodiga – sedan de blivit "upplysta", dvs fattat att de själva kan göra sig till skapare av sina omständigheter i stället för att vara offer för dem.

Man kan inte ändra på verkligheten, det som är, men man kan välja det

som är, dvs bejaka det, var budskapet. Det påminde mig om ett skämtkort jag såg i USA en gång. Där stod: "Om du inte kan träffa måltavlan, träffa vad som helst och kalla det måltavlan!" (Jag har ofta tänkt på det och försökt komma underfund med om det var mycket dumt eller mycket vist.)

Nytt liv

Den bärande tanken i est-träningen är densamma som i de flesta österländska religiösa och filosofiska läror, nämligen att människan i sin innersta natur är perfekt, fri, gränslös, – eller "gudomlig", om man så vill. Men hennes okunnighet om sin verkliga natur ligger som en hindrande slöja över visdomen och för med sig en känsla av separation från världen i övrigt, och därmed rädsla och aggressivitet.

Att bli av med okunnigheten kallas med ett andligt uttryck att bli "upplyst". Och det är inget mindre än sådan upplysning som est har som mål för sina deltagare.

Och många människor anser sig verkligen ha fått "ett nytt liv" efter est-träningen, dvs de har fått mindre egoistiska och materialistiska värderingar, men mer glädje och energi och en känsla av kärlek till och samhörighet med andra samt en förmåga till ansvarstagande och engagemang.

Att själv ta ansvar för sitt liv är en kärnpunkt i est-filosofin.

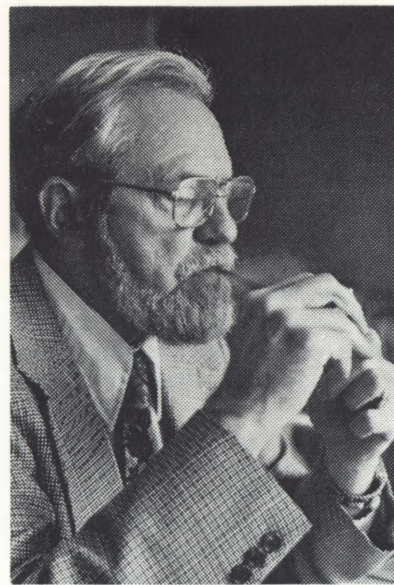
Något som gjorde intryck var est-folkets entusiasm och energi och att människor som genomgått est-träning inte bara klarar upp sina egna trassligheter, utan också engagerar sig i ideella verksamheter. Den största av dessa är ett sk hungerprojekt för att få slut på världssvälten till 1997. På fem år har man lyckats engagera tre miljoner människor i detta och få erkännande som FN-organ! Att en sådan verksamhet startats av de est-tränade kan vara skäl nog att acceptera både höga kursavgifter och kontroversiella metoder.

Jag tror inte att jag blev "en ny människa". Många blev det, kanske. De sken som solar över nya, revolutionerande upptäckter av egna hämningar, som de inte behövde ha och nu kunde göra sig av med.

Men jag tror att jag fått ännu litet svårare att ljuga för mig själv och försöka smita från att jag, bara jag, har ansvaret för vad jag är och makten att ändra mig.

Nästa est-träning ska bli i mars 1983. Den som är intresserad kan ta kontakt med Anita Holmer, tel. 08-19 71 63 eller Mats Eriksson 08-31 39 35.

Hungerprojektet har en svensk kommitté med adress c/o Larsson, Hornsbruksgatan 15 A, 117 34 Stockholm.

Kompetensprövning för UFO-skeptiker!

J. Allen Hynek

Ingen vetenskapsman som åtnjuter aktning inom sitt fält, skulle på allvar kunna tänka sig att ge till känna en vetenskaplig åsikt om något som ligger utanför hans eget expertområde, såvida han inte själv först hade studerat ämnet och gjort sig bekant med tidigare betydelsefulla arbeten där. Det är en självklarhet att man inte gör uttalanden som man vill skall tas på allvar i vetenskapliga frågor om man inte dessförinnan skaffat sig ypperlig kännedom om ämnet ifråga.

Detta tycks erkännas överallt i den vetenskapliga världen, med UFO-fenomenet som ett anmärkningsvärt undantag. När det gäller UFO, känner sig såväl vetenskapsmän som oinformerade lekmän fria att göra överlägsna uttalanden vitt och brett... vem som helst kan på stående fot uppträda som expert! En astrofysiker skulle aldrig komma på tanken att ge sig ut för att vara kunnig i hjärnkirurgi eller andra medicinska frågor, och en hjärnkirurg skulle aldrig försöka göra en lärd utläggning om magnetohydrodynamik! Ändå kan man träffa på människor av båda slagen med bestämda uppfattningar (naturligtvis uttalade som fakta) om UFO, utan att de har de minsta kvalifikationer för att göra detta.

Jag hade en gång tillfälle att äta lunch med en mycket framstående vetenskapsman, ofta synlig i offentlighetens ljus, när, som ofta sker i min närvaro, ämnet UFO kom upp. Som man kunde vänta, förringade den aktade vetenskapsmannen omedelbart och med förakt i stämman hela ämnet UFO. Så lugnt jag kunde frågade jag honom först vad han ansåg om det-och-det UFO-fallet (välkänt för ufologer) och sedan om ännu ett och ännu ett. Han hade inte hört talas om

något av dem! Inte heller hade han på allvar läst något i ämnet. Jag påminde honom vänligt (han var ju, trots allt, en stor och aktningsvärd vetenskapsman) att det inom vetenskapen är självklart att man skaffar sig kunskaper om en sak, innan man uttalar sig på ett auktoritativt sätt. Ja, jag vet, medgav han, men jag har inte tid för sådana där saker! Knappast en vetenskaplig attityd!

Det är också en självklar praxis inom vetenskapen att varje uttalande kan ifrågasättas och talaren eller skribenten ställas till svars, om det visar sig att han har bristfällig kunskap i ämnet. Kanske borde vi ha en kompetensprövning för UFO-skeptiker och dem som högljutt överlägset uttalar sig i ämnet. Och kanske skulle vi ha ett liknande test för UFO-förespråkare som pratar strunt i det de hasplar ur sig teorier och fakta utan riktig kunskap. Den senare sortens folk kan skada det seriösa UFO-intresset lika mycket som, ja till och med mer än, skeptikerna.

Men låt oss vända oss till de välbekanta skeptikerna, som gör sina högröstade uttalanden om UFO! Låt oss kräva att de genomgår en kompetensprövning, innan de är berättigade till att tas på allvar! – Vilka UFO-fall har du ingående kännedom om (dvs i hur många fallundersökningar har du gått ut på fältet och verkligen talat med vittnena, vart och ett för sig, och gjort det på den precisa platsen för iakttagelsen)? Har du studerat (inte bara ögnat igenom) följande böcker... etc? Vad är det betydelsefulla i det-och-det fallet, och hur förhåller det sig till det allmänna mönstret i liknande fall? Beskriv de framträdande dragen i Exeter-fallet i New Hampshire (om han inte vet vad vi talar om, kuggas

han omedelbart)! Hur och av vilka undersöktes dessa fall? Hur många liknande fall kan du beskriva? Beskriv dem!

Vi skulle kunna fortsätta: Nämn namnet på tre UFO-tidskrifter! Hur länge har du läst dem? Vilka är redaktörerna? Nämn några framstående ufologer i England, Italien, Spanien etc! (En astronom till exempel skulle säkerligen kunna berätta om framstående astronomer i dessa länder och deras arbete).

Hur definierade dr Condon termen UFO? Hur definierar du den? Har du läst Condonrapporten från pärm till pärm, eller bara dr Condons sammanfattning... om ens den? Vad var Robertsonpanelen? Vem var dr James McDonald?

Då och då kunde testfrågorna varieras, så att ingen kunde ta reda på svaren i förväg!

Inom alla andra områden av vetenskaplig strävan är kompetensprövningar av ett eller annat slag vanliga; en person måste bevisa att han kan ämnet, om han vill bli tagen på allvar. Det är dags att sätta stopp för UFO-skeptikerna som breder ut sig med sin arroganta okunnighet (och samma gäller en del av deras motsvarigheter på andra sidan bordet). När någon känd person eller någon vetenskapsman gör uttalanden om UFO-fenomenet, då har vi förvisso rätt att ställa den enkla frågan: Vilka är hans kvalifikationer? Har han klarat kompetensprövningen?

J. Allen Hynek (en ledareartikel i International UFO Reporter). (Center for UFO Studies, P O Box 1621, Lima, Ohio 45802, USA.)

Övers SM.

SRI SATHYA SAI BABA

Hans liv, hans mirakler och hans budskap

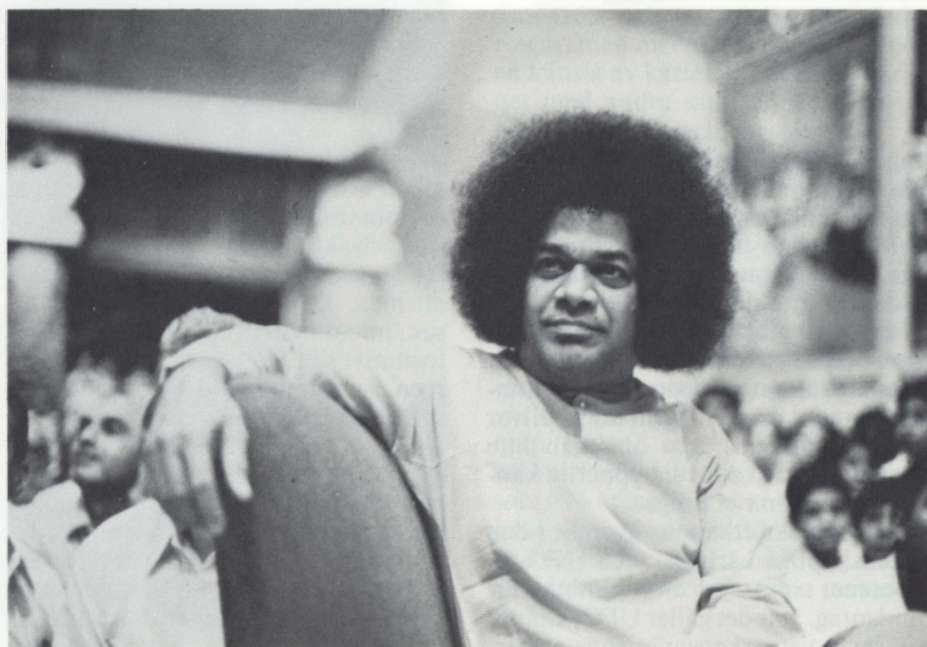
Av ANNASTINA VRETHAMMAR

Bhagavan Sri Sathya Sai Baba vördas av millioner som en gudomlig inkarnation, en avatar. I London Times beskrevs han som "den mest imponerande helige mannen under århundraden", medan hans anhängare världen över adderar en nolla: årtusenden.

Sathya Sai Baba föddes den 23 november 1926 i den lilla sydindiska byn Puttaparthi, cirka 20 mil norr om Bangalore. Hans födelse ackompanjerades av märkliga händelser och redan som litet barn visade Sathya-Narayana Raju, som han döptes till, mirakulösa förmågor. Han materialiserade blommor, pennor och godsaker till sina kamrater, som kallade honom "guru". Han ledde dem också i hymner, s k bhajans, och var ett föredöme för både vuxna och barn genom sin karaktär och sitt goda hjärta.

Sitt nuvarande namn, Sathya Sai Baba, meddelade han en förbryllad omgivning, då han som 14-åring lade skolböckerna på trappan, deklarerade att hans lärjungar väntade på honom och att han inte längre tillhörde sin familj. Sai Baba tog en handfull blommor och cirkade handen i luften. Blombladen föll till marken och bildade namnet Sai Baba, på telugu, traktens språk, som Sai Baba använder i tal och föreläsningar. Sai Baba betyder den gudomliga modern och fadern, universums kvinnliga och manliga aspekt förenade. Sathya betyder sanning.

Till att börja med samlades bara några få lärjungar, men skarorna ökade och redan 1947 skrev Sai Baba i ett nu ofta citerat brev till sin bror, som oroade sig över hans berömmelse: "De stora brukar inte yvas när man tillber dem eller bedrövas när de blir bespottade. De vet själva vilken väg de måste

Sai Baba.

gå: deras visdom styr deras handlingar och gör dem heliga. – Jag har till uppgift att leda mänskligheten och tillförsäkra alla ett liv fullt av sällhet. Jag tänker inte ge upp min mission eller bestämmelse... Jag handlar bara i mänsklighetens intresse. Ingen kan förstå min storhet, vem han än är, vilken metod han än använder, hur länge han än försöker."

Han sade också till sina anhängare: "Ni har lätt tillgång till mig nu. Om några få år kommer ni bara att kunna se en skymt av mig på kilometeravstånd – det kommer att bli så stora människoskaror omkring mig."

Och skarorna har ökat; från början av 60-talet, då det ännu inte fanns en framkomlig väg till Puttaparthi – och de första västerlänningarna letade sig dit – till idag, då det vid speciella tillfällen, som en världskonferens eller Babas födelsedag, kan samlas flera hundra tusen anhängare i Prasanthi Nilayam, Sai Babas ashram.

Prasanthi Nilayam, den högsta fridens boning, ligger innanför vita murar i anslutning till byn Puttaparthi. Det vackra sagotemplet innehåller på nedre våningen en stor tempelhall och två små rum, där Sai Baba taremot de besökare han själv kallar in till de hett efterlängttade samtal, som kallas intervjuer. Självt bor han i två små enkla rum en trappa upp i templet, när han vistas i Puttaparthi.

Det finns också ett college i Brindavan, utanför Bangalore, där Sathya Sai Baba periodvis befinner sig. Då och då beger han sig ut på resor till platser som t ex Bombay, New Delhi, Madras, för att undervisa, inviga skolor och ge darshan åt sina troget väntande anhängare, som kantar hans färdväg och väntar i timmar för att få en skymt av honom.

Darshan betyder närvaron av en helig man. Sai Baba går runt bland tusentals människor, som sitter och väntar i förhoppning att han ska se

dem, tala med dem, ta emot deras brev med frågor eller böner om hjälp, materialisera vibuthi, hela dem... Många är också lyckliga att bara uppleva hans närhet och den kärlek han förmedlar.

Bland alla de mirakler Sai Baba utfört och utför är den nästan dagliga materialiseringen av vibuthi, helig aska, kanske mest känd och omtalad. När han rör sig i darshan, stannar han då och då upp och skapar med sin karakteristiska handrörelse detta gråvita pulver, som också har en helande inverkan.

Sai Baba säger själv om vibuthin: "Den vibuthi som jag materialiserar är en manifestation av det gudomliga med mäktig innebörd och symbolik. Den symboliserar själens, andens och alla gudsformers kosmiska, odödliga och eviga natur. Den är det som återstår, då allt världsligt, förgängligt och föränderligt har förbränts.

I ett gudomligt sammanhang utgör vibuthi en varning till mottagaren att ge upp sina önskningar och begär, att förbränna passioner, bindningar och frestelser i hängivenhetens eld, som gör oss rena i tanke, ord och handling.

Det är för att inpränta denna lärdom som jag materialiserar aska till dem som kommer till mig med kärlek och hängivenhet. Precis som andra materialiseringar fungerar den också som en talisman, helar sjuka och ger skydd till dem som behöver det."

Mankan läsa om Sai Babas mirakler i mängder av böcker, skrivna av indier och västerlänningar, troende och tvivlare, som övertygats, när de själva bevittnat dem. Materialiseringarna av aska, smycken, osv har jag och många andra svenskar tagit del av alltsedan 1979, då de första svenska resorna ägde rum. Överhuvudtaget överskrider Sai Baba alla (kända) vetenskapliga lagar och kontrollerar elementen, förklarar amerikanska och indiska vetenskapsmän. Efter att dr Karlis Osis från det Amerikanska Sällskapet för Psykisk Forskning hade företagit två resor till Indien för att studera och dokumentera Sai Babas mirakler, skrev han: "Jag har varit aktiv forskare i tjugofem år och jag har rest vida omkring, men ingenstans har jag funnit fenomen, som så klart och kraftfullt påvisar en andlig verklighet som de mirakler som varje dag äger rum kring Sai Baba."

Utför mirakel

Jag har själv lagt märke till, att med all vår rationalism är vi så irrationella, att vissa typer av mirakler skakar om oss mer än andra! Och det är inte desamma för alla; en del accepterar t ex lätt, att förklara reser sig och går

Sai Baba skapar vibuthi, den heliga askan, och ger den åt en kvinna.

men inte materialisering av t ex ringar; andra finner både materialisationer och helande relativt naturligt, men blir omskakade, när de märker att Sai Baba vet allt om alla, det förflutna, det närvarande och framtiden. Vi kan bara konstatera, att det är sådana begränsningar vi inpräntat i våra sinnen, vare sig vi är lekmän eller vetenskapsmän.

Sai Baba säger att hans mirakler är vittnesbörd om hans gudomlighet. De är varken magi eller siddhikrafter utan en helt annan slags skapelseakt.

"Dessa prydnadsföremål eller talismaner ger människorna en känsla av trygghet och beskydd som de behöver i tider av bekymmer och kriser... När mina hängivna behöver mig sänder dessa föremål budskapet trådlöst och jag kommer omedelbart till deras hjälp. Jag kan bota, rädda och till och med återuppväcka människor, förutsatt att de befinner sig i ett andligt mottagligt tillstånd.

Det är människans sinne, som i grunden är ansvarigt för hennes hälsa eller sjukdom. Hon är själv den som orsakar båda. Så när det gäller helande eller botande, måste den nödvändiga tron skapas i hennes sinne för detta ändamål. Allt jag gör är att förse henne med tilltron, viljan och kraften att bota sig själv... De krafter som jag har att skydda, hela och frälsa människor samt att materialisera föremål har sitt ursprung i Gud och kan endast brukas av en avatar."

Vad innebär ordet avatar? En avatar är en gudomlig inkarnation och kännetecknas av sexton egenskaper. De första femton är: kontroll över kroppens fem funktioner, kontroll över de fem sinnena och kontroll över naturens fem element. Dessa förmågor kan förvärfvas genom andliga övningar och disciplinering. Det är den sextonde

egenskapen, vilken är ouppnåelig genom mänsklig utveckling och endast förekommer hos gudomliga inkarnationer, som ger perspektiv på Sai Babas mirakulösa förmågor. Man kallar denna egenskap oändligt medvetande, vilket innefattar allvetande, allestädes närvaro och allmakt.

Einstein erkände den naturlag som säger att energi är lika med materia multiplicerad med kvadraten på ljusets hastighet ($E = mc^2$). Därmed bevisade vetenskapen den urgamla yogaregeln att materia och energi är två sidor av samma sak, och den började erkänna materia som förtätad energi som rör sig i ett kontinuum av former i ständig förändring. Omvandlingen av materia till energi och energi till materia sker med ljusets hastighet, på ljusets plan – samma ljus som har erkänts i alla tider, i alla religioner, som gudomlig energi.

En avatar är i stånd att materialisera och dematerialisera föremål, att rikta sitt medvetande till vilket ställe som helst i kosmos, att förflytta sig med ljusets hastighet och att använda ljusets kraft i sin mission. Fritt från kroppens begränsningar och naturens lagar är hans medvetande ett med skapelsens ursprungliga energi och därför oändligt. Det som för oss ter sig som mirakel, är för den som har oändligt medvetande och t o m är frigjord från tid och rum, ett enkelt samspel mellan urkrafter.

Uppfyller profetia

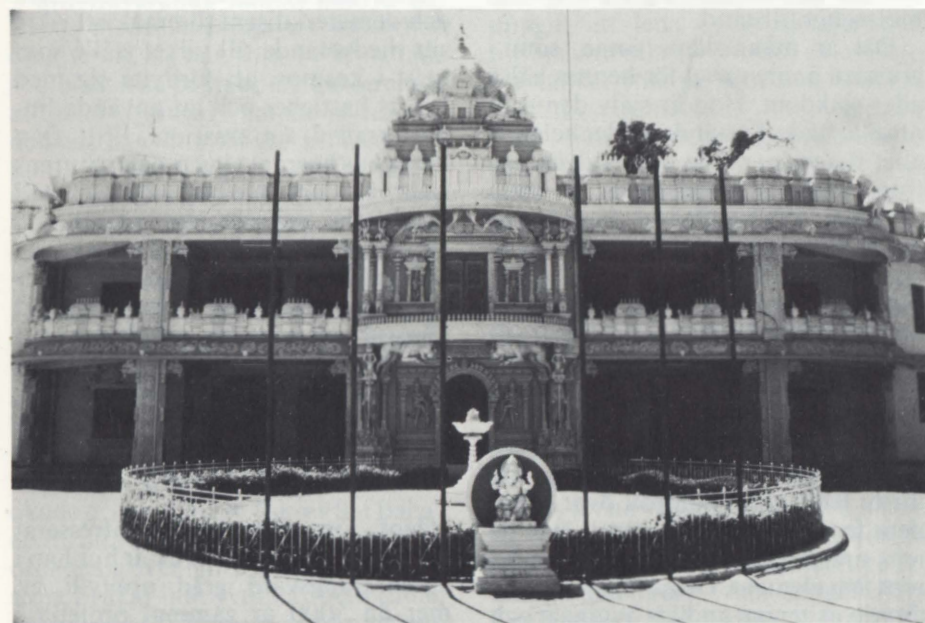
Något, som speciellt har intresserat iakttagare av Sai Babas liv är hur han i anmärkningsvärd grad uppfyllt en mer än 5000 år gammal profetia i hinduismens heliga skrifter.

Dharshan i Brindavan. (Dharshan betyder att få välsignelse av en helig man) Sai Baba tar emot brev.

Sri Sathya Sai College i Brindavan.

Templet i Puttaparthi.

I Mahabharata, hinduismens urgamla testamente, förutsades Kali Yuga, en tidsålder motsvarande vår nuvarande – kännetecknad av moraliskt och andligt förfall, politisk korruption, förtryck, ohederlighet, kriminalitet och allmänt bruk av osanning.

Herren Vishnu sade: "När det onda har fritt spelrum på jorden, kommer jag att låta mig födas i en god och from mans familj och ta mänsklig gestalt för att återupprätta harmoni genom utplånande av det onda. I Kalis kommande syndfulla tidsålder kommer jag att ta form som en mänsklig avatar med mörk hudfärg. Jag kommer att födas i en familj i södra Indien. Denna avatar kommer att besitta stor energi, oerhörd intelligens och storartade förmågor. Materiella ting som behövs för denna avatars mission, kommer att finnas till hans förfogande så snart han tänker på dem. Han kommer att segra genom godhetens kraft. Profetian säger också hur människorna kommer att förändras genom denna avatar. Den bekräftas av en liknande profetia i den urgamla skriften Vishnu Purana och i en senare muslimsk profetia.

Sathya Sai Babas andliga undervisning riktar sig med direkta och enkla ord till alla människor. Den är fylld av skönhet och humor och han älskar ordlekar. Svårigheten ligger inte i att förstå hans lära utan att leva efter den i vardagen. Han vill väcka oss till insikt om vårt gudomliga ursprung, så vi ser och förverkligar Gud inom oss, fyller oss med ljus och tjänar ljuset, d v s Kärleken. Hans budskap är kärleksbudskapet:

"Start the day with Love
Fill the day with Love
Spend the day with Love
End the day with Love
This is the way to God"

är en av hans otaliga, ofta upprepade påminnelser om hur livet bör levas.

Sai Baba säger också att för att världen ska kunna förändras måste individen förändras. Seva Dal är en omfattande hjälporganisation, där Sai Baba-anhängare utför osjälviskt arbete för behövande av alla kategorier: sjuka, fattiga, gamla osv.

Upprättar skolor

Mycket av Sai Babas tid har ägnats åt att upprätta grundskolor och högre skolor. När vi senast var i Indien i januari och februari 1982 hade Sai Baba just erhållit universitetsrättigheter, de första som tillkommit sedan Indiens självständighet 1947!

Sai Babas undervisningsprogram är till för framtida medborgare som inte kommer att leva som munkar eller

eremiter utan som familjefäder, styrande världens affärer. "Dessa elever kommer att kunna inta sina platser som Indiens framtida ledare, väl utrustade att föra Indiens människomassor ut ur fattigdom och sjukdom. Barnens karaktär måste renas och stärkas. Ge dem all tillit och allt mod de behöver för att bli goda, hederliga och självständiga barn. Det räcker inte om de lär sig något att försörja sig på, sättet att leva är viktigare än levnadsstandarden."

Vid invigningen av ett college för humaniora och naturvetenskap för kvinnor i Anantapur 1971 sade Sai Baba:

"Det här är en institution, som förmedlar undervisning och som förbereder den växande generationen till att bli bättre kvinnor och bättre medborgare. Undervisningen måste öppna elevernas ögon och ge dem förmågan att se den Ende bakom de många. Se den stora, kosmiska, allomfattande Sanningen! Var inte nöjd med usla och banala informationsbitar; sök Allvetaren bakom kunskapsprocessen."

Vid ett annat tillfälle sade han till en grupp elever: "Ett av undervisningens mål är att ge insikt om materiens lagar och egenskaper. Undervisningen måste också träna eleven i grundlig förståelse av lagarna för den mänskliga personligheten och dess beståndsdelar och utveckla hans förmåga till urskiljning."

Undervisning är ingen undervisning om den inte lockar fram mänsklig vänlighet, samhörighet och broderskap och skapar underlag för en universell spridning av sådana känslor och på samma gång erbjuder en både fördjupad och omfattande kunskap om människan och samhällets sanna natur. Undervisningen ska också vara till nytta för män och kvinnor i deras vardagsliv. Bara ett väldisciplinerat och välintegrerat liv kan rädda både eleverna själva och samhället från undergång. Det finns inget annat bote-medel. Undervisningsprocessen har blivit en hantering som resulterar i politik utan principer, utbildning utan karaktärsdanande, vetenskap utan mänsklighet och handel utan moral, något som är värdelöst och definitivt "farligt".

Med en lång erfarenhet som f d lärare i både grundskola och gymnasium kan jag själv bara djupt röras av den uppenbara sanningen i de här orden. Det är fascinerande att läsa om Sai Babas utbildningsprogram och en upplevelse att se "hans" college-pojkar och flickor: vänliga, lugna, glada och välvårdade i ordets fulla bemärkelse på alla plan.

Stoffet till en artikel om Sathya Sai Baba är outömligt. När jag skriver kommer en boktitel för mig, en bland alla dessa otaliga böcker om och "av"

En materialiserad guldmedaljong med bild av Jesus Kristus — hans sanna ansikte enligt Sai Baba.

Dharshan i Puttaparthi.

Honom: A Garland of 108 Gems. Jag tycker allt han säger är just detta, gems = juveler, och jag har svårt att välja och vraka. Jag väljer att avsluta den här glimten av Sai Baba med att citera vad han gång på gång framhäver om religioner:

"Låt de olika religionerna existera, låt dem blomstra, låt Guds ära lovsjunga på alla språk och med många melodier. Det bör vara idealet. Respektera skillnaden mellan religionerna och erkänn dem som giltiga, så länge de inte släcker Enhetens låga. Jag har inte kommit för att tala för någon särskild religion. Jag har inte kommit med missionen att förespråka någon särskild sekt eller tro eller sak; jag har heller inte kommit för att värva anhängare till någon lära. Jag har kommit för att berätta om denna uni-

versella enhetliga tro, denna kärlekens väg, denna kärlekens plikt, denna förpliktelse mot kärleken.

There is only one caste – the caste of humanity
There is only one language – the language of the heart
There is only one religion – the religion of Love
There is only one God – He is omnipresent."

Sai Service
0143 - 150 80
arrangerar
Resor till Sai Baba

Lennart Lidfors:

Aktuella spådomar för 1983

I den oroliga tid vi lever i, har många sökande människor uttryckt en önskan att få veta mer om framtiden. För att tillmötesgå denna naturliga önskan och samtidigt motverka spridningen av rena spekulationer, baserade på allsköns spådomar, tar vi till extraordinära metoder.

Hur blir utvecklingen under 1983? Vi tittar i våra astrologiska tabeller och finner till vår förvåning, att samtliga tolv planeterna, inklusive de ännu ej upptäckta, kommer att rada upp sig på en supertrippeloppositionell trigonkvadratur i polär pentagramrondell. Mycket märkligt, som läsaren genast inser. Det innebär ju att 1983 framför allt blir *det stora åsiktsbytar- och sanningssägaråret!* Den aktuella kvadraturen resulterar i en global frekvenshöjning, som främst drabbar tallkottkörteln, hypofysen och åsiktsbaraken.

Så snabbt över till detaljerna. Efter som tabellerna inte räcker till, tar vi fram vår glaskula och kollar läget... märkligt, sannerligen märkligt.

Januari

En helikopter landar på Genève's flygplats. Ut kliver ägaren, Maharishi Mahesh Yogi. I en pärm under armen har han manuset till sina memoarer "Mina år bakom ljuset". Han avslöjar där, att han transcenderat sina egna illusioner och beslutat att ersätta alla TM-mantra med det nyupptäckta supermantrat JE-SUS.

Stanley Sjöberg förmodas arrangera en predikoturné för Maharishi på temat "Hinduismens TM-andar har körts på porten", meddelas det från Stockholm.

– Det hela är ett misstag, säger den kände pingstpastorn till TV-Aktuellt,

alla religioner är lika mycket värda, och alla människor bör meditera mera – det mår de bara bra av. Själv har pastor Sjöberg provat på flera österländska meditationsmetoder, inklusive TM, och rekommenderar dem alla. De är oftast att föredra framför den i västerlandet vanligaste meditationsmetoden, TV, som bara leder till sömn.

Jesus får uppfattas som endast en i raden av världslärare, vid sidan av Buddha, Muhammed, Krishna, Zarathustra osv, skriver för övrigt Stanley Sjöberg i en bok som utkommer under senvåren.

Pastor Sjöberg erbjuds en guvernröspost i TM-rörelsens världsregering för Upplýsningens Tidsålder, något som han dock med klädsam blygsamhet avböjer.

Februari

Martin Johnson, professor i parapsykologi vid universitetet i Utrecht, säger på en presskonferens, att han är övertygad om att alla de parapsykologiska fenomenen verkligen existerar. Två journalister chockas och måste föras till sjukhus för vård.

När tumultet lagt sig förklarar han, att han inser att han nu blir avskedad från universitetet, men att han inte längre har kunnat tåla och är beredd att bli en martyr för parapsykologins sak. Martyrskapet har länge legat och grott inom honom, säger han, och han är fullt beredd på en framtid som massmedias driftkucku.

Professor David Ingvar, neurofysiolog och hjärnforskare i Johnsons akademiska hemstad Lund, menar att den slapphet i tänkandet som plötsligt drabbat Johnson beror på sjukliga för-

Den nya gryningen.

ändringar i hjärnan men kanske kan botas med medicinering.

Inom den svenska vetenskapsakademien uppges ren förvirring råda. En talesman ansluter sig till Ingvars bedömning, medan en annan hyllar Johnson som en sann vetenskaplig pionjär. Dagen efter har de båda bytt åsikt med varandra.

I slutet av månaden ses Martin Johnson hålla tal vid Hyde Park Corner i London och Sergels torg i Stockholm. Brevigt sig har han en säck med bevis för psi-fenomenens realitet, en säck som han i lönnedom förvarat i universitetsbibliotekets katakomber.

Mars

En egendomlig månad fylld av action och snabba, bisarra händelser. Häl-sans Hus, det gamla spökhuset på Fjällgatan, byter namn till Huldrens Has. Bokhandeln Vattumannen byter namn till Vattukvinnan, helt enligt tidens tecken. Jordaxeln som återigen skulle tippat, tippas inte. Sökaren utkommer denna månad som söndagsbilaga till Expressen och utdelas i landsorten med poltergeister. Uri Geller byter namn till Guru Eller och startar en måndyrkarsekt. Sällskapet för parapsykologisk forskning går samman med Föreningen för Psykiofysik till Sällskapsföreningen för Parapsykiofysisk forskning.

April

Sent på kvällen den 1 april kör den amerikanske astronomen och astrofysikern Carl Sagan genom Arizonaöknerna. Det är mörkt ute, stjärnklart men alldeles ljummet i luften. Han drömmar om den nya bok han är på väg att

skriva, och om de nya publikframgångar han kommer att skörda genom att platta till kolleger som söker religionssurrogat i rymden genom att tro på UFO. Bah!

Oväntat hackar motorn till och stannar. Förbryllad kliver han ur bilen och lyfter på motorhuven. Plötsligt startar motorn av sig själv och han hoppar kvickt in i bilen. Han kör kanske tio meter, innan motorn slocknar igen.

Omtumlad stiger han återigen ut i den stjärnklara natten. Ett intensivt ljussken dyker upp, och han stiger åt sidan för att släppa förbi den andra bilen. Men det är ingen bil. Ljuset kommer uppfifrån. Håpen ser han ett enormt diskusformat UFO sänka sig ner och landa på en öppen gräsmark 20 meter från honom.

Där ligger det. Föremålet som inte finns och inte får finnas. Hans världsbild, omsorgsfullt uppbyggd under årtionden, rasar samman som ett kort-hus.

UFOt lyfter plötsligt och en intensiv ljuskägla riktas mot honom. Han lyfts upp av en traktorstråle och tas ombord. Fyra varelser med stora huvuden, runda ögon och smala, spensliga kroppar i ljusa dräkter undersöker honom. Sedan minns han ingenting mer förrän han vaknar upp i sin egen bil.

– Men har ni inga bevis, dr Sagan? frågar en TV-journalist.

– Nej, men...

– Inga vittnen?

– Nej...

– Ingen kamera? Inga bilder?

– Nej, jag...

De närvarande pressmännen ser skeptiskt på varandra och skakar menande på sina huvuden.

Redaktör Jan Fjellander intervjuar astronomen Carl Sagan, som generat medger att han saknar vittnen till sin påstådda närkontakt med ett UFO i Arizonaöknerna, april 1983.

– Dr Sagan, vad drack ni till middag?

Allmänt skratt.

– Men för tusan bövlar, jag vet ju vad jag sett med mina egna ögon! UFO existerar verkligen! Det här var en närkontakt av tredje graden!

Pressfolket ser medlidsamt på honom, gör sina anteckningar och lämnar diskret föreläsningssalen på universitetet, där en lokalvårdare finner honom två timmar senare, stirrande uttryckslost på en tom tekopp.

– Dom finns ju, herregud, dom finns...

Maj

Professor David Ingvar, som under flera månader intensivt kämpat för att bota Martin Johnson, lyckas plötsligt, utan att han själv egentligen vet hur det gick till, syntetisera Mirakelmedicinen. Han prövar den på sig själv, och under 10 sekunder ökar intelligenskvoten med flera hundra procent. I en blick upptäcker han, att hjärnan inte är upphovet till, utan endast en simulator för medvetandet eller själen. Omtumlad beslutar han sig för att ta ett sabbatsår och börja meditera.

För säkerhets skull ger han Martin Johnson en dos av medicinen, varpå denne strax inser att David Ingvar är helt knäpp och i sin tur beslutar att hålla de sista dropparna av medicinen i Ingvars tekopp, för att om möjligt återställa dennes balans.

Här inträffar dock en av dessa Ödets egendomliga nycker, som mer än en gång rubbat Universums lag och ordning. Medan Johnson distraheras av Ingvar och samtidigt håller de sista dropparna av Mirakelmedicinen i dennes tekopp, inträder genom cafeterians dörr artikelförfattaren Lennart Lid-

fors, som genom en av dessa otroliga osannolikheter – som normalt endast synes drabba kärnkraftverk – nu får sin tekopp förväxlad.

Lennart Lidfors drabbas av tio sekunders superintelligens, inser omedelbart att han normalt är helt obegåvad samt att den forskning han bedriver endast är ett hjärnspöke. Medan de sista resterna av Mirakelmedicinen fortfarande verkar, utvecklar han ett briljant tal, vari han övertalar cafeteri-innehavaren att skänka honom bordduken och en burk pepparkakor, som han gör ett knyte av för att strax därpå ge sig ut i världen som luffare.

Juni

John Beloff, brittisk parapsykolog, internationellt känd för att konsekvent få negativa resultat i sin forskning, sitter med kallsvetten sipprande från pannan. För första gången har han fått ett högt signifikant resultat av en serie psi-försök.

– Vilket misstag har jag gjort? undrar han med ögonen osäkert flackande omkring. Hur har jag låtit lura mig att få ett positivt resultat? Är jag helt oduglig? Har jag förlorat skärpan? Är jag senil?

Han ringer till den svenske parapsykologen Nils Wiklund, vilken på stående fot skisserar Beloffs avskedsansökan till universitetet: "... och har jag icke kunnat upptäcka felet som lett till det positiva resultatet... och ser mig därför nödsakad att lämna min forskarkarriär..."

Juli

Radioteleskopet i Arecibo, Puerto Rico, meddelar att man fått kontakt med en utomjordisk civilisation. Ett rymdskepp är på väg för att ta kontakt med den högst utvecklade varelsen på jorden.

Man har fått exakt tid och plats för landningen, nämligen den 4 juli klockan 14.00 på en strand vid Floridassydskust. USAs regering låter bygga ett betongfundament nere vid stranden. Därifrån löper sedan en röd matta bort till en tribun, där USAs president, FN:s generalsekreterare och hela diplomatkåren skall stå.

Det högtidliga ögonblicket är nu inne. Världspressen är samlad. Så dyker ett stort UFO upp och landar med ett svisch. President Reagan rättar till slipsen och harklar sig.

En dörr öppnar sig i farkosten, och ut kliver tre långa, vackra varelser i vita overaller. President Reagan lyfter handen till en historisk hälsning. En av varelserna lyfter halvt en hand. De andra ser förstrött på för ett ögonblick. TV-kameror zoomar in och kameror knäpper.

President Reagan harklar sig igen och börjar sitt tal. Ljudet går ut i

högtalarna och sänds över världens alla radiostationer och TV-sändare.

– Solens söner från världsrymdens djup, börjar han sitt historiska tal, skrivet av en kvarglömd infiltratör från Nixonadministrationen. De tre ufonauterna rycker lätt på axlarna, går runt farkosten och ställer sig vid vattenbrynet med ryggen mot Reagan, som helt kommer av sig. En pinsam tystnad utbreder sig. Presidenten försöker igen.

– Solens söner från . . .

Hela havet kokar plötsligt av delfiner! Ett stim är med hög fart på väg in mot stranden.

– Solens sö . . .

Presidenten tystnar. Tre stora delfiner simmar på parad in och ställer sig i rad med lyftade huvuden. De tre ufonauterna höjer var sin arm till hälsning. De tre delfinerna böjer värdigt sina huvuden för ett ögonblick. En telepatisk kommunikation tar vid.

En minut går . . . två . . . tre. De tre ufonauterna ratar plötsligt på sig och går ombord på UFOt utan att bevärdiga människorna med en enda blick. Farkosten lyfter ljudlöst, men stannar till för ett ögonblick på några hundra meters höjd.

En man med hörlurar kommer fram till presidenten och viskar någonting. Presidenten bleknar, torkar kallsvetten ur pannan och griper krampaktigt tag i mikrofonen.

– Vi har just fått ett . . . radiomeddelande. Den utomjordiska civilisationen meddelar, att man just . . . etablerat den första kontakten med . . . den mest intelligenta varelsen på den här planeten. Man uttrycker även sin tacksamhet över att de . . . tvåbenta landvarelserna . . . velat bevittna den historiska händelsen . . .

Augusti

Cleve Backster, han med växterna och lögnedektorn, blir återupprättad. Det konstateras vid ett vetenskapligt symposium, att någon form av information trots allt överförs från växt till växt – men endast i närvaro av vissa sensitiva människor.

Styrkt av detta erkännande avslöjar Backster för National Enquirer, att han faktiskt var kaktus i sitt föregående liv.

– Det är därför jag får signifikanta resultat i min växtforskning. Backster-effekten som sådan har jag själv aldrig trott på. Men det är ju lite känsligt det här med reinkarnation, så jag har inte velat göra något väsen av mitt liv ute i öknen.

September

Galopperande inflation i psykoterapi. Terapifreaksen svärmar som gräshop-

24

por. Allt flera gör snabba pengar på att kvacka.

Terapihuset Snabba Boten öppnar vid Sergels torg i Stockholm. Praktiken delas av två skrikterapeuter, en här-och-nu-flummare, en nålprickare, en benknackare, två fotskrynkare samt en fd bilhandlare och numera säga-förlåt-terapeut.

Denne senare, dr T Usenlapp, doktor of Forgiveness, säger till Sökaren att man så gärna vill lätta det utbredda lidandet som tyngden av sjukdomar och pengar utgör.

Oktober

James Randi, illusionist och rabiat drivande kraft bakom den amerikanska "Kommittén för Vetenskaplig Förfölj . . . eh . . . Undersökning av Påstådda Paranormala Fenomen", berättar för sin psykiater om en egendomlig dröm, där en blå ballong med texten "Happy Birthday" driver in genom ett öppet fönster. Strax därpå ringer telefonen, och det meddelas att han fått ett stort pris varpå drömmen slutar.

Psykiatern konsulterar genast sin "Drömhandbok för Psykoanalytiker" och finner att lille James föråt sig på blåbärspaj på sin 5-årsdag.

Dagen efter sitter Randi i sitt magnifika kontorsrum med utsikt över Manhattan. Fönstret är öppet och en blå ballong med texten "Happy Birthday" driver plötsligt in. Strax därpå ringer telefonen, och han får veta att han tilldelats "Den Gyllene Gummipilen", ett pris som årligen ges en person som på grumliga grunder och med infernalisk nit avlossat giftpilar mot den paranormala forskningen i den ädla avsikten att skada, men som på grund av vindögdhed eller bristande verklighetskänsla grovt missat målet.

– Således existerar sanndrömmar och – vad värre är – kanske även andra fördömda paranormala fenomen, utbrister Randi. Han slår upp en konjak, brister i gråt och drömmer sig tillbaka till den tid då en illusionist fortfarande var en illusionist, vilket han sedermera berättar för receptionisten vid en arbetsförmedling på Femte Avenyn, då han lutar sig mot hennes barm för att söka tröst i denna otrygga värld.

November

Sven Magnusson, en icke helt okänd redaktör och tidsningsutgivare, förklarar att han äntligen funnit sanningen och blivit en finnare. Han har anslutit sig till . . . (censurerat) och tidningens namn blir följaktligen i fortsättning . . . (censurerat).

– Det är skönt att till sist ha nått fram, sett Gud i ögonen och vunnit fullständig harmoni, säger SM i en ledare, nu börjar livet!

December

Under den avslutande banketten i samband med en parapsykologisk kongress knackar någon i glaset, varvid alla motvilligt slutar äta i avvaktan på ännu ett middagstal. Dock är ägaren av glaset oskyldig. Glaset knackar av sig självt.

En närvarande synsk dam meddelar, att en ande önskar tala.

– Han säger sig heta . . . Semla Kilroyan . . . eller någonting ditåt. Han levde på jorden som rysk elektrotekniker i Alma-Ata, men han får ingen ro i sin grav. Den fototeknik som bär hans namn har aldrig fungerat. Ännu har ingen kunnat fotografera auran. Varför skulle i så fall en usel kopek ha samma utstrålning som en människa, säger han, och varför finns inga färgbilder någonsin presenterade med den i auran inte helt ovanliga gröna utstrålningen?

Ingen av de närvarande parapsykologerna har dock hört talas om Kilroyfotografering. För att ge den stackars anden ro enas man dock välvilligt om att utse Kilroyfotografering till 1970-talets största paranormala bluff, vilket sedermera tas till protokollet på andens enträgna begäran.

Nyårsafton

Sven Stolpe ses stiga ur ett Air India-plan på Arlanda, iklädd orangegul mantel.

Slutligen konstaterar vi, att världen inte går under detta år heller. Vinjett-bilden av New York, som vi såg i glaskulan, är således från ett senare år.

BUDDHASASANAFÖRLAGET Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal
40 sidor, ca 20:-

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:-

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:-

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:-

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Jim Wallis, kristen fredskämpe

”Kampen mot vapnen är en trosfråga”

– Att inte agera mot kärnvapnen är att acceptera dem. Att acceptera dem är att vara medskyldig. Vi är inte kristna om vi inte agerar mot bomben. Bomben är dödens symbol.

Det sa den kristna fredskämpen Jim Wallis från USA, när han i höstas gästade Sverige. Han är en av den snabbt växande tvärkristna amerikanska freds rörelsens allra främsta förkämpar.

Pastor Wallis, som är 34 år, har vikt sitt liv åt kampen mot upprustning och kärnvapen. Han är beredd att trotsa lagen, den mänskliga lagen, för sin tro. Han säger att lagbrott för Guds och trons skull har lång tradition inom kristendomen.

– Nya testamentet är till stor del skrivet i fängelser. Och Jesus själv dog som en brottsling enligt mänsklig dom.

Själv har Wallis varit arresterad och suttit i fängelse flera gånger. Det som han och hans meningsfränder arresterats för är stillsamma, men beslutsamma, aktioner, som att sitta på järnvägsrälsen där transporter med plutonium ska gå fram till vapenfabrikerna.

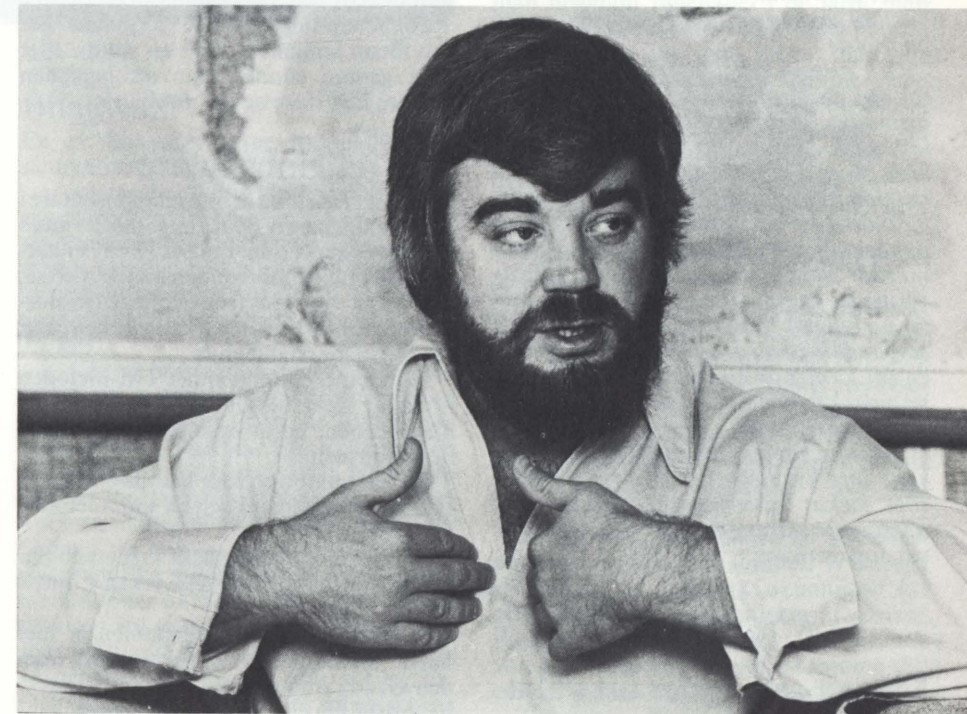
Han ser också ut som en fridens man med varma ögon mellan rödlätt lugg och helskägg. Hans röst är lugn och det han säger är ofta humoristiskt mitt i det kusliga.

Att lyssna på honom är att en stund verkligen uppleva det fasansfulla, det ofattbara att vi vanliga civiliserade människor i våra händer har Bomben, som kan förgöra mänskligheten, jorden, utplåna allt liv!

Han berättar att han en gång satt på rälsen i en liten grupp och väntade på "den djävulska lasten".

– Vi satt i timmar. Det började regna, det blev mörkt. Det började hagla, blev kyligt. Kläderna frös på kroppen. Vi väntade på lasten. Då upplevde jag intensivt att det inte bara var ett tåg med material till bomber som vi hade att kämpa emot, utan starka, osynliga, bakomliggande destruktiva krafter . . . Då var jag rädd. Men då förstod jag också hur viktigt det är att vi ber, att vi mobiliserar all vår andliga styrka. För det är i människors inre som freden skapas. Det är där det behövs en omvändelse . . .

Och han berättade att början av en sådan omvändelse nu kan skönjas. Det sker en stor förändring i inställningen till kriget hos de kristna. Under vietnamkriget teg kyrkorna. Nu talar allt fler präster mot sin egen regering. Den katolske ärkebiskopen i

Jim Wallis, pastor, evangelist och profet. Hans radikala tolkning av evangeliet gör honom till en aktiv kämpe för freden. Foto Peter Diedrich.

Washington vägrar att betala krigsskatt.

En känd kristen protest mot kriget är den demonstration som nu i flera år skett vid den återkommande vapenmässan vid Shearaton Hotel i Washington.

– Där går leende män i sällskap med sina välklädda fruar och tittar på det ena vapnet mer fasansfullt än det andra, som om det rörde sig om utställda kreatur eller fruktpajer. Och på kvällen hålls en festlig bankett, berättar Wallis.

En stor grupp kristna fredsaktivister har stört (den falska) idyllen genom att belägra ingångarna, tyst sittande med bröd i händerna och skyltar med texten "Vi behöver bröd, inte bomber".

Brödet har en dubbel symbolisk betydelse. Wallis understryker att de sociala orättvisorna är ett symptom på samma mentalitet som gör bomben möjlig. Upprustningen drar också pengar som kunde användas till att i stället ge bröd åt alla.

– När människor ber, börjar de tänka på vad de själva kan göra för freden, och de går

till vapenfabriker, militära anläggningar och militärhögkvarteret Pentagon och demonstrerar. Allt fler börjar rannsaka sitt eget liv och ställa sig frågan hur de ska agera. Och när de ser att andra handlar, inspireras de själva att göra något.

Wallis talar om behovet av mod, om nödvändigheten att sätta något högre än det egna livet:

– När människor i alla tider har varit beredda att dö för kriget, varför skulle de vilja offra mindre för freden?

Men han talar också om värdet av de små insatserna, att inte låta sig hindras av tanken att den egna insatsen är så liten att den saknar betydelse.

– Det värsta vi kan göra är att vara passiva! Det går inte längre att leva ett normalt liv, för situationen är inte längre normal!

Jim Wallis har skrivit boken "Ett nytt sätt att leva" (Libris).

Åsa Freij

Nya religioner

När kristendomen inte längre har religiöst monopol i vårt land, vandrar nya religioner in i samhället och blir alternativ till den traditionella tron.

Varför inte kristen?

Talesmän för kristendomen frågar ibland varför inte anhängare av "nya religioner" i stället är kristna.

"Vad saknar vi? Är vi inte tydliga nog?" undrar de.

Och kristna religionsforskare spekulerar över varför människor ansluter sig till nyandliga rörelser och till buddhistisk och vedantisk livssyn. Ett flertal teorier har lagts fram i försök att förklara de nya religionernas uppkomst; en av dessa är att förändringar i samhällsstrukturen ger upphov till nyandliga grupper. Teorierna innebär alltid att de nya religionerna nedvärderas. Ingen räknar med att intresset för ny religiös livssyn kan bero på grundläggande brister i den kristna läran eller att en del former av icke-kristen tro på goda grunder kan uppfattas som bättre än traditionell kristendom.

Sökaren har gjort en enkät för att få veta vilka inre kvaliteter i de nya religionerna som lockar västerlänningar, alltså vad anhängare själva åberopar som grund för sitt engagemang.

Många religioner att välja bland

Till nyligen var religiös pluralism inte möjlig i det svenska samhället, utan alla skulle acceptera kristendomen i Luthers version. Numer – i synnerhet efter andra världskriget – är många religioner verk-samma i västerlandet. Man kan alltså välja religiös livssyn efter sitt eget fria omdöme, liksom man kan välja yrke, bostad, kläder och intressen.

Det finns olika religioner för människor med olika religiös smak och olika religiösa behov.

Förklaringen till att nya religioner finns i vårt samhälle är enkel och uppenbar: de får finnas.

På olika vägar

Vägarna till de nya religionerna är förstärkta. Flera som vi tillfrågat fick den första kontakten genom vänner, andra såg en annons eller läste ett omnämnande i en tidning, några av scientologerna och medlemmarna i Enighetskyrkan ("moonies") erhöill de första informationerna genom personer som stod på gatan. En "moonie" fick kontakten genom en person som ringde på dörren och sålde kort till förmån för kyrkans verksamhet.

Buddhisterna har ofta medvetet sökt sig till buddhismen, bland annat genom att läsa om den. När de anslutit sig till en organisation, så har de anslutit sig till något som de haft god kännedom om.

För scientologerna och "moonies" har den första kontakten varit en slump eller skett genom vänner utan att personen tidigare haft intresse för rörelsen.

Inte religionsbytare

Flertalet i vår enkät är inte religionsbytare i den meningen att de förut tillhört annan religiös organisation. Endast 7 av 37 enkät-deltagare har tillhört annan andlig rörelse, om man bortser från kollektivanslutningen till Svenska kyrkan, vilken haft betydelse för någon enda.

Fyra har mediterat enligt TM-metoden – två av dem tillhör nu den tibetanska buddhismen, en är scientolog och en är neo-sannyasin.

En har vuxit upp som katolik (nu inom tibetansk buddhism) och en som metodist (nu "moonie").

En har varit traditionellt kristen och är nu kristen inom Enighetskyrkan ("moonie").

Inställningen till kristendomen är inte hätsk, ibland är den uppskattande. Men den kristna tron anses av många otillräcklig, bristfällig eller urvattnad. Många känner sig främmande för traditionell kristendom. Ett par personer uppfattar den som intolerant. En tror på reinkarnation och har därför svårt för den kristna läran som säger att just det här livet bestämmer vad som sker efter döden.

Äkta, riktigt, naturligt

För Lotta Arbman gick det till så här, när hon fick kontakt med Brahma Kumaris Raja Yoga Center. Hon bläddrade en dag förstrött i morgontidningen, när blicken råkade falla på en liten annons: "Världsmeditation – kl 15.00 i 35 länder över hela världen." Hon gick dit och blev fascinerad av de människor som höll på med Raja Yoga. Det verkade så äkta, så riktigt, så naturligt.

– De var som barn – vuxna som uppträdde lika konstlat som barn och samtidigt visade prov på djup vishet. Där var en atmosfär av renhet. Jag förstod att det måste finnas en källa någonstans. Och naturligtvis var det inget verk av människor, utan en transformation skapad av den Högsta, Gud, genom meditation.

– Detta var något mycket naturligt för mig. Det var som att ha hittat vägen Hem efter århundraden av planlöst irrande. Äntligen kunde jag möta min Fader

»Sisters i dance« uppe på bergen i Mount Abu.

ansikte mot ansikte utan några mänskliga förmyndare som mellanhänder.

– Jag är övertygad om att det här är den högsta vägen som en människa kan beträda – så varför skulle jag då välja någon annan väg?

Lotta uppskattar den ärliga och kärleksfulla atmosfären i Brahma Kumaris Raja Yoga Center.

– Alla gör verkligen sitt bästa för att bli bättre själar, och framsteg görs varje dag. Alla strävar mot renhet, oberoende, fridfullhet och osjälvisk kärlek.

– Vad jag anser om kristendomen? Jag är övertygad om att den ursprungliga kristendomen ägde mycket av äkthet och sanning. Men sedan har den, liksom andra religioner, blandats ut med både smuts och vatten, så att föga återstår av det som i början kom ur den rena källan.

Lotta tillägger att hon hyser stor respekt för och kärlek till Kristus, som är en alldeles speciell själ.

Lotta Arbman.

Ananda Marga European Retreat

Självförverkligande och tjänande

Dag Hellekant träffade en lärare (acarya) inom Ananda Marga, vilken var på resa. Denne lärde Dag meditation och yoga. Regelbunden meditation blev en stor inspirationskälla, och efter ett halvår tog Dag kontakt med Ananda Marga i Stockholm.

– Ananda Margas meditation och livsstil tilltalar mig, säger han, och jag känner att den utvecklar mitt sanna jag och min fulla kapacitet. Jag tycker också om organisationens motto: "Självförverkligande och tjänande av mänskligheten."

Dag arbetar med AMURT, Ananda Margas bistånds- och katastroforganisation, för närvarande för att bistå katastrofdrabbade människor i Indien. AMURT hjälper i alla delar av världen där människor lider nöd.

– Ananda Marga har, säger Dag, en ideologi som täcker livets alla aspekter och inte förbiser någon del.

Men varför valde Dag Ananda Marga och inte kristendomen?

– Jag är uppväxt i ett hem med kristna värderingar. I min släkt finns många präster. Det är nog mycket som är sant och riktigt i den kristna tron, men de flesta kristna saknar personlig erfarenhet av vad gudsmedvetande är. Teorier i all ära, men att i det dagliga livet erfara en närhet till Gud är starkare.

En annan röst från Ananda Marga:

– Framför allt uppskattar jag att Ananda Marga starkt betonar vikten av att man använder den kraft och energi som meditationen ger, praktiskt utåt i samhället. Rörelsen har också en politisk teori som klart ger riktlinjerna och grundprinciperna för hur ett samhälle skall fungera socialt och ekonomiskt.

Den som ber Gud om olika saker är ingen hängiven människa, eftersom han eller hon vill ha tjänster av Gud. En hängiven människa ber Gud använda hans eller hennes tjänster som det behagar Honom. Hängivelse är att tjäna Gud.

Anandamurti, skapare och ledare av Ananda Marga

Bhagwan!

En av Bhagwan Shree Rajneeshs neo-sannyasins berättar:

– Jag reste omkring i Indien och närliggande länder i cirka fem år. Jag provade på vissa meditationer och kom i kontakt med många österländska religioner. Men inget av detta attraherade mig riktigt. Det mesta var för enkelriktat, såsom Vipassana och Za-zen.

När jag hörde talas om Bhagwan, var min första reaktion: "Jag vill aldrig ha en guru, en person att dyrka, en som är den ende i livet." Men när jag, nästan av en slump, kom till Poona, så såg jag där en kvalitet som jag inte sett någon annanstans – och en möjlighet att verkligen helhjärtat "arbeta på mig själv". Eftersom många västerländska terapier och österländska meditationer användes där, så kände jag inte den enkelspårighet och trångsynthet som jag funnit överallt annars. Där fanns val och frihet att vidga sig själv i sitt eget liv. Och där fanns en kvalitet hos människorna som jag inte mött tidigare, en mjukhet, kärlek och öppenhet mellan människor som inte finns i vanliga fall. Och jag tänkte att kunde detta bli en verklighet för mig också, så var jag beredd att satsa allt.

Kram hos Rajneesh-rörelsen.

Om traditionell kristendom säger några neo-sannyasins:

- Den känns föråldrad.
- Den är alltför dogmatisk, stel, kylig och inte särskilt levande i största allmänhet.
- Den har för mycket "ska", "bör" och "måste".
- Den är en död tradition.

En realistisk livssyn

Peter Bergh är president i Svenska Buddhistiska Samfundet. I tonåren studerade han gamla buddhistiska skrifter och mediterade, och i tjugooårsåldern tog han kontakt med andra buddhister.

Peter säger att om man är en sökare och kritiskt tänkande människa, då prövar man noggrant innehållet i de läror man kommer i kontakt med. Och finner man då en lära som har rena motiv och vars förklaring av livsfrågorna stämmer med ens egna erfarenheter, då växer ett förtroende för läran ifråga. Gradvis får man visshet om att "här talas sanning". Och när det hela mognat inom en, kommer man till slutsatsen att det är bäst att helt och fullt ansluta sig.

– Det är tre egenskaper hos buddhismen som tilltalar mig.

1. *Realism*. Buddhas lära beskriver realistiskt livet som det är. Här är inte lidandets orsak "synd" eller brott mot en väldig instans lagar, utan här förklaras att lidandet har sin yttersta orsak i okunnighet, ovetskap och dårskap. När vi befrias från okunnighet, uppnår vi befrielse från alla konflikter och all splittring – kort sagt befrielse från lidandet.

2. *Tolerans*. Buddhismen lär att diskriminering, ovilja, hat, stolthet, vrede och girighet har sitt ursprung i okunnighet. Ett uttryck för sådan okunnighet är *rasism*. Buddhas lära betonar att alla levande varelser i princip fungerar på samma sätt och vill känna frid, säkerhet och lycka.

3. *Befrielse*. Buddhismen leder till passionernas stillande, till frid, upplysning och befrielse.

Den traditionella kristna tro som predikas anser Peter har flera nackdelar – en är intolerans mot icke-kristna, som inte anses vara lika mycket värda som de kristna. Kristendomen har också en orealistisk världssyn. Kristen tro och modernt vetande strider mot varandra, vilket gjort att religionens moralbudskap separerat från vetenskapen, vilket inte är en önskvärd utveckling. Det finns också ett hyckleri inom kristendomen: läran om syndernas förlåtelse gör att man trots ett onskfullt leverne tror sig få en ljus framtid i paradiset bara genom att tro. Detta förbättrar inte människan.

Å andra sidan anser Peter att kristendomens kärleksbudskap till största delen är ett uttryck för högsta visdom, och man kunde bara önska, säger han, att fler kristna verkligen levde efter detta.

Var icke glupsk! Äg ingenting och åstunda ingenting!

Buddha

Fördjupad och vidgad medvetenhet

En kvinnlig medlem av centret för tibetansk buddhism i Stockholm berättar att hon mötte H H Dalai Lama, när han var i Stockholm 1974. Sedan var hon med när Vördade Kalu Rimpoché var i Stockholm samma år. På så sätt började hennes kontakt med den tibetanska buddhismen.

Hon har ända sedan skoltiden på 30-talet varit intresserad av österländsk filosofi. Hon tror att buddhismen är friare i sitt tänkande än de flesta religioner och livsåskådningar.

Huvudsaken för en buddhist, säger hon, är ju att fördjupa och vidga sin medvetenhet och inte att godta en färdig lära i blind tro. Jag tror att buddhismen kan bli en positiv kraft både i samhället och i individens liv.

Jag uppskattar särskilt de tibetanska lamornas personligheter, sunda och fria, med varm medkänsla för alla varelser, inte enbart för människor. Deras livssyn präglas också av en klar illusionsfrihet. Men de tillåter sig inte att tröttna på en oupplyst och oharmonisk omgivning, utan de arbetar osjälviskt för att stödja och hjälpa andra i deras utveckling. De ser det bästa hos alla. De frågar inte efter pengar och ställning.

För övrigt, säger den kvinnliga buddhisten, får man mer självkänedom i en gruppemenskap. På buddhistcentret är vi som en familj som arbetar tillsammans med olika uppgifter.

Hon säger att traditionell kristendom känns främmande för henne men att hon inte har någonting emot den och att all religion har samma mål och samma känsla.

Centret för tibetansk buddhism i Stockholm.
Foto Rein Vålme.

Andra anhängare av tibetansk buddhism säger:

– Jag har aldrig mött några som gett mig lika starkt intryck av erfarenhetsgrundad vishet som lamorna gör. Jag kände från början att jag hade mycket att lära av dem. Att gå den väg som anvisas av Buddha har gett mening och innehåll i mitt liv. Man uppmanas inte att tro blint på dogmer, utan att lita till den egna meditaiva erfarenheten.

Buddhismen har gett svar på många frågor. Det finns en lärare på buddhistcentret som kan vägleda. Man får erfara själv – inte genom auktoritet. Man får lita till egen erfarenhet och insikt genom meditation och iakttagelse av verkligheten.

Jag anslöt mig på grund av psykiskt lidande. Jag tyckte att bara buddhismen hade något att erbjuda mig.

Buddhismen ger svar på frågorna vem människan är och vad omvärlden är. Jag uppskattar lärans djup och praktiska tillämpning och att det finns lärare som förmedlar lärans djup och värden för det praktiska livet och som kan leda oss så att vi inte söker i dimma. Tibetanska lamor är sådana lärare, och de betyder mycket för mig.

Min man och jag sökte något som skulle ge mening åt vår tillvaro, och en meditationsform. I Indien hade vi sett lamor och barn tillsammans och blivit tagna av deras kärleksfulla sätt mot varandra. Vi hade aldrig tidigare sett det slaget av kärlek. Vi började läsa Chögyam Trungpa, och ju mer vi läste desto mer tyckte vi om hans undervisning. Den gav mig och min man alla svar vi behövde. Lamornas personlighet och deras sätt att vara mot oss gör djupt intryck. Denna religion känns rätt för mig.

Lösning till allt

Teresia Book är auditör (andlig vägledare) inom scientologin. Hon berättar:

Jag hör till dem som "drogs in" i rörelsen av en scientolog som stod i gathörnet Kammakargatan-Drottninggatan. Jag frågade om vägen till doktorn, som jag skulle till, och fick reda på det. Scientologen frågade vad jag sysslade med. Just då läste jag miljövärd på universitetet. "Då har vi något som skulle vara intressant för dig", sa han.

Jag gick in på kyrkan och fick information om en kurs som handlar om hur man studerar och en kurs om kommunikation – och det som jag tyckte var intressant: en bok om dianetiken, som bl a handlar om hur man kommer tillrätta med 70 procent av människans sjukdomar. Detta var så festligt, för strax innan hade jag på biblioteket lånat alla böcker som fanns om psykosomatiska sjukdomar, men inte blivit klokare. Men jag ville inte köpa boken då, för jag hade väldigt bråttom, eftersom jag hade 3 000 sidor miljövärd att tenta på.

Jag gick tillbaka till kyrkan senare, gick en fantastisk kommunikationskurs, läste dianetik-boken – där fanns lösningen på alla problem! – och fick en stor förståelse för varför människor är som de är.

Detta hände 1975, och jag har jobbat med scientology sedan dess och är nu andlig vägledare (auditör). Jag har sett de mest fantastiska förändringar till det bättre hos människor.

Jag såg att scientology har lösningar på alla problem som finns på den här planeten. Alla förfaringssätt som jag lärt mig inom scientology fungerar till 100 procent, om man följer instruktionerna. Man kan verkligen hjälpa folk med det man lärt sig. Det bästa är att det är man själv som bestämmer om något är sant eller inte. Man provar genom att använda kunskaperna i livet. När man hjälper en människa, säger man aldrig vad som är fel med henne, utan man leder henne så att hon får insikter själv, som hjälper henne i livet.

Jag uppskattar att scientology är en religion för alla och hjälper alla. Man kan tillhöra vilken religion som helst och ändå få använda kunskaperna i dianetik och scientology.

Scientology har lösningar på allting, och vem som helst kan lära sig att tillämpa metoderna. Scientology talar om hur man bör leva och varför. Man vet att om något känns på tok är det för att man inte använder scientology.

Jag är glad att jag hittade scientology just som jag bäst behövde det. Scientology är religionernas religion.

Andra scientologer säger som svar på frågan vad de uppskattar mest i rörelsen:

Entusiasmen hos de scientologer, som jag känner, för att tillämpa scientologins metoder med syfte att hjälpa sig själv och andra. Enkla men fungerande principer om t ex kommunikation används och tränas med en iver och ett intresse som jag tvivlar på har sin like någon annanstans.

Vad jag uppskattar mest i denna rörelse är medvetenheten, andan och den beslutsamhet som finns inom rörelsen. Med medvetenhet menar jag den insikt de flesta scientologer har om möjligheterna att faktiskt göra något åt mänsklighetens nuvarande situation med krig, kriminalitet och sinnessjukdom, som bara förvärras. Med beslutsamhet menar jag den beslutsamhet som finns bland de aktiva att i ideellt arbete göra så stora ansträngningar som krävs för att vända den nedåtgående trenden för mänskligheten.

Jag uppskattar mest att det inom scientologin finns kunskaper och metoder för att förstå och förbättra önskade tillstånd inom alla områden av livet, allt utgående från insikten att människan är en andlig varelse som i grund och botten är god och kraftfull och helt kan rehabiliteras.

Genom andlig vägledning får man förmågan att se igen och fullständigt förstå sin andliga natur. Man får tillbaka förmågan att skapa sitt liv.

Vad jag uppskattar mest i scientologirörelsen är att ingen säger till mig att det är så och så, utan jag får själv ta reda på hur det förhåller sig med saker och ting, så att jag av egen erfarenhet vet hur saker och ting fungerar.

Jag uppskattar hela scientologins filosofi, som är väldigt omfattande. Det finns inget i tillvaron som inte täcks. Scientologin har svar på allt, om man bemödar sig om att leta. Jag uppskattar också teknologin, som är enkel fast den kräver precision. Vad jag mest uppskattar rent personligen är den stabilitet religionen ger en som andlig varelse, frihet att göra saker samt förmåga att se vad som är bra och etiskt att göra samt den kärlek man känner till allt levande.

Auditering med E-meter hos scientologerna.
Foto Gunnar Lundmark.

Moon är Guds man i nutiden

Eva Udden är medlem i Enighetskyrkan (Unification Church, tidigare i Sverige kallad Tongil-familjen). Hon kom i kontakt med rörelsen 1977 i Uppsala. Två medlemmar stod på gatan, delade ut informationsblad och samtalade med folk.

Eva berättar:

I en tid av förvirring och oklara begrepp om vad religion egentligen är, vad ett religiöst kristet liv kan innebära, blev jag överbevisad om Guds existens, hur Gud i alla tider arbetat genom olika centrala gestalter och hur vår tid är ytterst viktig för hans försyn. Jag tror att Sun Myung Moon är den centrala gestalt som Gud koncentrerar sitt arbete på idag.

Eva anser att rörelsen inte "flummar", utan har ett konkret uppbyggande, uppfostrande arbete inom de flesta områden i samhället och i världen. Den har konkreta lösningar för höjning av moral, inläring av ett kristet handlingsätt mellan människor.

Jag upplever det också väldigt stimulerande att vi har folk från många olika länder och kulturer inom rörelsen. Det gör att man får en stor förståelse för olika tänkesätt. Vi är ju mycket som en stor familj över hela världen, och man känner stark samhörighet, även första gången man träffar en medlem av Enighetskyrkan.

Jag ser att Guds ideal alltid vinner i längden, oberoende av vad man själv i sin snävsynthet tycker. Det är skönt att veta att en absolut värdeämätning finns.

Eva har inte tidigare tillhört någon annan religiös rörelse. Hon har sökt, men inte hittat något värt att pröva, inget som gav "hela svar".

Innan jag blev medlem i Enighetskyrkan uppfattade jag (traditionell) kristen tro som något livlöst, utan geist. Människor jag träffat från olika samfund gjorde ett sömnigt intryck. Jag accepterade deras tro, men förstod inte mycket av det och kände att det inte var något för mig. Det sa inte "klick".

Andra röster från Enighetskyrkan:

Jag kom i kontakt med Enighetskyrkan genom min mor. Hon träffade en person som var medlem och blev bjuden till en sammankomst. Hon blev inspirerad av den öppenhet och vänlighet hon möttes av. Nästa veckoslut åkte vi dit hela familjen. Jag var inte så gammal och brydde mig då inte så mycket om vad de stod för, utan tyckte bara att det var fint att de brydde sig

Enkäten är skriftlig. Frågor har skickats ut till 18 grupper. 7 av dessa har svarat. (Buddhisterna påpekar att de inte räknar sig till de nyandliga rörelserna.) Några har avböjt att delta och några har svarat med tystnad.

Sammanlagt har 37 personer besvarat följande frågor:

- 1 Hur kom Du i kontakt med rörelsen?
- 2 Vilka är de viktigaste skälen till att Du anslutit Dig till rörelsen?
- 3 Vad uppskattar Du mest i rörelsen?
- 4 Har Du tidigare tillhört någon annan religiös/andlig rörelse? Om så är fallet, varför lämnade Du den?
- 5 Vad har Du för uppfattning om traditionell kristen tro?

Vi har tagit ut en person från varje rörelse och gjort en längre presentation av denna medan några av de övriga citeras till delar. Samtliga har bidragit till helhetsbilden.

Tack alla som haft vänligheten att medverka i enkäten!

om just mig, fast det var första gången jag träffade dem.

För mig ligger en personlig Gudsupplevelse i botten, en kallelse från himlen. Av betydelse för mig är också den varma atmosfären av genuin mänsklig omtanke, som präglar medlemmarna.

Jag kände mig dragen till medlemmarna. Det var så lätt att känna sig hemma där och accepterad. Jag uppskattar vänskapen inom Enighetskyrkan, och att man diskuterar djupa livsfrågor, har en gemensam vilja att göra något åt sig själv och därmed samhället. Det är hos en själv som all förbättring måste börja.

Enighetskyrkan har en uppfostrande inverkan på människors andliga liv. Den inspirerar oss att ge osjälviskt, att våga offra något, vilket jag tror är nödvändigt om vi skall kunna skapa ett mer andligt inriktat samhälle.

Jag är medlem för att jag vill bli en ödmjuk människa. Och om Gud vill, kan jag medverka till en bättre värld, en sådan där Gud inte skulle behöva sörja i sitt hjärta. Enighetskyrkans medlemmar vill göra något för Gud och mänskligheten.

Flicka i Enighetskyrkan vittnar på gatan om sin tro.

Vilka är ni, Sökaren-läsare? Här är svaret!

Vad för slags människor läser Sökaren? Den frågan har ibland ställts till redaktören, som inte vetat vad han skulle svara. Nu vet vi mer om läsekretsen. En enkät har gjorts.

Ur registret togs 200 prenumeranter (av ca 3 000). Det gick till så att var 15:e prenumerant tillsändes ett enkätblad med frågor plus ett fränkerat returkuvert. (Bibliotek och tidskrifter uteslöts.)

113 svar erhöles.

Vi har gjort statistik på större delen av materialet. Svaret på fyra av frågorna, om meditationsmetoder, om Gud, om livets mål och mening och om visdomsord, återges eventuellt ordagrant i sin helhet, utan namns nämnande, i ett kommande nummer.

Tror Du på Gud?

7 personer (6 %) har svarat *nej*. Bland dem finns 1 (1 %) ateist, 1 (1 %) har svarat *vet inte*. 7 (6 %) har inte svarat alls. Övriga svar, 98 (87 %) är *ja* eller *ja-typ*.

Räknar Du Dig som kristen, buddhist, hindu, muslim eller jude?

Kristen 42 (37 %), kristen till övervägande del 1 (1 %), kristen delvis 1 (1 %), kristen men ej i konfessionell mening 1 (1 %), kristen men ej ortodox 1 (1 %), kristen med tvekan 3 (2,5 %), buddhist 3 (2,5 %), svar av typen *sanningen finns i alla, eller flera, religioner* 10 (9 %), ingen av världsreligionerna 35 (31 %), inget svar 16 (14 %). Ingen var enbart hindu, muslim eller jude.

Är Du vegetarian?

Ja 20 (18 %), ja övervägande 20 (18 %), nej 68 (60 %), inget svar 5 (4 %).

Mediterar Du?

Ja regelbundet 13 (12 %), ja ibland 48 (42 %), ja 4 (3,5 %), nej 44 (39 %), inget svar 4 (3,5 %).

Beder Du?

Ja regelbundet 25 (22 %), ja ibland 53 (47 %), nej 30 (27 %), inget svar 5 (4 %).

Har Du upplevt bönesvar?

Ja 56 (50 %), vet ej 13 (12 %), nej 18 (16 %), egen självklargöring 1 (1 %), ger trygghet inför svåra situationer 1 (1 %), inget svar 24 (21 %).

Tror Du att det finns en andevärld där de döda lever vidare?

Ja 72 (64 %), troligen 1 (1 %), någon form av fortsatt liv 4 (3,5 %), kanske 3 (2,5 %), hoppas 1 (1 %), har svårt med ordet andevärld 1 (1 %), endast i form av arketyper 1 (1 %), vet ej 7 (6 %), nej 14 (12 %), inget svar 9 (8 %).

Tror Du att parapsykologiska fenomen finns?

Ja 102 (90 %), med vissa reservationer 1 (1 %), kanske 2 (2 %), vet ej 1 (1 %), nej 4 (3,5 %), inget svar 3 (2,5 %).

Tror Du på reinkarnation?

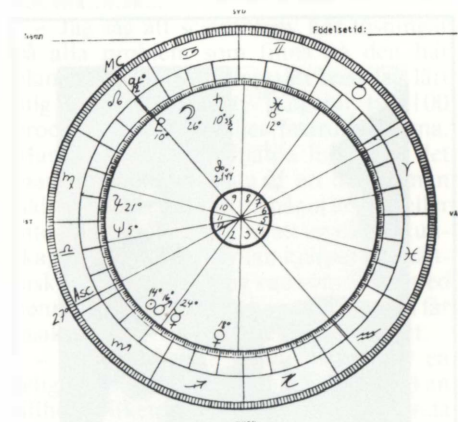
Ja 71 (63 %), förmodligen 2 (2 %), delvis 1 (1 %), kanske 5 (4 %), kanske i undantagsfall 1 (1 %), hoppas 1 (1 %), inte till jorden eller en liknande värld 1 (1 %), vet ej 9 (8 %), nej 18 (16 %), inget svar 4 (3,5 %).

Tror Du på den spiritualistiska tolkningen av vissa parapsykologiska fenomen?

Ja 45 (40 %), ja men med tveksamhet 1 (1 %), ja men med vissa reservationer 2 (2 %), delvis 7 (6 %), kanske 3 (2,5 %), vet ej 15 (13 %), nej 32 (28 %), inget svar 8 (7 %).

Tror Du på ett liv efter detta med bevarande av personligheten eller så att "något" av själen/anden/personligheten består?

94 personer (83 %) tror på ett liv efter detta i någon form. 14 personer (12 %) ger svar av typen *vet inte* eller inget svar alls. 5 personer (4 %) tror inte på ett liv efter detta, varken med bevarande av den fulla personligheten eller så att "något" av människans ande/själ/personlighet består efter döden.

Tror Du på astrologi?

Ja 42 (37 %), delvis 10 (9 %), kanske 8 (7 %), de gamla babylonerna visste 1 (1 %), förkastar den inte 2 (2 %), intressant 1 (1 %), som symbolisk referensram 1 (1 %), vet inte 10 (9 %), nej 29 (26 %), inget svar 9 (8 %).

Åsiktsprofil för Sökarens läsekrets

87 % tror på Gud

83 % tror på ett liv efter detta

50 % har upplevt bönesvar

91 % säger att parapsykologiska fenomen finns

65 % tror på reinkarnation

49 % tror på den spiritualistiska tolkningen av mediala fenomen

47 % tror på astrologi

42 % tror att en del UFO:n är farkoster från andra världar

18 % är vegetarianer

25 % väljer Miljöpartiet

Tror Du att en del UFO:n är farkoster av utomjordiskt ursprung?

Ja 47 (42 %), troligen 1 (1 %), kanske 10 (9 %), från en annan dimension 4 (3,5 %), från etervärlden 1 (1 %), religiösa uppenbarelser 1 (1 %), tveksamt 1 (1 %), skeptisk 1 (1 %), vet inte 20 (18 %), nej 27 (24 %).

Vilket är Ditt val av svenskt politiskt parti?

Miljöpartiet 28 (25 %), Socialdemokraterna 20 (18 %), Moderata Samlingspartiet 9,5 (8 %), Folkpartiet 5 (4 %), Centerpartiet 5 (4 %), Vpk 3,5 (3 %), KDS 3 (2,5 %), Hälso- och Miljöpartiet 1 (1 %), Framstegspartiet 1 (1 %), Højre 1 (1 %), inget parti angivet 36 (32 %). (När två partier nämnts, har de getts 1/2 "röst" var.)

Vilken är Din utbildning?

Folkskola/grundskola 29 (26 %), realexamen 10 (9 %), gymnasium 34 (30 %), universitet 30 (27 %), handelsskola 4 (3,5 %), lärarexamen 2 (2 %), sjuksköterskeskola 1 (1 %), sjöbefälsutbildning 1 (1 %), inget svar 2 (2 %).

Har någon metod för personlig växt/ personlighetsutveckling/ självförbättring haft stor betydelse för Dig?

Antal omnämnanden:

TM-meditation 5, meditation 3, meditation enligt Paul Brunton 2, positivt tänkande 5, yoga 3, hatha yoga 1, Martinus kosmologi 3, autogen träning 3.

För övrigt nämns, högst två gånger, en rad olika metoder, såväl kända som Star, rebirthing, gestaltterapi, Budo och scientology och egna som ligga på sängen och tänka, medverka i kyrkokör, naturstudier, ett träget sökande och lyssnande till mig själv, att försöka ta vara på de erfarenheter som livet ger, självkritik och läsning.

Är Du ansluten till andliga, ideella eller politiska rörelser?

68 (60 %) uppger inte medlemskap i någon rörelse.

Följande sammanslutningar nämns oftast:

Spiritualistisk förening 10 gånger (därav Psykiskt Forum i Malmö 4), Miljöpartiet 6, "kyrkan" 5, Socialdemokratiska Arbetarpartiet 4 + SAFE 1, Föreningen för psykiofysik 4, Eckankar 3, Hälsofrämjandet 3, Teosofiska Samfundet 3 samt ytterligare omkring 35 föreningar.

Martinus

Nämn någon person eller några personer som haft stor betydelse för Din tro/livssyn/livsföring!

Antal omnämnanden:

Martinus 12, Rudolf Steiner 8, Jesus Kristus 7, Paul Brunton 6, Paul Twitchell (Eckankar) 4, Gandhi 3, Dag Hammarskjöld 3, Sture Johansson/Ambres 3, C G Jung 3, Albert Schweitzer 3, familjen (far, mor make etc) 20.

Omkring 100 personer har nämnts, bland dem J P Sartre, Poul Bjerre, Sai Baba, Are Waerland, moder Teresa, Ronald Beesley och Karl Marx.

Paul Brunton

Nämn någon bok eller några böcker som haft stor betydelse för Dig!

Antal omnämnanden:

Böcker av Paul Brunton 15, böcker av Martinus (framför allt Livets bok) 10, Bibeln 9, böcker av Nils-Olof Jacobson (framför allt Liv efter döden?) 5, Tibetanska dödsboken 4; följande 3: Bhagavad-Gita, R P Beesleys böcker, Carlos Castaneda's böcker, Wayne Dyers Älska dig själv!, Astrid Gilmarks böcker, böcker av C G Jung, Raymond Moodeys böcker, böcker av Rudolf Steiner, Paul Twitchells böcker.

Även tidskrifter kunde nämnas. Sökaren fick 45 omnämnanden, Utan Gräns 9, Nexus 6, Tidskrift för Hälsa 5 och Martinusrörelsens Kosmos 4.

Läsarnas medelålder är 49 år. 13 % är under 30 år och 18 % är pensionärer.

Sökarguiden

YOGA

Stockholm
Skandinavisk Yoga- &
Meditationskrets
Information 08-321218

Göteborg
Yoga-Centret
Vasaplatsen 3
Christina Häuser-Nyström
Information
Anmälan 031-131362

Marieborgs Folkhögskola i Norrköping
22-23/1 REBIRTHING Kursledare: Christina Bergman
24-27/1 AVSPÄNNINGSTEKNIKER - Rickard Wikholm
29-30/1 ZONTERAPI & AKUPRESSUR - Rickard Wikholm
Information & anmälan 011-160826

Med anledning av
Dansmuseets utställning
DANSEN-
INDIENS SJÄL
Föreläsningsserie

**Divine
Dances
of India**

med filmvisning
Per & Gita Sellman
16 feb: Filmvisning
23 feb: Kathakali
2 mars: Chhau
IDRA - Drottninggatan 85 2tr
kl. 19.00 08-112704

Astrologi

Kontakta Jan Romander, psykolog
för Astrologiska Konsultationer
08-42 6139

Kurser:

Bert Yoga Jonson startar
ständigt kurser i Astrologi
Ring 08-688489 även
meditation & Yoga

Ny tidning!

Ockult Arkiv

Utkommer med
52 sid varannan
månad.
En Guide till det
"ockulta fältet"
Lindström
Terransk Forskning
Box 3103
186 03 Handen

InCAL

InformationCenter för Alternativ Livsåskådning
och Ny Forskning

DU

som ansvarar för informationen i din organisation, förening
eller sammanslutning - eller **DU** som håller kurser med

anknytning till Alternativ Livsåskådning och Ny Forskning - eller

DU som bara rent allmänt "sitter" på en massa information som
andra kan ha glädje av -

Ta och posta

all er information, senaste programbladet
er **NYA ADRESS** så kommer vi att sammanställa allt
detta till ett fullmatat informationsblad. **Skriv till:**

InCal/Sökarguiden Box 45505 104 30 STOCKHOLM

Världsmeditation

Den tredje söndagen i varje månad arrangerar
Brahma Kumaris World Spiritual
University

meditation på över 800 platser över hela
världen. Du som är intresserad, kom till
Karlbergsv. 32A, 1tr ⑦ Odenplan
den 16 januari kl. 13.00
Information 08-7172987

Det händer i Dala-Floda

16-21/1 Fasta & Vegetarisk kost
20-25/3 Makrobiotik
5-10/6 Akupressur
31/7-5/8 Yoga & Meditation

Beställ utförligt program: Vårdshuset Pl. 823 780 44
Dala Floda

Information

sänder du till
Sökarguiden
Box 45505
104 30 • Stockholm

Måndags gruppen
kl 19.30 ABF Sveavägen 41 Fabiansalen

1983

- 10/1 Vi inleder traditionsenligt med Gunde Johansson, Johansson, som bjuder på Fröding-, Ferlin- och Dan Anderssonafton.
- 17/1 Ing. Sigge Westerlund, Martinusrörelsen: Den sexuella polförändringen. Diabilder.
- 24/1 Den kände radiodebattören fil kand Jan Grönholm: Historien som medvetandutveckling.
- 31/1 Psykoterapeut Johan Wretman, Sunnansjö: Livskunskap - Reinkarnation och karma enligt Edgar Cayce och andra. Del 3. Del 4 den 7-3, del 5 den 11-4.
- 7/2 Gösta Eklund, Teos. Samfundet Pasadena: Vårt mystiska universum - Tankar över allt förnuft.
- 14/2 Författaren Richard Matz: Industritekniken som religion - Den religiösa dimensionen i vår tid.
- 21/2 Forskaren vid FOA, fil lic Arne Groth: Överlevnadsteknik - Praktiska råd för framtiden.
- 28/2 Biol lic Ralph Gieser, Luxemburg: Vad säger bibeln om kvinnans ställning i samhället?
- 7/3 Psykoterapeut Johan Wretman; Livskunskap - Reinkarnation och karma. Del 4.
- 14/3 Ing. Sigge Westerlund, Martinusrörelsen: Nästakärlek och reinkarnation - Möt dig själv - Praktisk självkännedom.
- 21/3 Lars Adelskog: På väg mot en ny världsbild.

**CENTER för
SELVETSSV
och HEALING**
Studiecirklar: "Leva & Gåna"
Yoga, rörelse, dans & meditation
Mina Shina Vrethammar:
7-9/1 Positivitetskurs
11/1 Nå bättre - ta vara på
sina goda resurser
13/1 Filmvisning om Sai Baba.
14-16/1 Intuition & Massage
18/1 Föreningen för Psykiofysik:
"Tankekraft (pandor föredrag)
27/1 Grupphealing
4-6/2 Introduktionskurs i
healing Karin Karalåsen
8/2 Föreningen för Psykiofysik:
forts. "Tankekraft"
10/2 Gruppmeditation
18-20/2 Fortsättningskurs i
healing Karin Karalåsen.
27/2 Sportläsrecha med skid-
5/3 akning, meditation &
healing
Hjärtligt Välkomna!
YMER
TEL: 090547333

Stilla, Maria, stilla!

Stilla, Maria, stilla!
Lyssna inte till dem som ur intet
tog din son
och gjorde det höga lågt!
Vila, Maria, vaggas till ro
i din visshet hur nära du var din man,
där skapades bron
för den himmelska tron, i er närhet, Maria,
just i den stunden!
Mars vid horisonten vill bära din magsäck!
Knyt till med din ljusa tanke, Maria,
innan värken spränger ditt blod
och Mammon, Satyricon, Maria
sluter hans sinne, som vilar därinne
i Josefs stam,
i sol utan fläckar,
gravitationens herre,
magnetfältens lieman
med arvsanlag av helig ande!

PER RAGNAR

VATTUMANNEN

Bokhandel – Informationscenter
i den Nya Tidsåldern

Vi har böcker inom:

- Alternativ vetenskap
- Astrologi
- Buddhism
- Ekologi
- Healing
- Hinduism
- Humanistisk psykologi
- Hälsa
- Kinesisk filosofi
- Kosmologi
- Meditation
- Modern filosofi & religion
- Mytologi
- Naturreligioner
- Parapsykologi
- Sagor
- Sociala experiment
- Spådom
- Sufism
- Tarot
- Ufo
- Yoga
- Zen

Välkommen in och hämta
eller ring efter vår nya,
omfattande katalog
Vinter/Vår 1982-83.

Butik: Drottninggatan 83
Telefon: 08-10 96 15 (butik)
 08-10 69 15 (kontor)
Öppet: 11.00–18.00 vardag
 10.00–14.00 lördag

Tankar av Johan Wretman

Förklara mig ropar berg och kristaller. Allvar är i det innersta av alla ting.

Spegeln är hel. Sprickan sitter i betraktarens ansikte.

Den En-faldige, från all splittring befriade, inandas sin egen doft av helhet och insvepes, som i en mantel, av outgrundlig stillhet.

Som fingrar på min hand är människan, och alla djuren är som tårna på min fot. Allting som jag vidrör och beträder är en del av mig. Jag är det, och det är jag.

Den som till fullo inser sitt eget värde, inser också det omistliga värdet av alla ting och allt levande.

Livet sitter på dödens axlar, som en ryggsäck full med frön och blomsterlökar.

Inte minns väl det spegelblanka vattnet den snok som för ett ögonblick sedan simmade i dess vatten? Jo, vattnet minns och träden likaså, och klapperstenarna erinrar sig hur de smektes av händer för sin rundhets skull.

Skalbaggen är fullkomlig i sin baggighet, fågeln i sin fågelaktighet och lammen kulminerar i sinom tid i fullkomlig fåraktighet. När skall människan ikläda sig sin fulla mänsklighet?

CENTER för
HELHETSSYN
och HEALING

kurser & behandlingar
Karin Haraldsson
090/473 33
UMEA

TEMA VECKA

i Livsåskådningsfrågor
utgående från
Martinus Kosmologi
på

Hälsöhemmet Solbacken
Skånes Värjsjö
280 40 Skånes Fagerhult
Vecka 7 (14 - 20 febr.)
Ledare: Ingemar Fridell
anmälningar och upplysningar
tel. 0433 - 500 70

En bra UFO-rapport. I en bra UFO-rapport har undersökare gått fenomenet och/eller vittnena så nära in på livet som möjligt. Man har besökt observationsplatsen, undersökt eventuella spår av händelsen, intervjuat vittnen, vilkas uttalanden tagits upp på band, intervjuat bl a grannar om vittnenas karaktär, prövat "naturliga" förklaringar av skilda slag, exempelvis kontrollerat om väderballonger, flygplan, meteoriter, satelliter etc kan var förklaringen. I en bra UFO-rapport återger man noggrant väsentliga delar av de informationer man erhållit.

En dålig UFO-rapport. I en dålig UFO-rapport, eller snarare UFO-historia, beskrivs händelser i mer svepande formuleringar. Texter refererar inte exakt möten med vittnen, men antyder att vittnen har gjort vissa, ofta sensationella, uttalanden. Man hänsyftar på dunkla källor, påstår kanske att vissa fysiska bevis existerar, påstår att det finns vederhäftiga vittnen, påstår... Händelserna är inte *nära* skribenten, eller läsaren, utan på betydande avstånd; inga noggranna, egna undersökningar refereras, men *antys* ibland. Bilder kan finnas, men läsaren vet inte om de har något med berättelsen att göra. I en dålig UFO-historia påstås och antys det, men skribenten har inte gått händelserna in på livet.

Det finns många som det synes intressanta UFO-fall, och många dåliga UFO-rapporter.

NY KJELLSON-BOK

"SJU NÄTTER PÅ CHEOPS-PYRAMIDENS TOPP"

av framlidne flygdirektören
HENRY KJELLSON tidigare känd
för sina succéböcker: **FORNTIDENS
TEKNIK** och **FÖRSVUNNEN TEKNIK**,
utgivna av Nybloms Förlag.

Den nya boken, som är väl
illustrerad kan tillhandahållas
genom insättning av kr: 88:—.
Postgiro 11 70 27-3 bet.mottagare
CAM-NY.

Bland de nära 200 svenska kulturtidskrifter som erhåller stöd från Statens kulturråd, är Sökaren unik. Ingen annan tar regelbundet upp sådana ämnen som New Age, nyandligheten, parapsykologi och UFO – ja, man torde kunna säga att Sökaren är den enda oberoende tidskriften i Sverige för livssynsfrågor; den informerar om och diskuterar förutsättningslöst ämnen som är aktuella i samband med valet av livssyn.

1982 sänktes Sökarens statsbidrag från 40 000 kronor för ett år till 35 000 kronor.

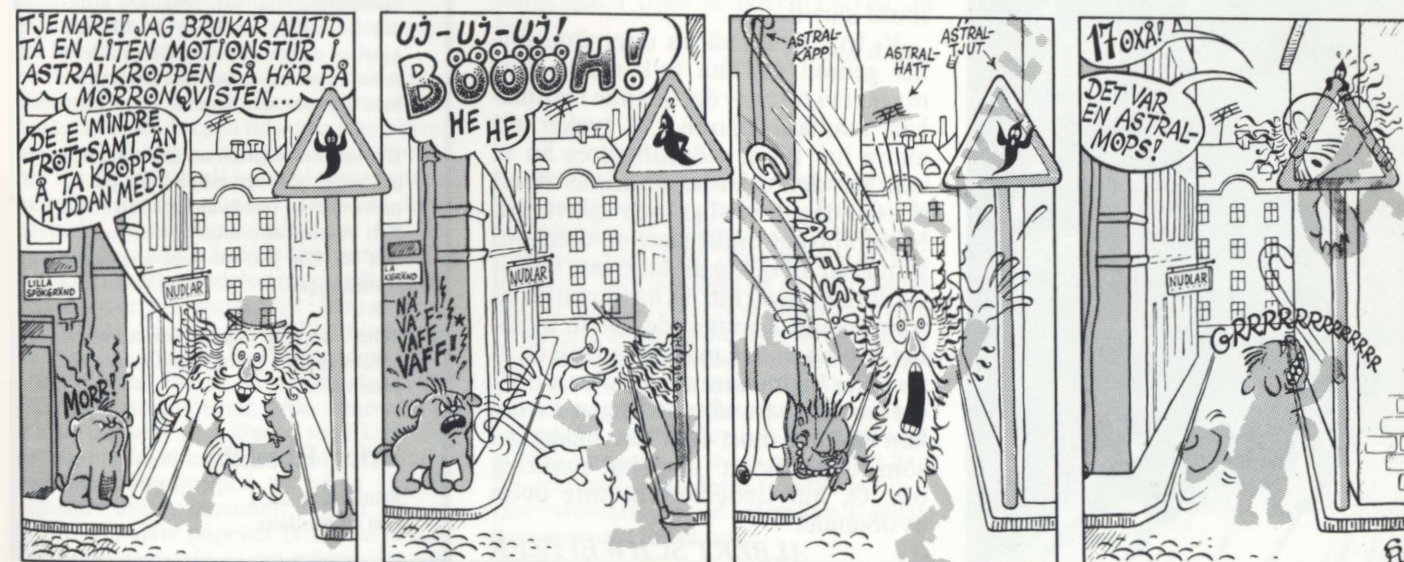
Vad vi behöver är inte viljan att tro, utan önskan att komma underfund med.

Bertrand Russell

Måndagsgruppen

ABF, Fabiansalen, Sthlm
19.30 varje måndag sedan 31 år.

PROFITEN

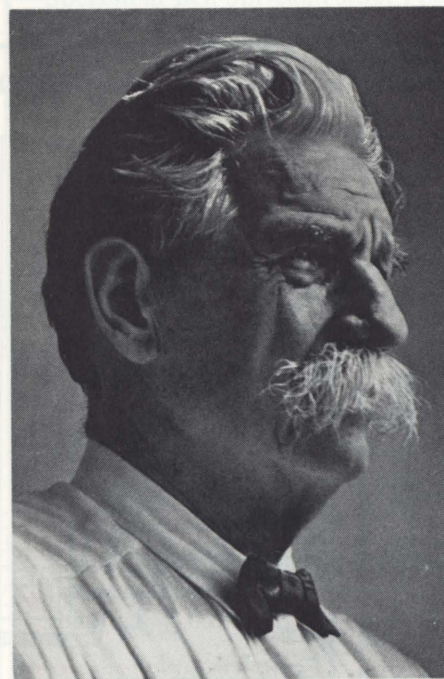

Av Sven Rosén

När jag skadar något liv, vilket det vara må, måste jag klargöra för mig, om det är nödvändigt. I intet fall får jag åsamka mer skada än som är oundvikligt, inte ens när det gäller skenbart obetydligt liv. Bonden, som på sin äng mejat ner tusenden blommor till föda åt sina kor, bör akta sig för att på hemvägen i andefattigt tidsfördriv slå av en blomma vid landsvägskanten, ty därigenom förgår han sig mot livet utan att det sker under nödvändighetens tvång.

De som experimenterar med operationer eller mediciner på djur eller ympar in sjukdomar på dem för att med de vunna resultaten kunna bringa människorna hjälp, får aldrig slå sig till ro med tanken att deras ohyggliga gärningar tjänar ett värdefullt ändamål. I varje enskilt fall måste de ha övervägt, om det verkligen är nödvändigt att påtvinga ett djur detta offer för mänskligheten. Och de måste samvetsgrant försöka mildra lidandet så mycket som möjligt. Hur mycket syndas det inte i vetenskapliga institut genom att man för att spara tid och möda underlåter att ge narkoser! Hur

ALBERT SCHWEITZER

mycket syndas det inte också genom att man bereder djur kval blott för att demonstrera allmänt bekanta fenomen för studenterna! Just därigenom att djuret som försöksdjur med sin smärta erövrat så mycket värdefullt för den lidande människan, har ett nytt, egenartat solidaritetsförhållande skapats mellan det och oss. Det medför för oss ett tvång att göra alla djur så mycket gott som möjligt. Genom att jag hjälper en insekt ur ett nödläge, gör jag ingenting annat än försöker avbetala något av människornas ständigt nya skuld till djuren. Närhelst ett djur tvingas att tjäna människan, måste envar av oss tänka på det lidande som det för den skull måste bära. Ingen av oss får låta ett lidande, som inte går att rättfärdiga, ske, om han på något sätt kan hindra det. Ingen får härvid lugna sig med att han inte skall blanda sig i saker som inte angår honom. Ingen får sluta ögonen och låtsas, som om det lidande han vill bespara sig anblicken av inte hade skett. Ingen må göra sin ansvarsbörda lätt! När det förekommer så mycket misshandel av djur, när skriet från djur, som törstar under järnvägstransporterna, får ljuda ohört, när så mycken råhet härskar i våra slakthus, när i våra kök djur får lida en kvalfull död genom ovana händer, när djur får tåla det outhärdliga av obarmhärtiga människor eller utlämnas åt barnens grymma lekar, har vi alla skuld därtill.

Vi fruktar att väcka uppmärksamhet genom att låta folk märka hur mycket vi röres av det lidande människan åsamkar djuren. Vi tycker att andra har blivit »förnuftigare» än vi och tar det, som vi uppröres över, såsom något vanligt och självklart. Men plötsligt undslipper dem ett ord som visar att också de ännu inte funnit sig däri. Från att hittills ha förefallit oss främmande, kommer de oss nu plötsligt helt nära. den mask, med vilken vi försökte bedra varandra, faller av. Vi vet nu om varandra att ingen av oss kan komma bort från det ohyggliga som oupphörligt utspelas omkring oss. O, hur underbart är inte detta avslöjande!

Kontakt

Har du förslag till småskalig verksamhet och själv kan medverka så kontakta mig. Läs Sökaren nr 9 om Briarpatch-MeMo. 200 kvm lätt industrilokal plus inventarier finnes. Svar till »I Stockholm«, Sökaren f.v.b.

Pris för kontaktannonser: 40 öre per ord + 4:- i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 40:-. Moms inräknad.

Söker Du . . .

- Vidare kunskap om Dig själv.
- Perspektiv på egen växt och utveckling.
- Personligt syfte och djupare livsmedning.
- Utbildad psykolog som partner för samtal.
- Djupare förståelse för och hjälp till bearbetning av personlig kris.

Kontakta

Jan Romander för astrologisk konsultation

Tel: 08-42 61 39

P.S. På fredagar mellan kl 16-18 kan Du träffa Jan Romander personligen på Vattumannens Bokhandel i Stockholm. D.S.

ASTRO GRAFO LOGI

Seriös karaktärstolkning, 250:—

Horoskopet visar Ditt liv och Din personlighet med dess inneboende möjligheter. Det ger en preciserad bild av Dina tillgångar och svårigheter.

Handstilen visar hur långt Du kommit på vägen, vad Du hittills har gjort av de resurser som framträder i horoskopet och i vad mån Du lyckats lösa upp det som hindrar.

Denna kombination av astrologi och grafologi gör det möjligt att på ett mer avpassat och nyanserat sätt tolka Ditt väsen, samt ange vilken som är den för Dig just nu mest angelägna utvecklingen.

Sänd uppgift om födelsedatum, klockslag och plats, samt handstilsprov till:

Erica Ekedahl

Blombacka 2251
660 60 Molkom

Har vi levat tidigare?

USA-psykologen fil dr Helen Wambachs bok "Life Before Life" har nu kommit på svenska med titeln *Liv före livet* (Larson, 1982, 189 s). Boken handlar om reinkarnation (återfödelse) och bygger på berättelser från 750 försökspersoner som vid grupp-sessioner blivit försatta i hypnos och suggererats att återuppleva sin födelse och tiden närmast före födelsen. Under hypnosen blev försökspersonerna även instruerade att i vaket tillstånd komma ihåg dessa upplevelser, som de sedan fick redogöra för genom att besvara frågeformulär. Boken utgörs till stor del av citat från dessa formulär, där försökspersonerna med egna ord besvarar frågor av typen "Valde du själv att födas?", "Valde du dina föräldrar/ditt kön?", "Varför valde du att födas just på 1900-talet?", osv.

I förlagets baksidestext står att försökspersonernas svar "för många läsare kanske . . . ter sig lika överraskande som dr Wambachs frågor". — Nej, jag måste nog erkänna att jag blev mest överraskad av frågorna. Helen Wambach har tidigare utgivit boken "Reliving Past Lives" (1979) som handlar om "minnen från tidigare livstider" men som blivit starkt kritiserad och knappast kan sägas ha tillfört reinkarnationsdebatten särskilt hållfasta argument. Själv verkar hon emellertid nu ha tagit ställning för gott. Att återfödelse är ett faktum tycks vara en utgångspunkt för "Liv före livet", och hon gör inte i denna bok några direkta försök att bevisa detta. Men så är det inte heller försökspersonernas eventuella tidigare liv som i denna undersökning har intresserat Wambach, utan deras *okroppsliga tillvaro mellan livn*. Bokens syfte är med andra ord att klargöra hur reinkarnation egentligen går till. Hur och varför reinkarnerar vi? Vid vilken tidpunkt inträder själen i kroppen osv — detta är frågor som boken vill besvara. Sådana uppgifter går naturligtvis inte att kontrollera på något direkt sätt, och den metod som Wambach väljer är därför kvantitativ och komparativ. Vad hon eftersträvar är en stor mängd rapporter som hon sedan kan jämföra med varandra för att se om det skulle framträda något mönster i skildringarna.

Och det gör det! Majoriteten av dessa födelseupplevelser är förvånansvärt likartade. Denna samstämmighet är enligt Wambachs tolkning ett starkt kriterium på att berättelserna är sanna.

Men frågan är förstas om inte överensstämmelserna kan förklaras på annat sätt. Jag tycker att vår egen tidsanda framskymtar alltför tydligt i många av formulärsvarn för att man skall kunna bortse från att hennes försökspersoner — trots att deras speciella levnadsomständigheter kan ha varit varierande — ändå tillhör samma tid och kulturkrets. Födelse-traumat återspeglats ex på ett dramatiskt sätt i flera av dessa berättelser — men är det ett "sanningsindicium" eller en reflex av "tankar som ligger i tiden"? (det har ju på sistone dykt upp åtskilliga terapiformer, inkl Janovs primalskrik, som just lägger tonvikten vid födelseupplevelser.) Vidare utgjordes inte undersökningsgruppen av något slumpmässigt urval personer, vilket Helen Wambach själv påpekar (s 155 m fl ställen), utan det rörde sig om människor som

frivilligt anmält sig för att få uppleva reinkarnationsminnen. Wambachs egna hypnos-suggestioner tycks också ha anpassat sig efter detta förhållande, och det faktum att hon använt frågeformulär, samt att försöken skett gruppvis, kan nog också ha bidragit till att likrikta svaren. Tyvärr lämnar boken alltför få upplysningar om bakgrund och procedurer för att man skall kunna bilda sig någon klar uppfattning om möjliga felkällor. Åtskilliga tidigare undersökningar har dock visat att "reinkarnationsminnen" som ibland tvångsmässigt framkommer vid hypnos-regressioner (också hos personer som inte medvetet hyser sådana föreställningar) inte kan eller bör ges en alltför bokstavlig tolkning. Jag tror att Helen Wambach underskattar undermedvetandets dramatiska förmåga och lyhördhet för situationens (och hypnotisörens) förväntningar. Intressant är dock hennes uppgift att "reinkarnationsminnen" för många försökspersoner kan ha en gynnsam terapeutisk verkan, och leda dem till en fördjupad förståelse av deras "nuvarande" liv. Detta tycks ju bekräfta vad vissa andra forskare tidigare har observerat, men är inte, som Wambach menar, något sanningskriterium beträffande "minnesbildernas" sakinnehåll. Också drömtolkning kan ha positiva effekter utan att man för den skull måste anta att drömmarna är bokstavligt sanna.

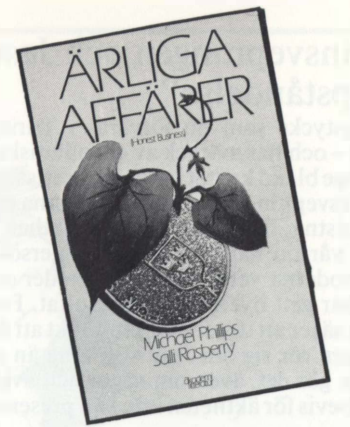
Om boken är svag som inlägg i reinkarnationsdebatten, så är den trots det inte ointressant att läsa. Försökspersonernas svar, liksom den världsbild som framskymtar, är på många sätt fascinerande. Det som kan kritiseras är författarinnans beredvillighet att ta denna världsbild för kontant — men vad som djupare sett ligger bakom uppträdandet av sidopersoner, och vilka mekanismer de följer, är långt ifrån klarlagt. Det har tidigare gjorts talrika försök att bevisa reinkarnation genom hypnos-regressioner. Dessa försök har nästan alltid syftat till att få fram så detaljerad verifierbar information som möjligt, men resultaten har varit osäkra bl a därför att man inte känner till vilka naturliga kunskapsresurser som står till undermedvetandets förfogande. Wambachs kvantitativa metod kan vid jämförelse förefalla ännu mera osäker, men representerar dock ett försök till nytänkande som är intressant.

Som exempel på reinkarnationsföreställningar i tiden är boken väl värd att läsa.

Sven Rosén

För att få veta en ledande reinkarnationsforskare mening om Helen Wambachs bok tillskrev jag professor Ian Stevenson i Charlottesville, USA. Han svarade att han för några år sedan läste en av Wambachs böcker och blev mycket besviken. Hon tycks vara okunnig om hypnotisk regression, skriver Stevenson, och han föredrar att ignorera hennes arbete i stället för att skriva en anmälan av det. Han säger att han visserligen inte läst den bok av henne som nu har översatts till svenska men att han inte har någon anledning tro att hon blivit mer medveten om vad vetenskap är sedan hon skrev sin första bok.

SM

Livsglädje genom affärer

En ny affärsfilosofi, i New Age-anda, håller på att spridas. Representanter för den är bl a Briarpatch-företagen i USA och MeMo-företagen i Holland. (Se Sökaren nr 9, 1982!) I Sverige bekänner sig Nybyggarna AB, som tillhör P&P-gruppen, till denna filosofi. (Nybyggarna AB är ett företag som hjälper andra att starta eget.)

"Honest Business", dvs ärliga affärer, är en beteckning på denna nya rörelse. Huvudsaken för företagare med dessa nya värderingar är inte att tjäna pengar, utan istället att göra det som de tycker är roligt och samtidigt bidra med något nyttigt i samhället. Att göra affärer blir då ett sätt att leva, ett sätt att slippa fungera som en kugge i ett stort och självlöst maskineri och slippa uppleva alienation i sin tillvaro. Att göra affärer blir ett sätt att leva skapande och självförverkligande, att finna mening och glädje i sitt liv.

Glädje i det dagliga arbetet är ett värde som är större än goda inkomster med vilka man försöker köpa sig glädje efter arbetets slut.

Ärliga affärer-filosofin passar utmärkt för småföretagare. Men om man vill starta eget är det mycket man behöver tänka på. Det är inte lätt att driva ett företag. En bok med goda råd åt småföretagare är Michael Phillips och Salli Rasberrys "Honest Business", som förlaget Akademilitteratur har gett ut på svenska med titeln *Ärliga affärer*. Den är inspirerande, ger insikter, och den bagatelliserar inte svårigheterna. För att lyckas i affärer, skriver författarna, krävs vissa speciella egenskaper, såsom ihärdighet, att kunna göra det slitgöra som är kärnan i all affärsverksamhet, realism, dvs att vara klarsynt, kunna se saker som de är och lära av erfarenheten, att skynka långsamt och att vara försiktig, inte chansa samt minimera riskerna och skulderna och att kunna "arbeta handgripligt", dvs ta tag i även de tråkigaste uppgifterna, lära sig dem och inte fly undan.

Men inte minst fordras att man älskar sitt företag. Det innebär att man skänker det all sin tid, sin uppmärksamhet och åtskillig passion.

Öppen bokföring är ett ideal som författarna förespråkar. Vem som helst skall kunna ta del av böcker och bokslut. En sådan öppenhet inger förtroende. Går affärerna dåligt, bör företagaren öppet redogöra även för detta — det ger förståelse hos kreditörerna. Räkningar bör betalas snabbt — det ger i synnerhet nya företag ett gott anseende hos leverantörer.

Ärliga affärer-idealismen är ett positivt inlägg i samhället.

SM

Turinsvepningen och Jesu "uppståndelse"

Ett tygstycke som nu förvaras i Turin i Italien – och har avtryck av en människa – har länge bland kristet troende ansetts vara Jesu liksveping. Många, både kristna och icke-kristna, har dock betvivlat äktheten. Men i vår tid har svepningen undersökts med moderna vetenskapliga metoder och detta har gett överraskande resultat. Forskarna säger att det är mer sannolikt att det verkligen rör sig om Jesu svepning än att det inte gör det, även om något helt avgörande bevis för äktheten inte kan presenteras.

Att Jesu liksveping har bevarats till våra dagar är märkligt nog. Men nu vill också en del kristna apologeter använda

svepningen för att "bevisa" att Jesus var död och uppstod från de döda, den tes som den kristna tron står och faller med. Detta är ett huvudsyfte med boken *Vetenskapen bevisar uppståndelsen?* av Kenneth E. Stevenson och Gary R. Habermas, som Skeab/Verbum gett ut i Sixten Carlssons översättning.

Boken består av tre avsnitt, först två som beskriver de vetenskapliga undersökningarna, och resonemangen kring dem, och sedan ett apologetiskt avsnitt som "bevisar" Jesu död och uppståndelse. Även om båda författarna gemensamt står för boken, svarar Stevenson, som är tekniker och sägs vara "officiell talesman för hela projektet", för de naturvetenskapliga avsnitten, medan Habermas som är apologet, dvs teolog och den kristna trons försvarare,

står för apologetiken. Lika vederhäftig och sofistikerat vetenskaplig som Stevenson verkar vara, lika enfaldig är Habermas. Det är i själva verket en skandal att apologetens tokigheter blandas in i denna eljest i stort sett troligen pålitliga bok. När man läser Habermas avsnitt om bevisen för Jesu död och uppståndelse, drabbas man visserligen av tvivel på vederhäftigheten i bokens två första intressanta delar, men verket har försetts med förord och efterskrift av två forskare som deltagit i projektet för undersökning av svepduken, och det torde borge för att Stevensons framställning trots allt är tillförlitlig.

Forskarna har frågat sig: Är den "negativa" bilden av en mans kropp på linnetyget en förfälskning? Kan den vara en målning? Nej, det står helt klart att den inte är målad på tyget. Troligen är den inte förfälskad på något annat sätt heller. Den verkar vara bränd in i tyget, men någon förklaring till hur detta skett har inte forskarna. Bilden består av gulnade cellulosa-fibrer, som har gulnat genom något slags uttorkningsprocess. En övernaturlig förklaring, som bokens författare förespråkar, är inte tvingande, men strider inte heller mot undersökningens resultat.

Mannen, vars avtryck finns på duken, har blivit avrättad genom korsfästning, och det finns spår av en "törmekrona" på huvudet, gisselslag mot kroppen och ett länstick i sidan – allt i överensstämmelse med Bibelns berättelse om Jesu död.

Svepningens ålder har daterats till första århundradet e Kr – men någon undersökning med C-14-metoden har ännu inte kunnat göras.

Framställningen synes i stort sett övertygande, men man skall ändå inte bortse från att författarna är troende kristna och i synnerhet Habermas en ivrig och irrationell trons försvarare. Redogörelsen för de vetenskapliga undersökningarna är åtminstone på vissa punkter kristet vinklad.

Att ta del av Habermas apologetik efter att ha läst den framställning som Stevenson i huvudsak svarar för känns pinsamt. Borta är den vetenskapliga atmosfären. I stället får man ta del av ett kvasivetenskapligt resonemang, vars slutsats blir att "även skeptiker måste se fakta i ögonen och böja sig för den mest sannolika uppfattningen – att Jesus verkligen uppstod från de döda. En oförvillad blick på fakta visar att Gud förvisso uppväckte sin Son från de döda."

Om man överser med fadäsen att utge Habermas i samma volym som Stevenson, är boken spännande och läsvärd.

SM

Astrologibok av Yoga Jonson

Bert Yoga Jonsons nyutgivna bok *Astrologi. Så här gör du ditt och andras horoskop* (Zindermans) upplevs säkert som både fascinerande och rolig av den i astrologi oinvidge. En nybörjare med seriös avsikt att närma sig detta mångfasetterade område bör dock välja en introduktionsbok där begreppen är bättre belysta och terminologin mindre förvirrande.

I historiken förbigås en förgrundsgestalt som matematikern och astronomen Ptolemaios. Det var han som grundlade principerna för kosmiskt inflytande, systemati-

serade Zodiakens planeter, hus och tecken, som är själva kärnan för modern astrologisk utövning. Även Alan Leo, kallad den moderna astrologins fader, förtjänar att nämnas i en historik.

Forskningsavsnittet tar bl a upp den tjeckiske psykiatern Eugen Jonas undersökningar. Denne har ansett sig med hjälp av sol-måne-vinkeln i kvinnans födelsehoroskop kunna peka ut hennes befruktningens perioder med nära 100 procents säkerhet. Det har dock senare visats att resultaten är ohållbara, då horoskopet var felaktigt uträknade, troligtvis beroende på ofullständiga efemerider i Tjeckoslovakien.

Viktiga punkter som ascendenten och MC (Medium Coeli) diskuterar Bert Jonson i termer som soluppstigningspunkt (asc) och zenit eller himlens högsta tecken (MC). Detta är felaktigt uttryckt då ascendenten är den punkt på zodiaken som i födelseögonblicket korsar horisonten på sin väg upp på himlen och MC är den punkt på ekliptikan som kulminerar på ortens meridian i födelseögonblicket.

Månens nod eller Drakens huvud kallar författaren mänknut – vilket är felöversättning från tyskans Mondknoten. Det kan överses med, men inte att den s k mänknuten skulle var månbanans skärningspunkt med himmelsekvatorn. Månens nod är månbanans skärningspunkt med ekliptikan.

Det utlovas en exakt metod för att räkna fram ascendenten, men både denna och himlakropparnas positioner visar avrundade värden i de aktuella horoskopet. Ascendenten i exempelvis Mr Astros horoskop skall vara 12° 02' i Tvillingarna och Plutos placering skall vara 29° 48' i Kräftan för att få kallas exakta.

Under rubriken transiter och progressioner får läsaren intryck av att det endast är konjunktioner mellan födelsehoroskopets planeter och transiterande planeter som räknas. Naturligtvis är övriga aspekter viktiga, liksom småaspekter som t ex halvkvadratur och enochenhalvkvadratur vilka överhuvudtaget inte nämns i boken.

Eftersom transiter och progressioner är olika metoder ska de också behandlas som sådana. En tolkning i boken är "MC i Stenbocken transiterar Jupiter", och det är här fråga om progressioner. Korrekt uttryckt blir det istället "... den progressiva MC i Stenbocken går över i Jupiter i födelsehoroskopet". Det förekommer flera liknande förvecklingar i texten, vilka väcker läsarens undran.

Tolkningar av partnerhoroskopet är lättillgängliga och beskrivande, men står emot den gängse uppfattningen då de yttre planeternas tolkningar utelämnas. En konjunktion eller kvadrat mellan en persons Venus och den andres Uranus må avslöja åtskilligt om parets kärleksrelation.

Slutligen är min åsikt att boken skrivits av en vidsynt och livsbejakande person, som på ett underhållande vis förmedlar sitt budskap. Det informativa tillvägagångssättet är avhängigt författarens personlighet och kanske skulle han bruka våld mot sin natur om han systematiskt och analyserande återgav astrologins unika tolkningssystem av planetrörelsernas växelverkan med mänskligt liv och erfarenhet.

Maj Björk

Låt kärlek och lycka uppfylla era hjärtan. Inse hur underbart välsignade ni är och tacka oupphörligt för alla dessa välsignelser som strömmar till er.

Hur skulle ni kunna vara nedstämda och missnöjda om era tankar är upphöjda och fyllda av glädje, när lovprisningens och tacksamhetens sånger uppstiger ur era hjärtan – när ni är fyllda av tacksamhet över denna underbara tid som ni lever i över detta underbara liv som ni äger.

Det enda du behöver göra är att göra anspråk på det och åtnjuta det till fullo.

Tänk på hur enkelt detta är: du behöver inte sträva för att få det, inte kämpa för det inte gå och längta efter det.

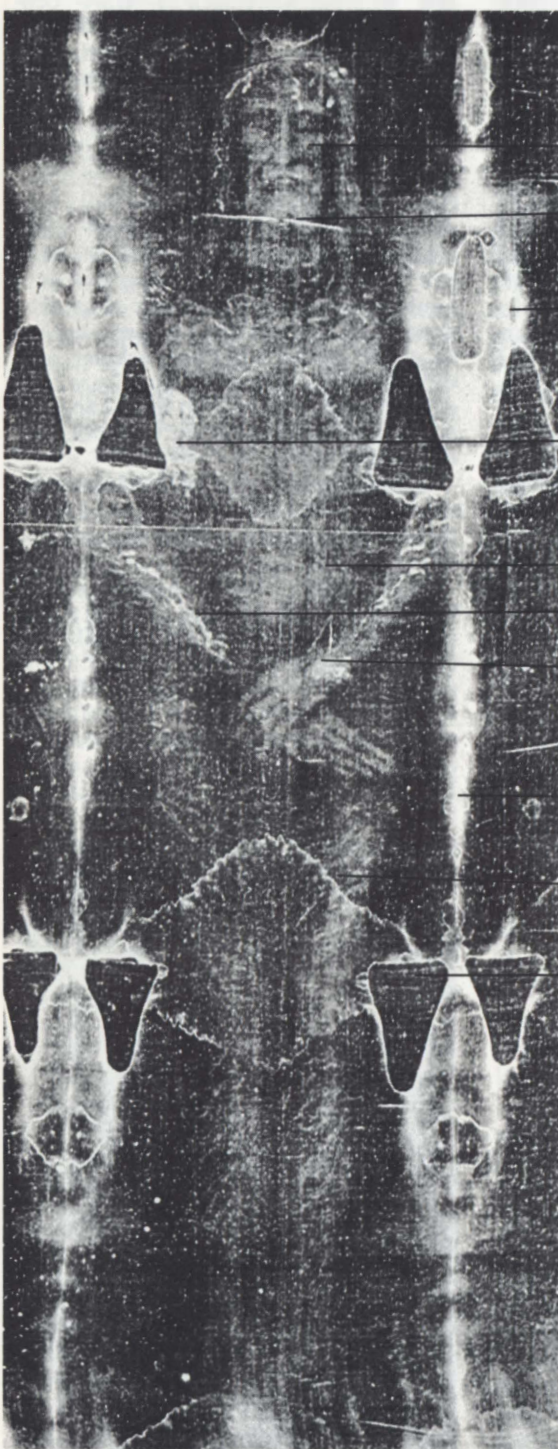
Det är ditt, helt och hållet ditt om du gör anspråk på det om du gör det till ditt.

Du behöver inte spilla tid på att fundera över det eller undra om du har förtjänat att få det; det är ditt ditt ditt så snart du är redo att ta emot det.

Du kan känna sann lycka och förnöjsamhet var du än är vem du än är tillsammans med, vad du än sysslar med; ty sann lycka kommer djupt inifrån. Därför ska du aldrig låta yttre omständigheter beröva dig din inre lycka som ingen och intet kan rubba.

När du har funnit denna inre lycka och förnöjsamhet kommer du att upptäcka att du inte längre vill leva för dig själv utan du kommer att vilja dela din lycka med alla du möter; och ju mer du delar med dig av den, desto underbarare blir den.

Ur "Footprints on the Path" av Eileen Caddy Övers. Maria Adkinson. Ill. Charles Adkinson Reprinted by permission of the Findhorn Foundation

Ur *Vetenskapen bevisar uppståndelsen?*.

Rädda världen!

Gene LaRocque är pensionerad amiral i amerikanska flottan och, enligt Dagens Nyheter, en kännare av modern strategisk planering och litet specialist på hur höga militärer resonerar.

Citat ur DN 26 oktober 1982:

"Jag tror att vi är på väg att driva in i ett kärnvapenkrig, säger han. Vi planerar för ett kärnvapenkrig. Vi vet inte hur det kommer att börja; det är så med krig – de tenderar att börja på de mest löjliga sätt och framför allt på de mest oförutsedda sätt."

LaRocque är grundare av och ordförande i en inflytelserik fredsforskningsorganisation som heter Center for Defence Information.

Vi måste hejda ett kärnvapenkrig, säger han, eftersom det inte finns något försvar under ett sådant krig och eftersom risken för att även ett begränsat krig med kärnvapen blir förödande och dessutom kan växa till en total katastrof.

LaRoque påpekar att amerikanska förband runt om i världen rutinmässigt har kärnvapen i sina arsenaler. Tre av fyra amerikanska örlogsfartyg är bestyckade med kärnvapen.

Så långt DN.

Kärnvapen är alltså idag konventionella vapen, även om de ännu inte tagits i bruk sedan Hiroshima och Nagasaki.

Om krig utbryter, där supermakterna är indragna, är det naturligt att kärnvapen används.

Samtidigt anser många bedömare att vi går mot en direkt konfrontation mellan USA och Sovjet. Hur skall i ett sådant krig militärerna och politikerna kunna undvika att trappa upp kriget med allt värre kärnvapen?

Människorna måste inse lägets allvar och resa sig mot vanvettet.

Tänk om fredsörelserna i *alla* länder arrangerade en massstrejk dag – låt oss säga en måndag. *Alla* människors som vänder sig mot kapprustningen och kärnvapenhotet vägrar att arbeta denna dag (undantag: vissa läkare, ambulansförare, brandsoldater osv). Även egna företagare, pensionärer och barn går ut på gatorna och *kräver* fred och nedrustning.

Om denna världsomfattande strejk inte ger det resultat man önskar, nämligen början av en kontrollerad nedrustning i "öst" och i "väst", då arrangeras en kort tid senare *två* världsstrejk dagar, en måndag och en tisdag. Leder inte heller detta till något resultat, så arrangeras *tre* dagar strejk i hela världen osv – ända till dess man når resultat.

Politikerna torde inte kunna undgå att ta hänsyn till en sådan demonstration under förutsättning att den får massanslutning och stoppar eller kraftigt försvårar all normal verksamhet i samhället.

Också människorna bakom den s k järnridån skall så långt möjligt dras in i strejken. Men även om blott ett litet fåtal där vågar strejka, torde de kommunistiska ledarna inte kunna undgå att ta intryck av dessa demonstrationer. De drabbar dem också själva, indirekt, om strejkerna får stor omfattning.

Alltså: om människorna står eniga i en beslutsam, världsomfattande protest- och strejkrörelse, så är det ingen tvekan om att världen kan räddas.

SM

Nr 1, 1983

Carl Gustaf Boëthius: <i>Kyrkan måste ompröva Bibeln!</i>	2
<i>En hoppfull framtidsvisionär</i>	5
Åsa Freij: <i>Toffler i Sverige</i>	6
<i>Nobel för fred</i>	8
Karl-Erik Edris: <i>Modet att skapa en ny kultur</i>	10
Åsa Freij: <i>est-träningen</i>	14
J. Allen Hynek: <i>Kompetensprövning för UFO-skeptiker!</i>	17
Annastina Vrethammar: <i>Sri Sathya Sai Baba</i>	18
Lennart Lidfors: <i>Aktuella spådomar för 1983</i>	22
Åsa Freij: <i>Jim Wallis, kristen fredskämpe</i>	25
<i>Nya religioner</i>	26
<i>Vilka är ni, Sökaren-läsare?</i>	30

SÖKAREN

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor.

Redaktör och ansv. utgivare:
Sven Magnusson

Adress: Östra Kanalgatan 18,
652 20 Karlstad

Telefon: 054/ 11 16 89

Prenumerationspris:

Helår (10 nr) 102:-

Halvår 54:-

Postgiro: 70 60 47-8

Bankgiro: 372-8128

Annonspriser: (moms tillkommer):
Helsida 1 000:-, halvsida 600:-, små-
annonser, 20:- per spalt-cm, men
minst 60:-.

Tryck Prinkipo, Stockholm

ISSN 0038-0504

Rädda världen!

WÄXTHUSET

en rörelse för personlig utveckling och livsinspiration

utför även uppläggning och genomförande av speciella kurser och internutbildning för kommun, landsting och företag, drivs av ett boendekollektiv under pedagogisk ledning av:

Lena Kristina Tuulse, psykolog
Toomas Tuulse, arkitekt, tonsättare

UTBYTESHELG

5-9 januari

Denna helg ägnar vi oss åt att utbyta terapi, idéer och känslor med varandra, t ex massage, trager, healing, postural integration, frigörande andning, musik ... Vi firar vinterhalvåret med bastu och snörollning och hoppas på norrsken

Endast mat och logikostnad

FRIGÖRANDE ANDNING

21-23 januari

med LENA KRISTINA TUULSE. (Rebirthing) En introduktion och fortsättning för dem som vill öva upp sin förmåga att för sig själva och som medhjälpare förlösa spänningar och känslblockeringar. Frigörande andning är en mjuk, trygg, enkel och kraftfull andningsprocess. Du förlöser smärta med minskad stress och ökad livfullhet som resultat, en rening av kropp och själ. Vi kommer också att arbeta med positiva bekräftelser, affirmationer, bearbeta destruktivt styrande mönster och bejaka de livsbefrämjande.

400.- + kost och logi
250:- för tidigare deltagare i andningskurser

MAKE YOUR LIFE WORK

28-30 januari

med PEGGY STANLEY och TOLLY BURKAN. Introduktion i olika tekniker att se på och frigöra blockeringar och beteendemönster som hindrar vår utveckling. Genom självanalys och känslofrigörelse får deltagarna lära sig metoder att varaktigt uppnå glädje och livfullhet. Kursspråk engelska.

470:- + kost och logi

FRIGÖRANDE ANDNING

18-23 februari

Fördjupad bearbetning och träning i FRIGÖRANDE ANDNING. Kurs i Växjö. Intresserade kan ringa Viola Falk 0470-24 792. Se också tidigare kursbeskrivning.
c:a 800:- + kost och logi

KUNDALINI-AWAKENING

25-27 februari

Ett unikt tillfälle att arbeta tillsammans med Sat Raj Singh och Sat Raj Kaur, ledare för 3HO Foundation i Skandinavien. Kundalini

Yoga med tillämpning av olika kriyas och meditationer, frigörande andning (rebirthing), biokinesiologi, chakrabalansering mm. Även möjligheter till individuella sessioner.

400:- +kost och logi

FRIGÖRANDE SKIDVECKA

4-12 mars

se omstående sida

1.550:- resp 2.200:-

OPENING THE HEART

18-20 mars

med LINN MARTIN, en amerikansk healer med rika kunskaper och en unik förmåga. Hans undervisning är mycket enkel och centrerar sig på kärleken som den innersta kraften i allt läkande och balanserande. Han introducerar i healingmeditation, chakrabalansering, och clairvoyance. Reducerat pris för deltagare i Linns tidigare kurser. Kursspråk engelska.

540:- + kost och logi

EXPLORING RELATIONSHIPS

20-23 maj

med PEGGY STANLEY, TOLLY BURKAN och LENA KRISTINA. Denna kurs vill lära oss hur vi ska få mer ut av våra relationer vad vi verkligen vill och eliminera det vi inte ska finnas där. Vi lär oss utveckla verklig kommunikation, hur vi ska bli effektivare med det sätt vi handskas med våra intentioner och överenskommelser. Vi lär oss känslighet i att uppleva vår sexualitet med oss själva och tillsammans med vår partner. En glädjefull upplevelse av frigörelse, lek och allvar, god mat och stora mängder kärlek och uppmuntran.

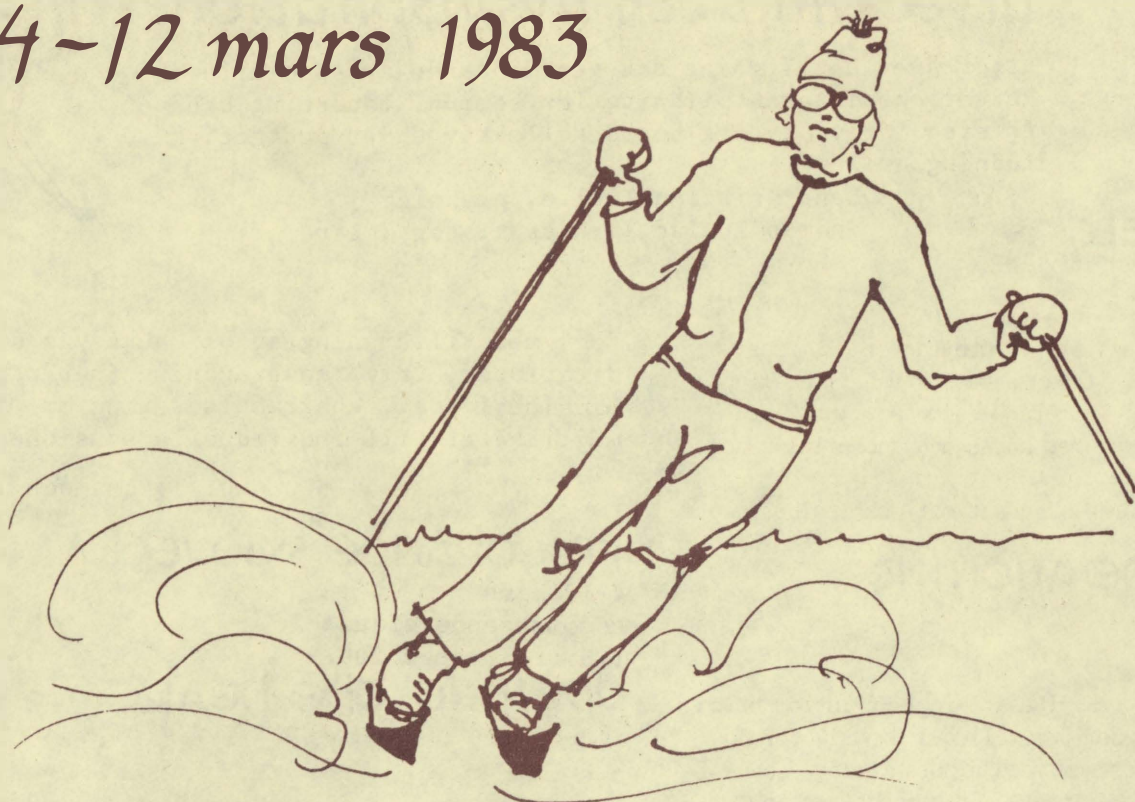
750:- + kost och logi

ANMÄLAN

sker genom inbetalning av halva kursavgiften till postgiro 39 45 17 - 7 WÄXTHUSET PL 318 A 760 40 VÄDDÖ. Avgiften återbetalas vid återbud senast 10 dagar före kursstart.
Priser: Kost och logi för vuxen 85:- /dygn, barn under 15 år 45:-/dygn.
FÖR YTTERLIGARE INFORMATION RING ELLER SKRIV TILL OSS. WÄXTHUSET PL 318 A 760 40 VÄDDÖ
0175- 314 85 helst 0900-1000.

FRIGÖRANDE SKIDVECKA

4-12 mars 1983

Vi hyr hela Danielsgården i Edsåsdalen 2 mil från Åre och Vålådalen, 4 byggnader med totalt 50 platser. 800 m från gården finns 4 liftar, Renfjällsliften är 950 m lång, alla backar är lätta eller medelsvåra. Här finns skidskola och skiduthyrning. Gården har också minibuss för dem som vill åka till Åre med dess 21 liftar. För turåkning finns mycket att välja på, inte mindre än sex fjäll ligger i hästskoform runt gården, väl märkta leder, raststugor och serveringsstugor. Resan sker upp fredag kväll den 4:e mars i en bekväm turistbuss, och tillbaka lördag eftermiddag den 12:e mars.

Alternativ I

SKIDOR, KROPP OCH SJÄL Helhetsträning för livsglädje

Att öka vår självkänsla och hälsa, att njuta av våra relationer och vår sexualitet, att öka hängivelsen i levandet, att tillägna oss en positiv livssyn...

Detta är målen för vår personlighetsutvecklande skidvecka där vi blandar drömanalys, frigörande andning, visualisering, kroppsfrående övningar, sång och musik samt spännande processer och tekniker som höjer medvetandet och stimulerar självutveckling. Detta i kombination med skidåkning i storslagen natur.

Ledare: PEGGY STANLEY BURKAN, skapare av Spiritual Reality Training, TOLLY BURKAN, fd ledare på Ken Keyes Living Love Center, LENA KRISTINA och TOOMAS TUULSE, ledare för WÄXTHUSET på Väddö.

PRIS: 2.200:- inkl. kurs, resa, mat och logi

Alternativ II

SKIDVECKA MED SJÄLV- HUSHÅLL

Här får deltagarna själva skapa och planera sin tid och sitt skidåkande. Ett utmärkt tillfälle att till ett billigt pris erhålla fjällresans alla kvaliteter. Deltagarna organiserar själv sin matlagning, barnpassning och turer i samarbete med vår "köksdirektör och fjälledarfantom". Vi kommer också att anordna en del gemensamma kvällsprogram tillsammans med kursgruppen.

PRIS: 1.550:- inkl. resa, mat och logi.

ANMÄLAN:

till bägge alternativen sker genom inbetalning av 500 kr till: PG 39 45 17-7 WÄXTHUSET, pl 318 A 760 40 Väddö, tel 0175/314 85. Avgiften återbetalas vid återbud senast 10 dagar före avresa. Ange alt I el II

WÄXTHUSET

